

DŮVODOVÁ ZPRÁVA**I. Obecná část****A) ZHODNOCENÍ PLATNÉHO PRÁVNÍHO STAVU****ČÁST PRVNÍ A DRUHÁ**

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, byl do této doby již 87x novelizován. Přitom zásadní systémové změny byly obsahem pouze jedenácti novel. Zbývající novely byly důsledkem přijetí jiných zákonných úprav, které vyžadovaly také odpovídající úpravy ve zdaňování příjmů nebo se jednalo o technické novely, jejichž cílem bylo pouze legislativně technické upřesnění platné normy pro zdaňování příjmů v ČR.

Předkládaná novela svým obsahem patří do první kategorie, neboť jejím hlavním cílem je konkretizace výstupů z Programového prohlášení vlády (PPV). Návrh novely lze tak označit jako zahájení již delší dobu očekávané daňové reformy. Neméně významné jsou však i úpravy zajišťující provázanost s jinými zákonnými úpravami, zejména v oblasti přeměn společností, kde do popředí vstupuje také aspekt nezbytné harmonizace s předpisy EU.

Ze stejných důvodů se současně předkládá novela zákona č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST TŘETÍ

Daň z přidané hodnoty („DPH“) je upravena zákonem č. 235/2004 Sb., který platí od 1. května 2004 a byl několikrát novelizován (úplné znění zákona o DPH dosud publikováno nebylo). Jednotlivé novely byly provedeny zákony č.

635/2004 Sb.,
669/2004 Sb.,
124/2005 Sb.,
215/2005 Sb.,
217/2005 Sb.,
377/2005 Sb.,
441/2005 Sb.,
545/2005 Sb.,
109/2006 Sb.,
230/2006 Sb.,
319/2006 Sb.,

Oblast DPH je výrazně harmonizována v rámci Evropské unie, proto celá řada ustanovení jednoznačně vychází nebo má vycházet z úpravy platné pro členské státy EU. V současné době je základním předpisem pro oblast DPH Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006, která platí od 1. ledna 2007 a nahradila zejména Směrnicí 77/388/EHS (tzv. Šestá směrnice), která byla až do konce roku 2006 základním předpisem pro oblast uplatňování DPH v členských státech EU.

Zákon o DPH v současném znění je převážně v souladu s komunitárním právem. V rámci přístupových jednání získala ČR výjimky, které se týkají jednak výše obratu pro povinnou registraci (trvale ČR uplatňuje obrat ve výši 1 mil. Kč za 12 po sobě jdoucích kalendářních měsících), jednak uplatnění snížené sazby na dodání tepla a staveb pro bydlení vč. oprav, rekonstrukcí a modernizací. V současné době je však použití snížené sazby na opravy a renovace objektů pro bydlení pokryto do 31. prosince 2010 rozhodnutím Rady ze dne

7. listopadu 2006 (2006/774/ES) a použití snížené sazby na dodání tepla (bez časového omezení) směrnicí Rady ze dne 14. února 2006 (2006/18/ES).

Podle směrnice Rady ES 2006/112/ES má být ve stavebnictví uplatňována základní sazba daně z přidané hodnoty. Z přílohy III vyplývá možnost uplatnění snížené sazby daně u dodání, výstavby, renovace a přestavby bytů v rámci sociální politiky.

Uplatnění snížené sazby daně z přidané hodnoty pro bytovou výstavbu je v České republice v období po vstupu do Evropské unie umožněno na základě výjimky, která byla ČR udělena na přechodné období do 31.12.2007 na základě Přístupové smlouvy.

Česká republika současně požádala o prodloužení možnosti uplatňovat sníženou sazbu daně z přidané hodnoty na vybrané služby s vysokým podílem lidské práce, a to do roku 2010. Jedná se o renovace a opravy soukromých bytů a obytných domů. Možnost uplatnění snížené sazby daně pro ČR u těchto služeb vyplývá z Rozhodnutí Rady 2006/774/ES ze dne 7. listopadu 2006.

ČÁST ČTVRTÁ

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, upravuje daň z nemovitostí, kterou tvoří daň z pozemků a daň ze staveb. Poslední právní úprava zákona o dani z nemovitostí nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2007 a týkala se zejména možnosti poplatníků v případě spoluvlastnictví pozemku podat daňové přiznání podle výše svých spoluvlastnických podílů na pozemku za podmínek stanovených v zákoně o dani z nemovitostí. V souvislosti s touto změnou byly vydány pro zdaňovací období 2007 a následující, nové formuláře daňových tiskopisů.

ČÁST PÁTÁ

Zdaňování úplatných a bezúplatných převodů majetku je upraveno zákonem č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů. V průběhu platnosti zákona byly přijaty úpravy, které neznamenaly zásadní změnu základních konstrukčních prvků majetkových daní. Nejpodstatnější věcnou změnou bylo úplné osvobození nabytí majetku příbuznými v řadě přímé a manžely (I. skupina poplatníků) od daně dědické přijaté v roce 1998 a změna koncepce placení daně z převodu nemovitostí přijatá v roce 2003.

ČÁST ŠESTÁ – DEVÁTÁ A ČÁST JEDENÁCTÁ

Povinnost evidovat hotovostní platby prostřednictvím registračních pokladen byla do právního řádu zavedena zákonem č. 215/2005 Sb., o registračních pokladnách a o změně některých zákonů (zákon o registračních pokladnách). Účinnost povinnosti fyzických a právnických osob provozujících živnost „maloobchod“ nebo hostinskou činnost evidovat prostřednictvím registrační pokladny podle tohoto zákona byla zákonem č. 494/2006 Sb. posunuta na 1. leden 2008.

ČÁST DESÁTÁ

Spotřební daně jsou upraveny zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, účinným od 1. ledna 2004, který byl několikrát novelizován a jehož úplné znění bylo vyhlášeno ve Sbírce zákonů pod č. 43/2007. Zákon je v souladu s komunitárním právem až na výši sazeb spotřební daně z cigaret, kde bylo České republice poskytnuto přechodné období do 31. 12. 2007. V případě úpravy pěstitelského pálení byla s Evropskou unií vyjednána pro Českou republiku trvalá výjimka.

Odpadní oleje jsou předmětem spotřební daně z minerálních olejů. V současné době jsou však zdaněny nulovou sazbou daně, a to z důvodu zajištění jejich bezpečné likvidace

(spalovny) nebo jejich dalšího zpracování (recyklace) v souladu se zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech. Při zpracování současně platného znění se vycházelo z předpokladu, že daňové zvýhodnění odpadních olejů snižuje riziko, že tyto odpadní oleje budou likvidovány a sbírány způsobem, který nesplňuje ekologické normy.

Z navrhovaného znění vyplývá povinnost daň přiznat a zaplatit i malým a středním zdrojům znečištění, které v současnosti v rozporu se zákonem o odpadech spalují odpadní oleje neekologickým způsobem. V rámci působnosti správce daně bude možné tento jev potíhat. Ze současné struktury využití odpadních olejů pro výrobu tepla vyplývá, že převážná část statisticky podchycených a takto využívaných olejů bude osvobozena od spotřební daně, protože je spotřebována v rámci mineralogických postupů. Zbývající část odpadních olejů použitých pro výrobu tepla bude zdaněna. Zavedené zdanění by mělo stimulovat subjekty, aby odpadní oleje využívaly jiným žádoucím způsobem (např. regenerace, recyklace, tj. způsoby využití, které jsou též osvobozeny od spotřební daně).

Na problematiku zdanění odpadních olejů se na úrovni sekundárního práva ES vztahuje směrnice Rady 2003/96/ES, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny. Směrnice 2003/96/ES neumožňuje automatické daňové zvýhodnění odpadních olejů. Takovéto zvýhodnění mělo přesto vyjednáno jedenáct členských států EU-15, a to z důvodů zvláštní politiky. Platnost těchto individuálních výjimek vypršela k 31. prosinci 2006.

Dotčené členské státy mohly požádat o prodloužení těchto výjimek ve smyslu čl. 19 směrnice 2003/96/ES, který stanovuje obecný rámec pro udělení výjimek týkajících se daňových zvýhodnění z důvodů zvláštní politiky. Evropská komise přezkoumala žádosti o výjimky některých členských států a na základě poskytnutých údajů zaujala odmítavý postoj k jejich prodloužení. Hlavním důvodem je nesoulad se stávající politikou Evropské komise pro oblast životního prostředí a nedostatečné zdůvodnění členských států z hlediska zvláštní politiky.

Daňová zvýhodnění biopaliv, nově upravená zákonem č. 575/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, jsou neslučitelná s právem ES, protože nesplňují podmínky pro uplatnění osvobození biopaliv stanovené směrnicí 2003/96/ES. Výše uvedená daňová zvýhodnění nejsou součástí víceletého programu na podporu biopaliv ve smyslu směrnice a dosud nebyla notifikována Evropské komisi.

B) ODŮVODNĚNÍ HLAVNÍCH PRINCIPŮ NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY

ČÁST PRVNÍ A DRUHÁ

Navrženou novelu zákona o daních z příjmů lze rozdělit do 2 základních částí – reformní a technické, které se člení na další okruhy.

I. Reformní část je charakteristická :

1. Zavedením jednotné sazby daně z příjmů fyzických osob a další nedílně související změny
2. Postupným snižováním sazby daně u právnických osob, které by však mělo být rozpočtově neutrální, a proto je provázeno rozšiřováním základu daně.

Ad I. 1.)

PPV vychází u zdanění příjmů fyzických osob z toho, že bude zavedena jednotná sazba daně z příjmů (17-19%) na rozdíl od dosavadní klouzavě progresivní stupnice daňové

sazby se stávajícími 4 sazbami. Na základě ekonomického rozboru provedeného i s ohledem na další úkoly plynoucí z PPV, tj., že se nikomu nezvýší daňová zátěž, dospělo Ministerstvo financí k jednotné sazbě 15%. Podle tohoto rozboru se jeví jako nutné kromě zavedení výše uvedené jednotné sazby daně rozšířit základ daně o sociální a zdravotní pojistné placené zaměstnancem i zaměstnavatelem (tzv. „superhrubá mzda“) a zrušit možnost odečtu tohoto pojistného od základu daně u OSVČ. Naopak se dále navrhuje výrazně zvýšit slevy na dani mající vazbu na osobu poplatníka tak, aby nebyly negativně zasaženy žádné skupiny poplatníků. S ohledem na lineární sazbu daně administrativně náročný systém společného zdanění manželů nepřináší žádné výhody. Navrhuje se zrušit minimální základ daně. Na základě těchto skutečností se navrhuje následující změny v zákoně o daních z příjmů pro fyzické osoby.

Přehled navrhovaných změn týkajících se výhradně fyzických osob je následující:

- a) Zavedení jednotné sazby daně ve výši 15%
- b) Zvýšení slev na dani majících vazbu na osobu poplatníka a daňového zvýhodnění na dítě
- c) Úprava základu daně ve vazbě na pojistné placené poplatníkem a pojistné, které je povinen platit zaměstnavatel za zaměstnance
- d) Úpravy spojené se společným zdaněním manželů
- e) Zrušení minimálního základu daně
- f) Umožnění uplatnit základní slevu na dani na poplatníka i poživatelům starobního důchodu
- g) Zavedení limitu výdajů procentem z příjmů ve výši 1,5 mil. Kč na straně výdajů
- h) Zrušení některých daňových úlev a výjimek na základě provedené analýzy.

Odůvodnění jednotlivých návrhů:

Ad I. 1 a)

Místo dosavadní klouzavě progresivní stupnice daňové sazby DPFO ve výši 12 % až 32 % se navrhuje zavedení jednotné (lineární) sazby daně ve výši 15 %. Toto opatření samo o sobě znevýhodní nízkopříjmové skupiny poplatníků, kteří doposud svoje příjmy nebo jejich převážnou část zdaňují sazbou 12 % a naopak přinese výhody pro poplatníky středně a zejména vysokopříjmové, jejichž základ daně je nyní v převážné míře zdaňován sazbami vyššími, tj. 19, 25 a 32 %. Tyto disproporce budou částečně kompenzovány dalšími opatřeními (viz dále k bodům 2, 3, 4). V souvislosti s tím budou zároveň sníženy na úroveň 15 % dosavadní sazby, které nyní převyšují tuto hranici u srážkové daně a u srážek záloh na daň u závislé činnosti.

Ad I. 1 b)

Navrhované zvýšení slev na dani má za cíl jednoznačně vykompenzovat nevýhody, které by jinak plynuly nízkopříjmovým poplatníkům uplatňujícím zdanění v dosavadní 12% sazbě daně nebo převážně v této sazbě daně tak, aby jejich daňové zatížení nebylo vyšší než doposud. To se samozřejmě týká i poplatníků, kteří mají kromě základní slevy na dani nárok i na uplatnění dalších slev na dani. Ještě výraznější zvýšení, než je u základní slevy na dani, se navrhuje zvýšení slevy na dani na druhého z manželů, jehož příjmy nepřesahují 38 040 Kč. Toto opatření je navrhováno zcela záměrně a v zájmu kompenzace dále navrhovaného

opuštění institutu společného zdanění manželů v těch případech, kdy druhý z manželů z důvodu péče o děti nemůže dosahovat zdanitelných příjmů.

Návrh nově umožňuje uplatnění slevy i u poplatníka – poživatele starobního důchodu.

Ad I. 1 c)

Toto opatření je z hlediska vyváženosti navrženo ve dvou rovinách:

- U poplatníků s příjmy podle § 7 zákona (OSVČ) se vylučuje možnost uplatnit ve výdajích povinné pojistné (sociální a zdravotní). Tím se sice zvýší základ daně, protože doposud toto pojistné je uznáváno jako výdaj, což ovšem je nutno považovat za určitý kompenzační faktor výhod plynoucích ze sjednocení sazby daně na úroveň 15 % u středně a vysoko příjmových poplatníků – OSVČ. U nízko příjmových OSVČ, kteří doposud zdaňují základ daně převážně sazbou 12 %, je toto zvýšení kompenzováno výrazným zvýšením slev na dani (zejména pak zvýšením základní slevy na poplatníka).
- U poplatníků s příjmy podle § 6 zákona (zaměstnanci) se navrhuje obdobně jako u poplatníků - OSVČ nesnižovat příjem pro účely výpočtu základu daně ze závislé činnosti o pojistné, které sice sráží zaměstnavatel, ale které je povinen platit zaměstnanec (v úhrnu 12,5 % z hrubé mzdy). Zdůvodnění tohoto opatření je obdobné jako v případě bodu a). Kromě toho je zaměstnavatel dle stávajících právních předpisů v oblasti sociálního a zdravotního pojištění povinen platit pojistné ve výši 35 % z hrubé mzdy svých zaměstnanců. Zdůrazňujeme, že v tomto nejde o platbu pojistného zaměstnavatele za zaměstnance a tudíž ani o příjem zaměstnance a zaměstnavatel přitom může tuto částku uplatnit jako výdaj na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. To se týká jak zaměstnavatele – právnické osoby, tak i zaměstnavatele – fyzické osoby. Aby se však udržela určitá kontinuita s režimem pojistného, které platí zaměstnanec nebo pojistného, které za svoji osobu platí OSVČ, navrhuje se, aby se právě o toto pojistné (jde o 35 % z hrubé mzdy) zvýšil základ daně zaměstnance. Tento základ daně je ovšem možné zvýšit jedině **za předpokladu, že bude v zákoně 35 % pojistného vymezeno pouze pro účely zákona o daních z příjmů jako fiktivní zvýšení základu daně zaměstnance**. Tím bude dosaženo toho, že se o tuto částku zvýší základ daně, a současně **nebude ovlivněn vyměřovací základ pro povinné pojistné** u zaměstnance

Obě opatření jsou částečně odůvodnitelná i faktem, že důchod ze sociálního pojistného je, a i podle návrhu také v převážné míře zůstane, na rozdíl od běžných postupů v evropských zemích, nezdaňován, takže se tímto opatřením neporuší daňová spravedlnost.

Ad I. 1 d)

Vzhledem k jednotné sazbě daně, a také stávajícím trendům v ostatních zemích, postrádá toto opatření svůj ekonomický smysl. Výhody tohoto systému však budou nahrazeny, a to proto, že dochází k velmi výraznému zvýšení nejen základní slevy na dani na 24 840 Kč ročně, a dále zejména proto, že se zvyšuje roční sleva na manžele/manželku bez příjmů ze 4 200 Kč na 24 840 Kč ročně, tj. téměř šestinásobně.

Ad I. 1 e)

Zrušení minimálního základu daně se navrhuje na základě programového prohlášení a je třeba počítat s tím, že bude mít negativní rozpočtový dopad. Nicméně minimální základ daně je do jisté míry kontroverzním opatřením, které způsobovalo to, že poplatník byl povinen uhradit určitou výši daně přesto, že jeho skutečně dosažený základ tomu vůbec neodpovídal a proto byl oprávněným předmětem časté kritiky ze strany poplatníků, zejména živnostníků. Kromě toho ponechání tohoto institutu v zákoně při současné poměrně radikální

změně v sazbách daně a zejména výše slevy na dani zcela ztrácí praktický význam. Daň vypočtená z minimálního základu daně by po uplatnění slevy na dani byla vždy nulová. Tímto opatřením zmizí také určitá psychologická bariéra, která odrazovala poplatníky zahájit podnikání či v podnikání pokračovat právě z důvodu nejistoty, zda uspějí natolik, aby dosáhli takových výsledků, které alespoň převýší rok od roku se zvyšující minimální základ daně.

Ad I. 1 f)

Na základě praktických zkušeností s uplatňováním výdajů paušální částkou, které byly počínaje rokem 2005 na základě poslancecké iniciativy podstatně zvýšeny, bylo zjištěno, že na straně mnohých podnikatelů dochází k neodůvodněnému zvýhodnění v důsledku toho, že skutečně vynaložené výdaje dosahují podstatně menších částek než kolik činí stanovené paušální výdaje. Z uvedeného důvodu, i z důvodu zamezení neodůvodněného snižování daňové povinnosti, se navrhuje zastropovat paušální výdaje maximální částkou 1 500 000,- Kč.

Zastropování paušálních výdajů není možno považovat za neadekvátní opatření, neboť pouze eliminuje nadměrné výhody, které byly zakotveny do zákona v minulém období a u nich navíc jen částečně eliminuje daňově poměrně extrémní zvýhodnění příjmově vyšších skupin poplatníků. Samozřejmě stále platí, že žádný poplatník zde nemůže být daňově znevýhodněn, protože má vždy možnost uplatnit skutečné (prokázané) výdaje, které na rozdíl od paušálních výdajů zavedených hlavně z důvodu zjednodušení administrativy u poplatníků i správců daně, jsou oboustranně daňově spravedlivé.

Ad I. 1 g)

Zákon o daních z příjmů obsahuje celkem téměř 80 titulů různých forem úlev na dani pro různé skupiny poplatníků – fyzických osob. Na základě analýzy provedené podle zadání obsaženého v PPV se navrhuje ze zákona vypustit, změnit či limitovat následujících 6 úlev:

- Zrušit osvobození plnění poskytovaných občanům v souvislosti s výkonem civilní služby
- Upravit postupy osvobození příjmů z prodeje cenných papírů.
- Zrušit osvobození úrokových výnosů z HZL
- Zrušit osvobození zvýhodnění poskytovaných zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu svým zaměstnancům
- Zrušit osvobození příjmů členů bytových družstev z osobního plnění při svépomocné družstevní výstavbě
- Omezit osvobození hodnoty přechodného ubytování při pracovní cestě poskytované jako nepeněžního plnění.

Ad I. 2)

K zajištění požadavku daňově neutrálního snížení sazby daně z příjmů právnických osob byla provedena analýza všech osvobození příjmů od daně, odčitatelných položek a slev na dani. Z prověření celkem 42 položek vyplynulo, že u 31 položky jsou nastavené režimy věcně odůvodněné, resp. že v osmi dalších případech by jejich zrušení bylo v příkrém rozporu s jinými prioritami vlády nebo by nepřineslo očekávaný efekt. To se týká zejména slev na dani při zaměstnávání občanů se zdravotním postižením, jejichž zrušení by vyvolalo oprávněnou potřebu zvýšení prostředků kapitoly Ministerstva práce a soc. věcí a daňové podpory výzkumu a vývoje. Zbývající 3 položky nejsou sice rozpočtově významné, jejich zrušení by však naplnilo požadavek systémového řešení. Jedná se o úpravy poměrně obtížně spravovatelné (osvobození úrokových příjmů u hypotečních zástavních listů), případně neodůvodněně zvýhodňující určitou skupinu poplatníků (osvobození příjmů odborových organizací a osvobození příjmů z reklam spojených s provozováním licencované ZOO).

Snížení sazby daně z příjmů právnických osob se navrhuje v roce 2008 na 22%, v roce 2009 na 20% a v roce 2010 na 19%. Dopady ze snížení sazby daně budou kompenzovány v počátečním období rozšířením základu daně, v dalším období by měly být vyrovnány efekty vyšší dynamiky vykazování základu daně doprovázející zpravidla trend snižování daňového zatížení.

Proto k eliminaci dopadu snížení sazby daně o 2 procentní body od roku 2008 bylo identifikováno celkem 8 oblastí, z toho 3 úpravy jsou obsahem návrhu novely zákona o rezervách pro zjištění základu daně. S výjimkou úprav uvedených pod písmeny b), c) a f) se jedná o úpravy, které se týkají **také fyzických osob – podnikatelů.**

V zákonu o daních z příjmů se jedná o následující úpravy:

- a) zrušení daňové uznatelnosti nákladů na závodní stravování,
- b) další omezení daňové uznatelnosti úroků, zejména zpřísněním pravidel nízké kapitalizace a limitem max. úrokové sazby,
- c) zdanění ostatních příjmů u loterií a her nad rámec vsazených částek (např. manipulační poplatky u kurzových sázek),
- d) dodanění neuhrazených závazků a
- e) zrušení možnosti daňového odpisu pohledávek splatných do 31. 12. 1994.

V zákonu o rezervách se jedná o následující úpravy:

- f) zahájení procesu odstraňování nepřiměřeného (tj. 100%) přenášení podnikatelských rizik formou automatického uplatňování tvorby účetních rezerv v pojišťovnictví jako plně daňově uznatelného výdaje,
- g) ukládání prostředků rezerv na opravu hmotného majetku na účet v bance a
- h) zpřísnění tvorby daňově uznatelných opravných položek k pohledávkám, které nejsou řešeny soudně.

Ad I. 2 a)

Podle platné úpravy je hodnota stravování poskytovaného jako nepeněžní příjem u zaměstnance osvobozena, a proto nevstupuje ani do vyměřovacích základů pro pojistné. Na straně zaměstnavatele jsou daňově uznatelné u vlastního stravovacího zařízení veškeré provozní náklady s výjimkou hodnoty potravin, při zajištění stravování jinými subjekty jsou náklady uznatelné do výše 55% hodnoty jídla, maximálně však do výše 70% stravného při pracovní cestě v trvání 5-12 hodin. V souladu s přístupem ke zdanění tzv. superhrubého příjmu se navrhuje odstranit uvedenou asymetrii a náklady na stravování nepovažovat za daňově uznatelné.

Ad I. 2 b)

Úroky představují kategorii náchylnou k daňovému plánování, a to zejména k nahrazování výplat podílů na zisku, které nejsou, na rozdíl od úroků, daňově uznatelné. Tomu lze bránit různými způsoby, nejčastěji pravidlem postihu tzv. nízké kapitalizace. V případě finančního leasingu poskytovaného ze zahraničí, u kterého jednotlivé splátky zahrnují také složku úroků, tuto obranu představuje výše uplatňované srážkové daně. Navrhuje se tedy zpřísnit pravidlo tzv. nízké kapitalizace, doplnit je dalším omezením odčitelnosti úroků ve formě stanovení maximální roční úrokové sazby a zvýšit srážkovou daň u finančního leasingu poskytovaného ze zahraničí.

Ad I. 2 c)

Při provozování loterií a her podle zákona č. 202/1990 Sb. jsou identifikovány vedle vsazených částek také jiné příjmy. Přitom od daně z příjmů jsou osvobozeny příjmy z loterií

a her, ale do odvodu části výtěžku, který představuje jinou formu zdanění dotčených aktivit, jsou zahrnovány pouze vsazené částky. U kurzových sázek je běžně uplatňován tzv. manipulační poplatek ve výši 10% vsazené částky, u kasin jsou to tzv. „tipsy“, tj. pozornost hráče věnovaná provozovateli zpravidla při úspěšné hře. K vyloučení legálního vyhnutí se daňové povinnosti se proto navrhuje zdaňovat ostatní příjmy provozovatelů loterií a her daní z příjmů.

Ad I. 2 d)

Navrhovaná úprava dodanění závazků není formou trestu, ale zajišťuje vypořádání nezdaněného prospěchu dlužníka vzniklého odběrem neuhrazeného plnění. Zároveň tím nastane jeho spoluúčast na dopadech, které vznikly veřejným rozpočtům v souvislosti s jím neuhrazenými pohledávkami z důvodu tvorby daňově uznatelných opravných položek u věřitelů. Nejedná se přitom o nevratný daňový „postih“ dlužníka, neboť uhrazením závazku dojde v následujícím zdaňovacím období k eliminaci dopadu navrženého ustanovení.

Ad I. 2 e)

Zrušení možnosti daňového odpisu pohledávek splatných do 31.12.1994 (tzv. „starý blok“) se navrhuje proto, že již pominuly důvody pro jeho existenci. Dané ustanovení ztratilo své reálné opodstatnění tím, že jeho využití bylo určeno na řešení těchto pohledávek ve zdaňovacích obdobích 1995 až 2004. V současné době již zpravidla neslouží původním věřitelům, ale je využíváno ke spekulativnímu snižování daňové povinnosti x-té generaci postupníků.

Ad I. 2 f)

Pojišťovny v souladu se zákonem č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví, vytvářejí technické rezervy k plnění závazků z provozované pojišťovací nebo zajišťovací činnosti, které jsou pravděpodobně nebo jisté, ale nejistá je jejich výše nebo okamžik, ke kterému vzniknou.

Výše technických rezerv (včetně dodatečných rezerv na obecná rizika) tak při realizaci pojišťovací činnosti musí objemově odpovídat celkovému souhrnu všech rizik a již existujících, ale i pravděpodobných a předvídatelných budoucích závazků. Tyto rezervy jsou tvořeny a ve výše uvedeném rozsahu vykazovány každou pojišťovnou a slouží ke krytí podnikatelských rizik pojišťoven. Vzhledem k tomu, že díky v minulosti přijatému poslanceckému návrhu se všechny účetní rezervy bez jakékoliv eliminace staly a v plné výši dosud stávají rezervami daňovými, přetrvává v pojišťovnictví dlouhodobě stav u jiných podnikatelů nedosažitelný – dochází k plnému přenašení podnikatelského rizika do daňově účinných výdajů.

Vrácení pojišťoven ze současného v podstatě mezně nejvýhodnějšího zdanění na úroveň ekonomicky obvyklou a současné zajištění významnějšího dodanění dosud plně daňově účinného nárůstu jiných technických rezerv, který lze jen od roku 2000 kvantifikovat v řádu mnoha set tisíc procent, je z mnoha důvodů nerealizovatelné.

Podstatou návrhu je proto alespoň započítání procesu změn v daném sektoru, zejména pak opuštění výše uvedeného principu, že každý účetní náklad v podobě účetní technické rezervy se v plné výši automaticky stává rezervou daňovou a tedy i daňovým výdajem. Daňově uznatelná by nadále měla být již pouze jejich část, přičemž předkládaný návrh prozatím jako daňově neúčinné vyčleňuje pouze ty technické rezervy, u kterých není z daňového pohledu přímá věcná souvislost s konstrukcí základu daně poplatníka a kde neexistuje ani jednoznačná časová souvislost s příslušným zdaňovacím obdobím. Z jiných technických rezerv, které tak absurdním způsobem narostly a jejichž podstatnou část pojišťovny převedly mezitím zejména do rezervy na vypořádání závazků z použité technické úrokové míry, se navrhuje jednorázově dodanit pouze tu jejich část, která nebyla převedena ve

prospěch jednotlivých technických rezerv a zůstala u pojišťoven v kategorii „jiné technické rezervy“. Zároveň za daňově neúčinnou bude z výše uvedeného důvodu považována také vyrovnávací rezerva.

Nedílnou součástí návrhu je i omezení daňové účinnosti úhrady plateb zajištění tak, aby zajišťovny sídlící téměř výhradně v zahraničí (mnohdy jde o obchodní společnosti ve stejné obchodní skupině s pojišťovnou) mohly jako daňově účinný výdaj uplatnit maximálně 55 % z předepsaného pojistného neživotního pojištění. Stanovený limit výrazněji omezuje pouze pojišťovny s naprosto nestandardní úrovní zajištění, které dosahuje v některých případech i 100 %, což je ve své podstatě stoprocentní vývoz pojistného. Hranice daňové účinnosti limitu rozhodně nebrání realizovat ekonomickou podstatu diversifikace rizika zajištěním, poměrně významně však omezuje prostor pro využití zajištění k optimalizaci daně u pojišťovny. Sjednání zajištění je v mnoha případech, zejména ve vztahu ke spřízněným osobám, téměř vždy alespoň částečně motivováno i daňovými okolnostmi (zpravidla transferpricing či daňově výhodnější časové rozlišení). K této hranici se z významnějších pojišťoven ani nepřibližují ty, které zajištění realizují zcela u „cizích“ zajišťoven a blíží se k ní nebo ji přesahují ty, kde se alespoň částečně na zajištění podílejí „spřízněné“ firmy pojišťovny. Limit zajištění se pro daňové účely s ohledem na specifiku životního pojištění prozatím nestanovuje.

Ad I. 2 g)

Cílem návrhu ukládání prostředků rezerv na opravu hmotného majetku na účet v bance je vyvážení práva poplatníka uplatnit daňový výdaj v podobě tvorby daňově uznatelné rezervy na opravu před okamžikem jeho skutečného vynaložení stanovením povinnosti deponovat reálné zdroje na opravu, což nepochybně povede ke zrealizování tvorby těchto rezerv. Zůstane tím však zachována nadstandardní možnost časového rozložení výdajů zajišťujících péči o majetek, současně se však účelová tvorba neprofinancovatelné nebo v dané výši nepotřebné rezervy stane pro poplatníka břemenem.

Ad I. 2 h)

Úprava systému tvorby opravných položek k pohledávkám spočívá v jejich rozdělení dle jejich rozvahové hodnoty. U pohledávek do 30 000 Kč bude ponechán stávající stav, tj. možnost plného jednorázového daňového odpisu pohledávek věřitelem vůči jednomu dlužníkovi v max. rozsahu 30 000 Kč, což se s ohledem na náklady soudního řízení osvědčilo a přitom jde z hlediska dopadu na veřejné rozpočty o jednotlivé a hodnotově nevýznamné pohledávky. Nově vznikne kategorie - pohledávky do 200 000 Kč, kde se navrhuje rovněž ponechat stávající systém, tj. možnost tvorby OP do 20 % hodnoty pohledávky bez soudního řízení a vyšší OP lze tvořit jen v případě soudního vymáhání pohledávek od dlužníka. U této kategorie pohledávek je motiv poplatníka řešit pohledávku soudně limitován skutečností, že reálně dosažitelný efekt se v řadě případů rovná pouze částce blížící se vynaloženým nákladům na soudní vymáhání.

Nově vznikne kategorie „významných pohledávek“ (nad 200 000 Kč), u níž se navrhuje eliminovat jakoukoliv tvorbu OP bez soudního řešení pohledávky. Jedná se totiž o pohledávky natolik „významné“, že motivace poplatníka k jejich soudnímu řešení, pokud jsou právně i hodnotově nezpochybnitelné, by měla být velmi silná, neboť i v případě neuhrazení pohledávky dlužníkem je velmi významnou finanční stimulací možnost snížení základu daně věřitele o celou její hodnotu, což ve většině případů přesahuje náklady na jejich vymáhání. Uplatňoval-li věřitel dosud u takovéto pohledávky tvorbu OP pouze do výše 20 % a provedl její odpis, pak to byl téměř jistý signál pro správce daně, že poplatník si velmi dobře uvědomuje spornost právní existence pohledávky nebo její rozvahové hodnoty.

Pro kompenzaci dopadů snížení sazby daně v počátečním období jsou dále navrženy tzv. parametrické úpravy, které jsou v čase daňově neutrální. Zde jsou navrhovány 2 úpravy, a to sjednocení podmínek při pořízení majetku formou finančního leasingu prodloužením doby nájmu korespondujícím s dobou odpisování v 1. až 5. odpisové skupině a prodloužení doby odpisování osobních automobilů o 1 rok.

Všechny uvedené návrhy byly projednány poradou ekonomických ministrů, a to ve dvou etapách: dne 19. 3. 2007 – analýza příjmů od daně osvobozených, odčitatelných položek a slev na dani a dne 26. 3. 2007 – návrhy úprav v oblasti zdanění příjmů právnických osob.

II. technická část řeší čtyři základní oblasti:

- a) reakci na změnu obchodního zákoníku v oblasti přeměn společností
- b) další rozpracování změny v přístupu k daňové uznatelnosti výdajů/nákladů vynaložených na pracovní a sociální podmínky zaměstnanců založenou novým zákoníkem práce
- c) rozšiřování editační povinnosti pro správce daně o další čtyři oblasti
- d) změny legislativně technického charakteru.

ad II.a) **Reakce na změnu obchodního zákoníku** spočívá v rozšíření typů přeměn společností o rozdělení odštěpením a rozdělení odštěpením sloučením a také na požadavek směrnice Rady č. 2005/19/ES ze dne 17. 2. 2005, kterou se mění směrnice Rady č. 90/434/EHS o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech majetku a výměnách podílů. Záměrem provedených změn je umožnit stejný daňový režim jako u jiných forem přeměn společností včetně využití výhod vyplývajících z implementace zmíněných směrnic, tj. možnost převzít právním nástupcem daňovou ztrátu, položky odčitatelné od základu daně, rezervy a opravné položky. Současně je navrženo rozšířit uvedené výhody vedle akciových společností a společností s ručením omezeným i na evropské družstevní společnosti.

ad b) **Další rozpracování koncepční změny** v přístupu k daňové uznatelnosti výdajů/nákladů vynaložených na pracovní a sociální podmínky, péči o zdraví a zvýšený rozsah doby odpočinku zaměstnanců je reakcí na ne zcela transparentní změny zákona o daních z příjmů schválené v souvislosti s novým zákoníkem práce (návrh novely zákona o daních z příjmů v doprovodném zákonu v zákoníku práce byl předkládán k projednání vládě s rozporem, jehož důvody se podařilo alespoň částečně odstranit přijetím pozměňovacích návrhů..

Do konce roku 2006 byla bez omezení daňově uznatelná veškerá plnění charakteru mzdy (zejména za vykonanou práci podle množství a kvality) včetně plnění spojených s náhradou mzdy (např. dovolená nad základní výměru, odstupné nad minimální výši dvojnásobku průměrné mzdy apod). **Současně všechna peněžní plnění vedle mzdy byla naopak daňově neuznatelná**, přestože v některých případech podléhala zákonnému pojistnému na sociální zabezpečení a příspěvku na politiku zaměstnanosti a všeobecné zdravotní pojištění. Jednalo se např. o odměny při životních výročích, nadlimitní cestovní náhrady atd. Tento jednoznačný přístup vycházel z poměrně transparentní úpravy, podle které byly v základu daně z příjmů mzdy a obdobná plnění zohledňována podle jejich správného zaúčtování a ostatní plnění spojená s náhradou mzdy byla pokryta úpravou podmiňující jejich daňovou uznatelnost vynaložením pouze na pracovně právní nároky umožněné kolektivní smlouvou nebo vnitřním předpisem.

K podstatné změně došlo přijetím nového zákoníku práce a navazující novelou zákona o daních z příjmů. Jimi došlo k výraznému posílení ujednání, resp. práv vyplývajících z kolektivních smluv, vnitřních předpisů, pracovních nebo jiných smluv, která však nejsou blíže konkretizována v oblasti naplňování sociálních podmínek.

Pojem „sociální podmínky“, resp. jeho chápání ve vztahu k daňové uznatelnosti nákladů představujících jeho konkretizaci se nepodařilo jasně vymezit, a proto pro daňové účely, v intencích soudních rozsudků, je nutné připustit jeho velmi širokou interpretaci. Tu se podařilo poměrně výrazně korigovat skutečností, že daňová uznatelnost dotčených nákladů, které v řadě případů vůbec nemají charakter mzdy, je spojena se zdaněním a zpojistněním dotčeného plnění na straně zaměstnance, což vyžaduje také odvod pojistného na straně zaměstnavatele ve výši 35% příslušného plnění. Na jedné straně je tak oslabována rozdílnost mezi plněním charakteru mzdy a plněním vedle mzdy, na druhé straně dochází k určitému odklonu od podmíněnosti daňové uznatelnosti jednotlivých položek tím, že se jedná o výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

Při rozhodování o dalším postupu byla vzata v úvahu zejména vysoká citlivost pojmu „sociální podmínky“, jehož zrušení by bylo patrně problematické, a to i za cenu některých negativ:

- rozšiřování okruhu plnění bez přímé vazby na podmínku, že se jedná o výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů,
- zúžení základu daně,
- oslabení systémovosti avizovaným zastropováním vyměřovacích základů pro pojistné zakládající nové negativní dopady na příjmové straně státního rozpočtu.

Mezi určitá pozitiva vedle zachování pojmu „sociální podmínky“ lze naopak zařadit zrušení několika ustanovení, která budou nadbytečná z důvodu duplicity a která podle dosud platné úpravy výslovně potvrzují daňovou uznatelnost výdajů/nákladů u vymezených plnění ve vztahu k zaměstnancům (svoz zaměstnanců do zaměstnání, přechodné ubytování, penzijní a životní pojištění).

Konkrétní podpora státu příslušnému plnění bude výslovně uvedena pouze na straně zaměstnance, a to formou osvobození od daně. Jedná se o zachování daňové podpory:

- penzijního připojištění a životního pojištění a navrhuje se osvobodit příspěvek zaměstnavatele na tyto formy pojištění až do částky 24 000 Kč ročně, čímž dochází také ke sjednocení podpory absolutní částkou (ta je dosud uplatňována u životního pojištění, ale u penzijního připojištění je nastaveno relativní kritérium podle výše vyměřovacího základu pro zákonné pojistné - procento úhrnu vyměřovacích základů za zdaňovací období),
- přechodného ubytování do výše 3 500 Kč měsíčně.

ad II. c) **Rozšíření editační povinnosti pro správce daně** (pro poplatníka možnost požádat o závazné posouzení) se týká klíčování výdajů (nákladů) u fyzických osob, které využívají nemovitosti jak pro podnikání, tak pro soukromé účely, pro klíčování výdajů (nákladů) především právnických osob, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání s cílem jejich správného přiřazení ke zdanitelným příjmům a příjmům, které zdanění nepodléhají, pro zásahy do majetku a pro posuzování výdajů (nákladů) na výzkum a vývoj.

ad II. d) **Ostatní navržené změny** lze považovat za změny

- legislativně technické posilující jednoznačnost právní úpravy a tím posílení právní jistoty poplatníků i správců daně, případně
- omezující možnosti neodůvodnitelné minimalizace základu daně.

Patří k nim zejména:

- odstranění nerovnosti v možnostech odpočtu od základu daně při vypořádávání majetkových podílů podle zákona o transformaci družstev, které byly do zákona zakotveny v roce 2005 na základě poslanceckého pozměňovacího návrhu při současném zamezení možnosti „řetězení“ odpočtů,

- daňová uznatelnost neprodejných zásob z důvodu eliminace jejich simulovaných prodejů
- omezení praktik některých poplatníků při obcházení platné pětileté lhůty pro osvobození příjmů z nemovitostí, kdy převodem nemovitého majetku do akciové společnosti obcházejí dobu 5-ti let platnou pro osvobození příjmů z jejich prodeje a zkracují ji až na dobu 6-ti měsíců, platnou pro osvobození příjmů z prodeje akcií
- úprava možnosti uplatnit základní slevu na dani poplatníkem – nerezidentem jen na případy, že jeho příjmy u nás činí alespoň 90 % z jeho celosvětových příjmů.

ČÁST TŘETÍ

Snížená sazba DPH

Návrh na změny zákona o DPH především souvisí s celkovými návrhy daňových změn, které vychází z nutnosti konsolidovat veřejné finance a současně ze snahy podpořit hospodářský růst snížením daní. V rámci změn daňového systému v ČR se navrhuje zachování snížené sazby DPH na základní životní potřeby, tím je sledováno sociální hledisko jak vůči ekonomicky neaktivní populaci, jako jsou důchodci nebo ekonomicky neaktivní rodiče s dětmi, tak i vůči nízkopříjmovým skupinám obyvatelstva. Navrhuje se proto zvýšení snížené sazby DPH z 5 % jen na 9 % a ne na jednotných 19 %. Do snížené sazby bude převedeno palivové dřevo (návrh již projednává Poslanecká sněmovna), jinak se rozsah zboží a služeb podléhajících snížené sazbě DPH nemění.

Kromě návrhu na změnu snížené sazby daně se navrhuje stanovení podmínek, za kterých se bude po 1.1.2008 uplatňovat snížená sazba daně u bytové výstavby, dále opatření na zvýšení počtu podání v elektronické podobě k daňovým přiznáním k DPH a souhrnným hlášením a rovněž k editační povinnosti (žádost o závazné posouzení sazby daně).

Snížená sazba daně u bytové výstavby od 1.1.2008

V § 48 je navrženo, co se rozumí bytovou výstavbou. Při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s provedením nástavby, přístavby, stavební úpravy, nebo v souvislosti s rekonstrukcí, modernizací a opravou staveb zahrnutých pod pojmem bytová výstavba, včetně příslušenství těchto staveb se uplatní snížená sazba daně. Snížená sazba daně se uplatní také u staveb, které nejsou pod pojmem bytová výstavba obsaženy, pokud tyto opravy budou prováděny výlučně v části stavby určené pro bydlení.

Pokud je v zákonu použit pojem „stavba“, rozumí se tím též „nedokončená stavba“.

U převodu staveb se po 1.1.2008 uplatní základní sazba daně, pokud se nejedná o převod osvobozený od daně podle § 56 zákona o DPH. U převodu staveb pro sociální bydlení se uplatní snížená sazba daně, pokud se nejedná o převod staveb osvobozený od daně podle § 56 zákona o DPH.

V § 48a jsou vymezeny stavby pro sociální bydlení. Při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s výstavbou staveb pro sociální bydlení, včetně příslušenství těchto staveb, dále při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s provedením nástavby, přístavby, stavební úpravy, nebo v souvislosti s rekonstrukcí, modernizací a opravou, se uplatní snížená sazba daně. Byty a rodinné domy jsou vymezeny celkovou podlahovou plochou, přičemž se do této celkové podlahové plochy započítávají pouze plochy místností. Nezapočítávají se plochy prostorů, které nejsou místností (balkóny, terasy, lodžie).

Pro účely zákona o DPH se vymezuje pojem místnost.

Ostatní stavby pro sociální bydlení jsou uvedeny s odkazy na jednotlivé zákony, které tyto stavby vymezují.

V přechodných ustanoveních je navrženo, aby se u staveb pro bydlení, u kterých dojde k právním účinkům vkladu do 31.12.2007 použily dosavadní právní předpisy.

Opatření na zvýšení počtu podání v elektronické podobě

Podávat daňová přiznání a souhrnná hlášení v elektronické podobě mají možnost již delší dobu všichni plátcí bez rozdílu. Tato možnost je dána zákonem č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. Existují-li nějaká omezení bránící využívání této možnosti, pak se jedná o nezbytná omezení technická (způsob elektronické komunikace, vybavení pro tento druh komunikace, požadavek zaručeného elektronického podpisu).

K výraznému zvýšení počtu elektronických podání souhrnných hlášení a přiznání k DPH by určitě vedlo zavedení povinnosti je podávat elektronicky a vzhledem k nárokům, které elektronická komunikace na subjekty klade (počítačové vybavení, schopnost s ním pracovat, nutnost elektronického podpisu), je vhodné stanovit tuto povinnost nikoliv pro všechny daňové subjekty, ale pouze pro část plátců. Po všestranném posouzení se navrhuje uložit předkládání daňových přiznání a souhrnných hlášení povinně, nenavrhují se motivační opatření (např. odklad splatnosti daně, sleva z daně apod.).

Navrhuje se povinnost stanovit pro registrované plátce daně, jejichž zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc, a to pro ty „měsíční“ plátce, kteří mají toto zdaňovací období povinně, tj. jejich obrat za kalendářní rok překročil 10 mil. Kč. Povinnost předkládat daňová přiznání a souhrnná hlášení by podle tohoto návrhu neměla část „měsíčních“ plátců DPH, jejichž obrat nepřesáhl 10 mil. Kč, ale alespoň částku 2 mil. Kč, což umožňuje plátcům daně dobrovolně si zvolit měsíční zdaňovací období místo čtvrtletního, které je zdaňovacím obdobím pro ostatní, zbývající plátce. Podrobnosti jsou uvedeny v důvodové zprávě.

Editační povinnost (závazné posouzení sazby daně)

Navrhuje se rozšíření editační povinnosti (závazného posouzení) pro účely DPH u sazeb daně. O posouzení může kterákoliv osoba, nejen podnikatel, požádat místně příslušného správce daně a v žádosti musí uvést zákonem stanovené nezbytně nutné údaje. Správce daně by měl závazné posouzení vydat nejpozději 30. den od podání žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení sazby daně. Jsou-li dány důvody pro zrušení rozhodnutí o závazném posouzení sazby daně, rozhodne o jeho zrušení správce daně, který je vydal, a to na návrh žadatele, který žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení sazby daně podal, nebo z vlastního podnětu.

Jestliže správce daně rozhodnutí nevydá, bude se mít za to, že souhlasí s postupem navrhovaným žadatelem.

ČÁST ČTVRTÁ

Předložení návrhu novely zákona o dani z nemovitostí je součástí reformy veřejných financí a vychází z programového prohlášení vlády z ledna 2007.

ČÁST PÁTÁ

Návrh na změnu zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí souvisí s celkovými návrhy daňových změn, které vycházejí z nutnosti konsolidovat veřejné finance a současně ze snahy podpořit hospodářský růst snížením daní. V rámci změn daňového systému v ČR se navrhuje rozšíření osvobození od daně dědické a daně darovací tak, aby se vztahovalo na osoby v příbuzenském vztahu a na osoby žijící se zůstavitelem nebo dárce ve společné domácnosti.

Současně se navrhuje úprava, která zpřesňuje znění zákona ve vztahu k bezúplatnému nabytí majetku v cizině a zdanění převodu vlastnictví k nemovitostem na základě smluv o zajišťovacím převodu práva.

ČÁST ŠESTÁ – DEVATÁ A ČÁST JEDENÁCTÁ

Podle jednoho z bodů reformy podnikatelského prostředí a trhu práce v Programovém prohlášení vlády, jehož cílem je motivace podnikatelů k většímu zaměstnávání občanů, se navrhuje zrušit fyzickým a právnickým osobám povinnost evidovat hotovostní platby při provozování živností, maloobchodního prodeje a hostinské činnosti prostřednictvím registrační pokladny. I po přijetí zákona s účinností od 1. 7. 2005 s více než dvouletým odložením jeho povinné aplikace se navrhuje tento zákon zrušit, a to bez náhrady. V souvislosti s návrhem na zrušení povinnosti evidovat hotovostní platby na registrační pokladně je nezbytné upravit i příslušná ustanovení zákona upravujícího správu daní a současně s ohledem na rozšíření okruhů editační povinnosti správců daně v speciálních daňových zákonech i obecnou úpravu procesního postupu závazného posouzení.

Navrhuje se zavést nové předměty správních poplatků vyplývající ze změn v daňovém řízení podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů a zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Daňový subjekt je oprávněn požádat místně příslušného správce daně nebo Ministerstvo financí o závazná posouzení daňových důsledků, které pro tento subjekt vyplynou z daňově rozhodných skutečností již nastalých nebo očekávaných, v případech stanovených těmito zákony.

Sazby poplatků byly stanoveny tak, aby plnily svou fiskální funkci, popřípadě i funkci omezovací. V úvahu byla brána i ta skutečnost, že zaplacený správní poplatek je pro poplatníka daňově uznatelným výdajem (nákladem) podle zákona o daních z příjmů.

ČÁST DESÁTÁ

Vzhledem k negativní pozici Evropské komise k udělování výjimek ze zdanění odpadních olejů a s ohledem na skutečnost, že Česká republika nemá dostatek argumentů pro zdůvodnění této výjimky v souladu s požadavky Evropské komise, je nutné zrušit současné daňové zvýhodnění odpadních olejů v nejbližším možném termínu. Z tohoto důvodu je v návrhu novely nově upraven systém zdaňování odpadních olejů, který by měl nabýt účinností dnem 1. ledna 2008. Z hlediska slučitelnosti s právem ES je tato varianta nejpříjemnějším řešením. V opačném případě hrozí České republice zahájení řízení pro porušení Smlouvy za nesprávnou implementaci směrnice 2003/96/ES.

Ze stejného důvodu se ruší i osvobození některých biopaliv uvedené v současném § 49 odst. 15 zákona o spotřebních daních. V tomto případě směrnice 2003/96/ES sice daňové zvýhodnění umožňuje, avšak na základě notifikovaného víceletého programu na podporu biopaliv. Takovýto program není v současné době vypracován, tedy ani notifikován.

Navržená novela dále obsahuje úpravu sazeb spotřebních daní z cigaret tak, aby bylo od 1. ledna 2008 dosaženo takové výše sazeb, která byla k tomuto datu pro Českou republiku stanovena v rámci vyjednaného přechodného období. V případě schválení navržených sazeb bude dosaženo plné kompatibility.

Další navržené změny v tomto návrhu zákona o spotřebních daních se již souladu s komunitárním právem netýkají, ale jsou nutné z důvodu zajištění konzistence části čtvrté a páté zákona o spotřebních daních.

Vzhledem k tomu, že Česká republika je povinna k 1. lednu 2008 dosáhnout minimálních sazeb spotřebních daní z cigaret platných v EU a dále je nutno zajistit neprodleně k uvedenému

datu plnou kompatibilitu zákona o spotřebních daních s právem EU i v oblasti odpadních olejů, nejsou do tohoto návrhu zákona zahrnuty žádné další úpravy. V opačném případě by došlo z důvodu prodloužení legislativního procesu při projednávání návrhu k posunutí účinnosti za výše uvedené datum a České republice by tak hrozilo zahájení procedury pro porušení práva ES.

Jednotlivé změny jsou podrobně odůvodněny ve zvláštní části důvodové zprávy.

C) VYSVĚTLENÍ NEZBYTNOSTI NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY V JEJÍM CELKU

ČÁST PRVNÍ A DRUHÁ

Návrh novely zákona o daních z příjmů byl vypracován k naplnění Programového prohlášení vlády v oblasti zdanění příjmů (úkol na vržený do plánu legislativních prací vlády na I. pololetí roku 2007) s cílem snížit daňové zatížení pro všechny příjmové skupiny u fyzických osob a založit rozpočtově neutrální postupné snížení sazby daně z příjmů právnických osob a dále z důvodu nastavení daňového režimu u nových forem rozdělení společností, rozšíření editační povinnosti – závazné posouzení ze strany správce daně a také z důvodu nutných legislativně technických úprav. Důležitou součástí návrhu je i omezení praktik některých poplatníků vedoucích k neoprávněnému nebo jinak neodůvodnitelnému snižování základu daně, zejména v oblasti vypořádání majetkových podílů podle zákona o transformaci družstev.

ČÁST TŘETÍ

Novela zákona o DPH představuje konkrétně změnu výše snížené sazby DPH a stanovení podmínek pro uplatnění snížené sazby daně u bytové výstavby od 1.1.2008, dále opatření na zvýšení počtu podání v elektronické podobě (daňová přiznání k DPH a souhrnná hlášení) a zavedení editační povinnosti (závazné posouzení sazby daně).

ČÁST ČTVRTÁ

Daň z nemovitostí plyne přímo do rozpočtu obce. Za rok 2006 činila daň z nemovitostí 5 mld Kč, z toho daň z pozemků byla 1,9 mld. Kč. Zemědělské pozemky se na této částce podílely cca 1,4 mld Kč.

V novele zákona o dani z nemovitostí se navrhuje osvobození pozemků, které v menší míře zatěžují obecní infrastrukturu, a to orné půdy, chmelnic, vinic, ovocných sadů a trvalých travních porostů od daně z nemovitostí. Hospodářské využití zemědělských pozemků má svůj nezastupitelný význam a mnohem více než jiná odvětví je závislé na klimatických podmínkách a celkově zde působí mnohem více rizikových faktorů, než v jiných oblastech podnikání. Nelze přehlédnout, že u zemědělských pozemků se projevuje více než u ostatních nemovitostí zdoluhavý a náročný proces při řešení vlastnických a užívacích vztahů, jejichž neuspokojivý stav je způsoben mnoha faktory, jako je např. vydáním nemovitostí v rámci restitucí, značným počtem spoluvlastníků zejména u zemědělských pozemků, nedokončením pozemkových úprav nebo obnovou katastrálního operátu. Při souhrnném posouzení všech problémů spjatých s vlastnictvím zemědělských pozemků, s přihlédnutím ke zvláštnostem hospodaření na zemědělských pozemcích a zachování vzhledu krajiny, se navrhuje řešení osvobozením zemědělských pozemků od daně z nemovitostí.

ČÁST PÁTÁ

Návrh zákona, kterým se mění zákon o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, byl zpracován k plnění Programového prohlášení vlády v oblasti zdanění bezúplatného nabytí majetku s cílem snížit daňové zatížení při převodu či přechodu majetku mezi osobami v příbuzenském nebo obdobném vztahu.

D) ZHODNOCENÍ SOULADU NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY S ÚSTAVNÍM POŘÁDKEM ČESKÉ REPUBLIKY

Návrh na doplnění a změny zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a ostatními obecně závaznými právními předpisy.

E) ZHODNOCENÍ SOULADU NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY S MEZINÁRODNÍMI SMLOUVAMI, JIMIŽ JE ČESKÁ REPUBLIKA VÁZÁNA A JEJÍ SLUČITELNOST S PRÁVNÍMI AKTY EVROPSKÉ UNIE

ČÁST PRVNÍ A DRUHÁ

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a je plně slučitelná s právem ES.

Ustanovení navrhované právní úpravy nezakládají rozpor s primárním právem ES ve světle ustálené judikatury ESD, podle níž členské státy musí při navrhování a přijímání legislativy v oblasti přímých daní, která spadá do pravomoci členských států a obecně nepodléhá na úrovni ES harmonizaci (čl. 94 Smlouvy ES), respektovat základní principy dané smlouvou ES a zejména dbát na to, aby nedocházelo k neodůvodněné diskriminaci na základě státní příslušnosti (C-80/94 *Wielockx*; C-107/94 *Asscher*; C-311/97 *Royal Bank of Scotland*; C-251/98 *Baars*, C-410/98 *Metallgesellschaft a další*).

Navrhovaná právní úprava je v souladu s relevantním sekundárním právem ES a v technické části (viz část B II) dokončuje implementaci směrnice Rady 2005/19/ES, kterou se mění směrnice 90/434/EHS o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států (CELEX 32005L0019), dále jen „směrnice“. Implementovaná ustanovení musejí být v souladu s čl. 2 odst. 2 směrnice uplatňovány od 1. ledna 2007. Při širokém výkladu zákona lze výhody plynoucí ze směrnice uplatnit již na základě zákona o daních z příjmů ve znění účinném k 1. 5. 2004. Transpozice předmětných ustanovení proto v tomto směru znamená spíše zpřesnění a navázání znění zákona na aktuální znění směrnice.

ČÁST TŘETÍ

Na oblast daně z přidané hodnoty se vztahuje směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006, která od 1. ledna 2007 nahradila směrnici Rady 77/388/EHS (Šestou směrnicí Rady). Návrh novely zákona o dani z přidané hodnoty je slučitelný s právem Evropských společenství.

ČÁST ČTVRTÁ

Pokud jde o vztah navrhované novely k právu Evropských společenství, nespadá navrhovaný zákon do souboru zákonů, které je třeba v rámci Evropských společenství upravovat jednotně. Právo Evropského společenství neupravuje výslovně otázku, které jsou předmětem předloženého návrhu.

ČÁST PÁTÁ

Navrhovaná úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Právo Evropských společenství neupravuje otázky, které jsou předmětem předloženého návrhu.

ČÁST ŠESTÁ – DEVÁTÁ A JEDENÁCTÁ

Nejedná se o transpoziční normu, tudíž není rozporu s primárním právem ES. Vzhledem k tomu, že se jedná o zrušení povinnosti, odpadá i problém případné notifikace podle směrnice 98/34/ES.

ČÁST DESÁTÁ

Na oblast spotřebních daní se obecně vztahují následující směrnice:

- Směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani, ve znění směrnice Rady 92/108/EHS, 94/74/ES, 96/99/ES, 2000/44/ES, 2000/47/ES,
- Směrnice Rady 92/79/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížení daní z cigaret, ve znění směrnice Rady 1999/81/ES, 2002/10/ES, 2003/117/ES,
- Směrnice Rady 92/80/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížení daní z jiných tabákových výrobků než cigaret, ve znění směrnice Rady 1999/81/ES, 2002/10/ES, 2003/117/ES,
- Směrnice Rady 95/59/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků, ve znění směrnice Rady 1999/81/ES, 2002/10/ES,
- Směrnice Rady 95/60/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daňovém značení plynových olejů a petroleje,
- Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, ve znění směrnice Rady 2004/74/ES, 2004/75/ES.

Příslušné směrnice byly transponovány do právního řádu České republiky k datu vstupu České republiky do Evropské unie zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních. Úprava zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, navrhovaná touto novelizací je plně slučitelná s právem Evropské unie.

F) ZHODNOCENÍ SOUČASNÉHO VZTAHU A DOPADŮ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ VE VZTAHU K ROVNOSTI MUŽŮ A ŽEN

Navrhované změny nebudou mít vliv na rovnost postavení mužů a žen

G) PŘEDPOKLÁDANÝ HOSPODÁŘSKÝ A FINANČNÍ DOSAH NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY, ZEJMÉNA NÁROKY NA STÁTNÍ ROZPOČET

Navrhovaná právní úprava nemá sociální dopady ani dopady na životní prostředí.

Celkové dopady na veřejné rozpočty

Navržený zákon obsahuje jednak změny, které jsou součástí reformy veřejných rozpočtů a jednak změny plynoucí z členství ČR v Evropské unii.

Reforma veřejných rozpočtů zahrnuje změny daní z příjmů, daně z přidané hodnoty, daně z nemovitostí, daně dědické a daně darovací. Níže uvedená tabulka obsahuje dopady novel zákona o daních z příjmů, o dani z přidané hodnoty, o dani z nemovitostí a o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, které jsou obsaženy v navrženém zákoně.

Dopady navrhované reformy veřejných financí

(v mld. Kč)

	Celkem		
	2008	2009	2010
Daň z příjmů fyz. osob	-19,3	-27,1	-29,7
Daň z příjmů práv. osob	0	- 5,6	-32,6
DPH	25,6	27,0	27,9
Daň z nemovitostí *	-1,4	-1,4	-1,4
Daň dědická a darovací	-0,4	-0,4	-0,4
Celkem	4,5	-7,5	-36,2

	Státní rozpočet			Kraje			Obce		
	2008	2009	2010	2008	2009	2010	2008	2009	2010
Daň z příjmů fyz. osob	-13,3	-17,9	-19,7	-1,8	-2,2	-2,5	-4,2	-7,0	-7,5
Daň z příjmů práv. osob	0	- 4,0	-22,9	0	-0,5	-2,9	0	-1,1	-6,8
DPH	18,0	19,0	19,7	2,3	2,4	2,5	5,3	5,6	5,7
Daň z nemovitostí^{*)}							-1,4	-1,4	-1,4
Daň dědická a darovací	-0,4	-0,4	-0,4						
Celkem	4,3	-3,3	-23,3	0,5	-0,4	-2,8	-0,3	-3,9	-10,0

^{*)} maximální dopad v případě, že by žádná obec nevyužila možnosti kompenzace

Navržený zákon obsahuje též novelu zákona o spotřebních daních. Hlavní změnou, která má dopady na výši výnosu daně je další zvýšení sazeb z cigaret, kterým bude dosažena výše sazby uvedená v příslušné směrnici ES a tím bude ukončeno přechodné období pro ČR. Dopady obsahuje následující tabulka.

Dopady harmonizace výše sazeb z cigaret s právem EU

(v mld. Kč)

	Celkem			Státní rozpočet		
	2008	2009	2010	2008	2009	2010
Spotřební daně	5,7	5,7	5,7	5,7	5,7	5,7

Celkové dopady všech novel zákonů uvedených v navrhovaném zákoně obsahuje níže uvedená tabulka. Jedná se tedy o součet dopadů změn, které jsou součástí reformy veřejných rozpočtů, tak dopadů změn, které plynou z členství České republiky v Evropské unii.

Rozdělení dopadů na státní rozpočet a rozpočty krajů a obcí vychází ze zákona o rozpočtovém určení daní ve znění platném pro rok 2007.

Celkové dopady navrhovaného zákona

(v mld. Kč)

	Celkem		
	2008	2009	2010
Celkem	10,2	-1,8	-30,4

	Státní rozpočet			Kraje			Obce		
	2008	2009	2010	2008	2009	2010	2008	2009	2010
Celkem	10,0	2,4	-17,6	0,5	-0,4	-2,8	-0,3	-3,9	-10,0

ČÁST PRVNÍ A DRUHÁ

Z hlediska jednotlivých navrhovaných úprav se v inkasu daně z příjmů projeví takto:

Daň z příjmů fyzických osob: (v mld. Kč)

	Celkem		Státní rozpočet		Kraje		Obce	
	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009
Sazba daně 15%, úprava základu daně o pojistné, zrušení SZM, zrušení min. základu daně ⁽¹⁾	-19,4	-28,2	-13,4	-18,6	-1,8	-2,3	-4,2	-7,3
Limit paušálních výdajů	0,0	0,6	0,0	0,4	0,0	0,0	0,0	0,2
Úprava postupů osvobození příjmů z cenných papírů	0,0	0,4	0,0	0,2	0,0	0,1	0,0	0,1
Zrušení osvobození příjmů ze zvýhodnění zaměstnanců ve veř. dopravě	0,1	0,1	0,1	0,1	0,0	0,0	0,0	0,0
Fyzické osoby celkem	-19,3	-27,1	-13,3	-17,9	-1,8	-2,2	-4,2	-7,0

Pozn.:

¹⁾ Propoččet vychází z komplexního rozboru všech faktorů, z nich některé ovlivňují příjmy pozitivně a jiné negativně.

Ostatní navrhované změny mají nulový nebo zanedbatelný vliv.

Daň z příjmů právnických osob:

Dopady ze snížení sazby daně se projeví poprvé v roce 2009, a to částkou 19 mld. Kč. Ta bude kompenzována jednak úpravami sledujícími rozšíření základu daně (9,1 mld. Kč) a úpravami, které budou vyrovnány v čase, ale v roce 2009 se projeví v částce 4,3 mld. Kč. V roce 2010 bude dopad ze snížení sazby daně činit 40,3 mld. Kč a bude kompenzován částkou 7,75 mld. Kč z rozšíření základu daně založeného od 1. 1. 2008. Zbývající částka – 32,55 mld. Kč bude pokryta v rámci úspor ve výdajové stránce státního rozpočtu. Dopady jednotlivých úprav v letech 2009 a 2010 na státní rozpočet, rozpočty krajů a obcí uvádí následující tabulka (v mld Kč):

	Celkem		Státní rozpočet		Rozpočty krajů		Rozpočty obcí	
	2009	2010	2009	2010	2009	2010	2009	2010
Snížení sazby daně	- 19,0	- 40,3	-13,3	- 28,2	- 1,7	- 3,5	- 4,0	- 8,6
Rozšíření základu daně – trvalé dopady								
Zrušení daň. uznatelnosti nákladů na záv. stravování	+ 1,8	+ 1,7	+ 1,3	+ 1,2	+ 0,1	+ 0,1	+ 0,4	+ 0,4
Omezení daňové uznateln. úroků - nízká kapitalizace a limit max. úrokové sazby	+ 2,2	+ 2,1	+ 1,5	+ 1,4	+ 0,2	+ 0,2	+ 0,5	+ 0,5
Zdanění příjmů nad rámec vsazených částek u provozovatelů loterií a her	+ 0,3	+ 0,3	+ 0,2	+ 0,2	+0,03	+ 0,03	+0,07	+ 0,07
Dodanění neuhr. závazků	+ 1,0	+ 1,0	+ 0,7	+ 0,7	+ 0,1	+ 0,1	+ 0,2	+ 0,2
Rezervy v pojišťovnictví	+ 1,0	+ 0,05	+ 0,7	+ 0,035	+ 0,1	+ 0,005	+ 0,2	+ 0,01
Ukládání prostředků rezerv na opravy HM v bance	+ 1,3	+ 1,2	+ 0,9	+ 0,8	+ 0,1	+ 0,1	+ 0,3	+ 0,3
Nemožnost daň. odpisu pohl. spl. do 31.12.1994	+ 0,2	+ 0,2	+ 0,14	+ 0,14	+0,02	+ 0,02	+0,04	+ 0,04
Zpřísnění tvorby daň. uzn. OP k pohled., které neřešeny soudně	+ 1,3	+ 1,2	+ 0,9	+ 0,8	+ 0,1	+ 0,1	+ 0,3	+ 0,3
Parametrické úpravy – vyrovnání v čase								
Prodloužení doby nájmu u FL u nemovitého majetku v 3., 4. a 5. odp. sk.	+ 1,1	0	+ 0,8	0	+ 0,1	0	+ 0,2	0
Prodloužení doby odpis. u osobních aut a doby fin. pronájmu osobních aut	+ 3,2	0	+ 2,2	0	+ 0,3	0	+ 0,7	0
Právnické osoby celkem	- 5,6	- 32,55	- 3,96	- 22,925	- 0,55	- 2,845	- 1,09	- 6,79

Uvedené propočty nezahrnují negativní dopady, které založí zastropování vyměřovacích základů při zachování daňové uznatelnosti plnění vedle mzdy. Protože absentují údaje o možné výši těchto plnění, lze pouze uvést, že každá 1 mld. Kč těchto plnění nad limity

vyměřovacích základů, snižuje inkaso daně z příjmů právnických osob o 0,22 mld. Kč s dopadem na státní rozpočet, tak na rozpočty krajů a obcí.

ČÁST TŘETÍ

Změna snížené sazby DPH z 5 % na 9 % bude znamenat zvýšení inkasa DPH v roce 2008 + 25,6 mld. Kč, v roce 2009 + 27 mld. Kč a v roce 2010 + 27,9 mld. Kč.

Na tomto zvýšení inkasa DPH případně krajům podle zákona o rozpočtovém určení daní 8,92 %, tj. v roce 2008 + 2,3 mld. Kč, v roce 2009 + 2,4 mld. Kč a v roce 2010 + 2,5 mld. Kč a obcím celkem 20,59 %, tj. v roce 2008 + 5,3 mld. Kč, v roce 2009 + 5,6 mld. Kč a v roce 2010 + 5,7 mld. Kč.

Změna sazby DPH bude představovat dopady ve výši 1,067 procentního bodu na míru inflace měřenou indexem spotřebitelských cen.

Vzhledem k tomu, že na základě odhadu bude po 1.1.2008 na cca 90% nové bytové výstavby uplatňována snížená sazba daně, lze pro rok 2008 vyčíslit dopady na veřejné rozpočty ve výši cca + 1 až + 1,5 mld. Kč.

Ostatní navrhované změny mají prakticky nulový vliv.

Dopad návrhu zákona na podnikatelské prostředí

Změna výše snížené sazby DPH bude mít vliv na cenovou úroveň těch druhů zboží a služeb, které podléhají snížené sazbě daně. Navržené snížení rozdílu mezi oběma sazbami daně z přidané hodnoty navíc pozitivně přispěje ke snížení motivace plátců daně k daňovým únikům, resp. obcházení zákon o DPH.

U bytové výstavby bude mít schválení novely zákona především kladný vliv na novou bytovou výstavbu a na obnovu stávajícího bytového fondu.

Uložení povinnosti předkládat daňová přiznání a souhrnná hlášení v elektronické podobě přinese určité zvýšení nákladů podnikatelům, kteří dosud nepoužívají zaručený elektronický podpis, na druhé straně však i jim tato změna přinese větší komfort při podávání a zpracování podání.

Editační povinnost (závazné posouzení sazby daně) přinese větší jistotu pro podnikatele, plátce DPH při plnění daňových povinností.

ČÁST ČTVRTÁ

Dopady do státního rozpočtu.

Navrhovaná úprava si vyžádá náklady související s úpravou a vydáním nových daňových tiskopisů, a to v souvislosti se zavedením fakultativního místního koeficientu, odhadovaná částka na nové tiskopisy činí přibližně 8 mil. Kč, dále úpravy v programovém vybavení správce daně se odhadují na cca 10 mil. Kč, náklady na proškolení správců daně, náklady na osvětu.

Dopady do rozpočtu obcí.

Vzhledem k tomu, že pozemky na území obcí nejsou zastoupeny rovnoměrně, dopady do rozpočtů obcí a i sociální dopady se budou různit. Lze předpokládat, že v menších obcích s větší rozlohou zemědělské půdy, budou tyto dopady výrazně vyšší.

U obcí by došlo k výpadku příjmů ve výši cca 1,4 mld. Kč, pokud by se současně neuskutečnila další právní úprava kompenzací, která by propad v příjmech zmírnila nebo úplně nahradila. K zamezení negativních dopadů je nezbytné realizovat osvobození i novou právní úpravu kompenzací v zákoně o dani z nemovitostí současně.

Ke zmírnění dopadů obce získají možnost kompenzace svých příjmů za osvobozené zemědělské pozemky formou zvýšení zdanění nemovitostí, které v menší míře zatěžují obecní infrastrukturu. Zavádějí se nové nástroje, které by částečně umožnily výpadek příjmů obcím nahradit. Konkrétně se provádí úprava koeficientů u sazby daně u malých obcí již od zdaňovacího období 2008, pokud již obec nebude mít z předchozích let platnou obecně závaznou vyhlášku. Nově se navrhuje zavedení fakultativního místního koeficientu, kterým každá obec může od roku 2009 zvýšit výslednou daňovou povinnost poplatníků za všechny nemovitosti, které se nacházejí v jejím katastrálním území. V některých případech při nastavení vyššího místního koeficientu, zejména ve větších městech, by mohlo dojít k podstatnému zvýšení dosavadního výnosu daně.

Dopady na podnikatelské prostředí

Navrhovaná změna osvobození orné půdy, chmelnic, vinic, ovocných sadů a trvalých travních porostů od daně z nemovitostí, znamená podporu podnikatelskému prostředí. U zbývajících nemovitostí použitím místního koeficientu může dojít ke zvýšení daňové povinnosti i několikanásobně.

Sociální dopady

U obcí do 600 obyvatel dojde u obytných domů, bytů a stavebních pozemků ze zákona k 2x až 3x zvýšení daňové povinnosti.

U všech obcí při použití místního koeficientu může dojít k několikanásobnému zvýšení daňové povinnosti.

ČÁST PÁTÁ

Rozšíření osvobození od daně dědické u II. skupiny a daně darovací u I. a II. skupiny bude znamenat snížení příjmů státního rozpočtu o cca 0,4 mld. Kč.

ČÁST ŠESTÁ – DEVÁTÁ A JEDENÁCTÁ

Navrhovaná právní úprava nebude mít dopad na veřejné rozpočty. Navrhovaná právní úprava nebude mít negativní dopad na tu část podnikatelského prostředí v České republice, které se zrušuje povinnost evidovat hotovostní platby prostřednictvím registrační pokladny s fiskální pamětí a další povinnosti související s touto evidencí pro účely správného a úplného zjištění a stanovení daňových povinností. Pokud povinné osoby do 30. června 2006 nově pořídí pokladny s fiskální pamětí nebo již snad do 31. prosince 2006 pro potřeby zákona upravené registrační pokladny zavedly, zůstává v platnosti jejich oprávnění uplatnit slevu na dani podle § 35 odst. 6 a 7 zákona o dani z příjmů s možností uplatnění slevy v některém z dalších zdaňovacích obdobích za podmínek v odstavci 8 citovaného ustanovení. Pokud budou povinné osoby tyto pokladny dále dobrovolně používat, posílí tím svoje důkazní břemeno daňového tvrzení při správě daní. Naopak negativní dopad může být spatřován v námitkách výrobců, dovozců a servisních středisek, v souvislosti se zmařenou investicí do vývoje technických zařízení, včetně certifikace a autorizace servisních středisek k zajištění organizačních předpokladů pro splnění povinností povinných subjektů.

V důsledku nově navrhovaných předmětů správních poplatků lze předpokládat zvýšení výnosu ze správních poplatků do státního rozpočtu. Odhad tohoto výnosu nelze přímo určit, neboť je vždy přímo závislý na počtu žadatelů o provedení správních a daňových řízení, za která se správní poplatky vybírají, v tomto případě podle počtu podaných žádostí o závazné posouzení.

Negativně se navrhovaná právní úprava nepromítne ani do sociální oblasti ani do životního prostředí.

ČÁST DESÁTÁ

Zdanění odpadních olejů je zaváděno z důvodu konzistence s ustanoveními směrnice 2003/96/ES. Inflační dopad stejně jako dopad do státního rozpočtu jsou zanedbatelné a obtížně vyčíslitelné. Pokud uvažujeme inflační dopad, je třeba brát v úvahu, že odpadní oleje nepředstavují položku ve spotřebitelském koši a potenciální navýšení jejich ceny tak nemá dopad na index spotřebitelských cen. Vyčíslení dopadu na státní rozpočet je také problematické, vzhledem k tomu, že zanedbatelná část odpadních olejů není statisticky podchycena, protože ne vždy je s odpadními oleji nakládáno v souladu s platnými právními předpisy. Při hrubém odhadu se vycházelo z dat informačního systému odpadového hospodářství, a to ze struktury evidovaného energetického využití a spálení odpadních olejů pro rok 2005. Dopady zdanění odpadních olejů činí 2,2 mil Kč.

Celkový roční přínos navrženého zvýšení sazeb spotřební daně z tabákových výrobků pro příjmy státního rozpočtu se předpokládá ve výši +5,7 mld. Kč proti roku 2007, u daně z přidané hodnoty pak 1,1, mld. Kč.

Inflační dopad zvýšení daňových sazeb daně z tabákových výrobků by měl v roce 2008 činit 0,35 procentních bodů. Tento dopad zahrnuje i dopad ze zvýšení základu pro výpočet daně z přidané hodnoty (spotřební daň vstupuje do základu pro výpočet daně z přidané hodnoty).

Navržená právní úprava nebude mít zásadní hospodářský a finanční dosah na ostatní veřejné rozpočty, podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady ani dopady na životní prostředí.

II. Zvláštní část

K ČÁSTI PRVNÍ

K bodu 1 - § 3 odst. 4 písm. f) a g)

Navrhuje se legislativně technická úprava, jejímž účelem je právní jistota jak poplatníků, tak i správců daně.

K bodu 2 - § 4 odst. 1 písm. h)

Navrhuje se osvobození náhrady mzdy v době prvních 14 dnů dočasné pracovní neschopnosti (karantény), kterou bude v budoucnu vyplácet zaměstnancům zaměstnavatel ze svých finančních prostředků, byla od daně z příjmů osvobozena podle § 6 odst. 9 zákona, protože tyto náhrady náleží jen zaměstnancům. Z toho důvodu se osvobození zmíněného příjmu navrhuje přesunout z ustanovení § 4 zákona do ustanovení § 6 odstavce 9 zákona, kam systémově patří.

Současně se navrhuje opravit technické chyby vzniklé v průběhu legislativního procesu ze znění zákona, tak jak má být účinný od r. 2008 na základě novely č. 189/2006 Sb. tím, že příslušná ustanovení se navrhují doplnit do písmene h) a příslušná ustanovení novely č. 189/2006 Sb. se navrhují zrušit.

K bodu 3 - § 4 odst. 1 písm. i)

Novela řeší osvobození i v případě, kdy jsou příspěvky poskytovány nikoliv státem, nýbrž z veřejných rozpočtů.

K bodu 4 - § 4 odst. 1 písm. p)

Počínaje r. 2008 má nabýt účinnosti novela č. 267/2006 Sb., zákona, která od daně osvobozuje příjem z úrazového pojištění. Toto ustanovení bylo duplicitně označeno písmenem zo). V souvislosti s navrhovanou změnou zákona se tímto opravuje i uvedené duplicitní označení příslušného ustanovení tak, že se přesouvá do písmene p), jehož stávající text je obsoletní a text novely č. 267/2006 Sb., části sedmé, která by má nabýt účinnosti od r. 2008 se tímto zákonem navrhuje zrušit.

K bodu 5 - § 4 odst. 1 písm. r)

Navrhuje se sjednocení časového testu na dobu 5 let u všech typů obchodních společností, včetně akciových, které nejsou veřejně obchodovány na kapitálovém trhu. Není důvod v současné době daňově odlišně nakládat s investicí do akciové společnosti, jejíž akcie nejsou veřejně obchodovány, a investicí do jiné formy obchodní společnosti, např. společnosti s ručením omezeným. Výjimkou dále budou tvořit investice do cenných papírů kolektivního investování a cenné papíry obchodované na kapitálovém trhu, kde podíl investora nepřekračuje 5 procent, které jsou řešeny v § 4 odst. 1 písmeno w) zákona zachováním osvobození příjmů při splnění šestiměsíčního testu.

K bodu 6 - § 4 odst. 1 písm. t)

Jedná se pouze o gramatickou úpravu vztahující se k osvobození podpor z Vinařského fondu od daně z příjmů fyzických osob.

K bodu 7 - § 4 odst. 1 písm. u)

Definice bytových potřeb je pro účely zákona výslovně uvedena v § 15 odst. 3. Tento návrh proto ruší v § 4 nadbytečnou poznámku pod čarou (4e), která by mohla být zavádějící, protože odkazuje na § 6 zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb.. V něm je uvedena definice bytových potřeb odlišně než definice bytových potřeb v § 15 odst. 3.

K bodu 8 - § 4 odst. 1 písm. w),

Navrhuje se aplikovat osvobození příjmů plynoucích z prodeje cenných papírů pouze na investiční cenné papíry, se kterými se obchoduje na kapitálovém trhu, a na cenné papíry kolektivního investování. Osvobození se vztahuje pouze na drobné investory a je zachován šestiměsíční test. Osvobození se nadále vztahuje na tyto cenné papíry z důvodu rozvoje českého kapitálového trhu a podpory kolektivního investování (investice do cenných papírů jsou doposud na velmi nízké úrovni v porovnání s ostatními státy EU). Nový postup se bude týkat až cenných papírů nabytých počínaje dnem účinnosti této novely. To znamená, že se nebude týkat cenných papírů nabytých v rámci kupónové privatizace, které zůstanou osvobozeny.

K bodům 9, 10 a 49 - § 4 odst. 1 písm. y), § 19 odst. 1 písm. l)

Navrhuje se zrušit osvobození úrokových příjmů z hypotečních zástavních listů (dále jen HZL), které bylo do zákona v § 19 odst. 1 písm. l) doplněno v roce 1994 s cílem podpory tohoto bankovního produktu, účelově určeného k poskytování hypotečních úvěrů na bytovou výstavbu. S postupným rozvojem kapitálového trhu se ukazuje, že význam tohoto osvobození se postupně oslabuje.

To je dáno mimo jiné tím, že u dlužných cenných papírů vedle základního příjmu ve formě úrokového charakteru lze generovat i tzv. „kapitálový zisk“ nebo „kapitálovou ztrátu“, a to v případě, že HZL je prodán před lhůtou splatnosti za cenu odlišnou od emisní ceny

zvýšené o naběhlý alikvotní úrokový výnos. Přitom kapitálový zisk již osvobození nepodléhá, je předmětem zdanění a daňově uznatelná je také „kapitálová ztráta“. Poplatníci tak musí složitě klíčovat náklady podle toho, zda souvisejí s úroky (osvobozené) nebo se ziskem (ztrátou), které jsou předmětem zdanění. Nesporně systémové řešení znamenající také velké zjednodušení by bylo proto osvobození všech příjmů z HZL nebo naopak uplatnění standardního režimu zdanění. V zájmu zjednodušení aplikace právní úpravy se navrhuje zrušení osvobození úrokových příjmů z HZL, které vyloučí také velmi obtížnou kontrolu ze strany správce daně, zda se opravdu jedná o výnosy z hypotečních zástavních listů v jejichž emisních podmínkách se emitent zavázal použít je k řádnému krytí závazků pouze z úvěrů, které byly poskytnuty výhradně na financování investic do nemovitostí, což je podmínka doplněná do zákona od 1.1.2006 formou poslanecké iniciativy. Podmínka investovat pouze do nemovitostí výrazně rozřazuje také původní záměr emisí HZL pouze pro účely řešení potřeb bytového výstavby a nikoliv nemovitostí v nejširším slova smyslu. Navrhovaná úprava se bude týkat až úrokových příjmů z HZL emitovaných po jejím přijetí, tj. po 1.1.2008. Vzhledem k tomu, že hypoteční banky velmi operativně reagují na všechny změny, je velmi pravděpodobné, že ještě před koncem roku dojde ke zvýšení emisí nových HZL a tudíž nová úprava negativně se projevující také nepatrným zvýšením hypoték (0,3%) se neprojeví okamžitě, ale až s určitým časovým odstupem.

Současně se navrhuje v § 4 odst. 1 novém písmenu y) (tj. stávající písmeno z)), zrušit slovo „správy“, které má být zrušeno novelou č. 189/2006 Sb. s účinností od r. 2008. Vzhledem, že dojde k novému označení stávajících písmen § 4, navrhuje se příslušné ustanovení novely č. 189/2006 Sb., zrušit.

K bodu 11 - § 4 odst. 1 písm. zg)

Navrhuje se obdobně jako u právnických osob zrušit příjmy z reklam umožněných prostřednictvím provozování zoologické zahrady fyzickými osobami.

K bodům 12, 32, 38, 65, 97, 172, 173, - § 5 odst. 5, § 7a odst. 4, § 10 odst. 8, § 23 odst. 4 písm. b), § 24 odst. 2 písm. ch), § 35 odst. 5, § 35a odst. 1 písm. b), § 35b odst. 2 písm. b), § 35d odst. 6, § 35d odst. 7, § 36 odst. 7, § 38a odst. 1, § 38e odst. 3 písm. a), § 38ch odst. 5

Legislativně technická úprava z důvodu zrušení samostatného základu daně zdaňovaného podle § 16 odst. 2 zákona v návaznosti na jednotnou sazbu daně z příjmů fyzických osob.

K bodu 13 - § 5 odst. 10 písm. a)

Navrhuje se upřesnění textu zákona z důvodu právní jistoty poplatníků v tom smyslu, že základ daně (rozdíl mezi příjmy a výdaji) se nezvyšuje o pokuty, penále a úroky z prodlení vzniklé ze zákona nebo na jeho základě, a to ve výši, v jaké byly příslušným orgánem prominuty.

K bodu 14 - § 6 odst. 1 písm. b)

Navrhuje se zdaňovat příjmy likvidátorů za práci jako příjmy ze závislé činnosti. Toto zpřesnění se provádí především s ohledem na ustanovení § 71 odst. 5 obchodního zákoníku (zákon č. 513/1991 Sb.), podle kterého je likvidátor orgánem společnosti (s odkazem na § 66 téhož zákona) a za výkon své působnosti odpovídá týmž způsobem, jako členové statutárních orgánů, jejichž příjmy jsou již podle stávajícího znění zdaňovány rovněž jako příjmy ze závislé činnosti.

K bodu 15 - § 6 odst. 4

V § 6 odst. 4 zákona se upravuje způsob stanovení samostatného základu daně pro daň vybíranou srážkou sazbou ve výši 15% u zaměstnanců bez podepsaného prohlášení k dani, s příjmy z tzv. vedlejších a krátkodobých zaměstnání. Dle nové koncepce se bude o fiktivní částku ve výši zákonného pojistného na sociální a zdravotní pojištění placeného zaměstnavatelem za sebe, zvyšovat příjem zaměstnance při stanovení samostatného základu daně, z něhož se bude počítat srážková daň sazbou ve výši 15% a pojistné placené zaměstnancem (ve výši 12,5%) již nebude možné uplatňovat jako výdaj. Měsíční limit pro srážkovou daň v úhrnné měsíční výši 5.000 Kč hrubého (před navýšením) přitom zůstává zachován, tj. srážková daň ve výši 15% se bude počítat z tohoto příjmu po navýšení o fiktivní částku pojistného placeného zaměstnavatelem (o 35%). Např. mzda plynoucí zaměstnanci z pracovního poměru bez podepsaného prohlášení k dani ve výši 5.000 Kč bude činit po zvýšení o 35% částku 6.750 Kč, tzn. že ze samostatného základu daně ve výši 6.750 Kč se srazí ještě daň zvláštní sazbou, a to ve výši 1.012 Kč.

K bodu 16 - § 6 odst. 7 písm. a)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje nadbytečný text v zákoně zrušit.

K bodu 17 - § 6 odst. 9 písm. a)

V souladu s novým zákoníkem práce se upřesňuje daňové osvobození částek vynaložených zaměstnavatelem „na doškolení zaměstnanců“. Navrhuje se daňové osvobození vztahovat na částky vynaložené zaměstnavatelem na péči o odborný rozvoj a rekvalifikaci zaměstnanců, s výjimkou částek vynaložených na zvýšení kvalifikace (kdy dochází k jejímu získání nebo rozšíření, nebo k jiné formě přípravy na dosažení vyššího stupně vzdělání nebo ke změně hodnoty kvalifikace), a to rovněž za okolností, že zvyšování kvalifikace je v souladu s potřebou zaměstnavatele. Rozšířením kvalifikace je například i studium další vysoké školy. Současně se upřesňuje, že daňové osvobození se nevztahuje na příjmy plynoucí zaměstnancům v této souvislosti jako mzda, plat a nebo jako náhrada za ušlý příjem.

Částky vynaložené zaměstnavatelem na zvyšování kvalifikace mohou být osvobozeny od daně z příjmů u zaměstnanců jen za podmínek stanovených v ust. § 6 odst. 9 písm. d) zákona, tj. půjde-li o nepeňěžní plnění spočívající v možnosti používat vzdělávací zařízení a za podmínky, že tyto částky budou uhrazeny zaměstnavatelem z nedaňových výdajů (nákladů), nebo ze sociálního fondu, anebo ze zisku po zdanění. Pokud by ale částky vynaložené na zvyšování kvalifikace zaměstnavatel hradil z daňově uznatelných výdajů (nákladů) za podmínek stanovených v ust. § 24 odst. 2 písm. j) bod 5 zákona, půjde u zaměstnance o zdanitelný příjem ze závislé činnosti.

K bodu 18 - § 6 odst. 9 zrušené písm. e) až g)

V ust. § 6 odst. 9 zákona se ruší daňové osvobození zákonného pojištění, které je dle zvláštních právních předpisů povinen platit zaměstnavatel z příjmů zaměstnance na veřejně právní pojištění podle zvláštních zákonů. Důvodem je skutečnost, že toto zákonné pojistné placené zaměstnavatelem na sociální a zdravotní pojištění není příjmem zaměstnance – není placeno za zaměstnance. Vypuštění tohoto písmene nebude mít žádný vliv na vyměřovací základy zaměstnance pro odvod těchto pojištění, protože fiktivní částka, o kterou se bude zvyšovat základ daně u zaměstnance pro daňové účely, není příjmem započítatelným do vyměřovacího základu pro odvod pojistného na sociální a zdravotní pojištění. Dále se ruší daňové osvobození příjmů členů bytových družstev z osobního plnění při svépomocné

družstevní bytové výstavbě a zvýhodnění poskytovaná zaměstnavatelem provozujícím veřejnou dopravu osob svým zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům formou cenově zvýhodněných jízdenek, protože v současné době není ekonomický ani sociální důvod uvedené plnění tímto způsobem zvýhodňovat.

K bodu 19 - § 6 odst. 9 písm. ch)

Navrhuje se limitovat výši daňového osvobození hodnoty přechodného ubytování u zaměstnanců max. částkou ve výši 3.500 Kč měsíčně. Zavedení limitu pro daňové osvobození tohoto nepeněžního plnění na straně zaměstnance, je kompenzováno jeho plnou daňovou uznatelností u zaměstnavatele, a to za podmínek stanovených v § 24 odst. 2 písm. j) bod 5 zákona.

K bodu 20 - § 6 odst. 9 písm. l)

S účinností od 1.1.2007 je „příplatek za službu v zahraničí“ vyplácen policistům podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Do konce roku 2006 náležel tzv. „zvláštní příplatek“ policistům podle § 11 odst. 3 zákona č. 143/1992 Sb., o platu, ve znění pozdějších předpisů a podle tohoto zákona se nadále vyplácí jen příslušníkům ozbrojených sil (vojákům z povolání). Zákonem č. 264/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce, se také v tomto ustanovení upřesnily pro poskytování výplaty „zvláštního příspěvku“ vojákům, kteří jsou dnes vysíláni k účasti na vojenských operacích v zahraničí v rámci jak mnohonárodních sil OSN, tak v rámci NATO a EU. Navrhovaná úprava přizpůsobuje terminologii novým právním předpisům.

K bodu 21 - § 6 odst. 9 písm. o)

Navrhovanou úpravou dochází ke sloučení limitů příspěvků na penzijní připojištění se státním příspěvkem a pojistného na soukromé životní pojištění, které zaměstnavatel hradí zaměstnancům na jejich účet u penzijního fondu a za zaměstnance na jejich soukromé životní pojištění. Současně je pro oba produkty zaveden úhrnný limit, a to v absolutní částce. Dosavadní limit je totiž v případě příspěvků na penzijní připojištění stanoven poměrem k vyměřovacímu základu pro pojistné (do 5 % osvobozeno) a platby na soukromé životní pojištění mají limity v absolutních částkách (12 tis. Kč osvobozeno). Touto úpravou bude umožněna větší volnost a variabilita v rozhodování zaměstnavatele i zaměstnance v otázce výběru produktů tzv. „spojení na stáří“, na které zaměstnavatel bude následně přispívat. Nadlimitní příspěvky a pojistné budou na straně zaměstnance zdaněny.

Limit 24 000 Kč byl zvolen z toho důvodu, že jeho výše je podle odhadů MF v zásadě daňově neutrální, což znamená, že ve srovnání se stávajícími možnostmi daňových úlev, nedojde ke zvýšení ani snížení dopadů na veřejné rozpočty. Odhadujeme, že zvýšení např. o každý tisíc Kč by mohlo znamenat negativní dopad ve výši o cca 0,15 mld. Kč.

Vzhledem ke zrušení limitů pro daňovou uznatelnost nákladů na straně zaměstnavatele dojde v případě nadlimitních částek (ve srovnání se současným stavem ke snížení výběru daně z příjmů, a to zejména u právnických osob. Předpokládáme-li např. že nadlimitní částka bude vyplacena 100 tis. zaměstnanců v průměrné výši 20 tis. Kč ročně, bude daňový dopad činit při 24% ní sazbě daně 0,48 mld. Kč. Tento dopad bude sice z pohledu státního rozpočtu plně kompenzován zvýšeným výběrem povinného pojistného, avšak dopad připadající na rozpočty krajů a obcí již nikoliv (činil by cca 0,15 mld. Kč). Protože však nadlimitní příspěvky se týkají téměř výhradně zaměstnanců s vyššími až vysokými příjmy, bude výše zmíněná kompenzace téměř zcela eliminována za předpokladu, že dojde k omezení vyměřovacích základů určitým stropem (horní mezí) pro povinné pojistné.

V souvislosti se změnami, k nimž došlo v systému pojistného na sociální zabezpečení a státní politiku zaměstnanosti, přijatými v doprovodném zákoně k novému zákoníku práce (zákon č. 264/2006 Sb.), dochází v roce 2007 k nejasnosti při aplikaci ustanovení § 6 odst. 9 písm. s) zákona o daních z příjmů, ve znění účinném v roce 2007. Navrhuje se tento postup pro zdaňovací období roku 2007 upřesnit v přechodných ustanoveních zákona.

K bodu 22 - § 6 odst. 9 písm. r)

Navrhuje se, aby náhrada mzdy (platu) v době prvních 14 dnů dočasné pracovní neschopnosti (karantény), kterou bude v budoucnu vyplácet zaměstnancům zaměstnavatel ze svých finančních prostředků namísto nemocenského, byla od daně z příjmů osvobozena jen do výše základní výměry, na kterou má zaměstnanec nárok podle § 192 odst. 2 zákoníku práce, nikoliv její část stanovená nebo sjednaná nad základní výměru podle odst. 3 cit. ustanovení (navýšená zaměstnavatelem). Ta se posoudí u zaměstnance jako zdanitelný příjem, který mu plyne v souvislosti s výkonem závislé činnosti podle § 6 odst. 1 písm. d) zákona. Protože tyto náhrady náleží jen zaměstnancům, podmínky pro daňové osvobození zmíněného příjmu se přesouvají z ustanovení § 4 zákona do ustanovení § 6 odstavce 9 zákona, kam systémově patří.

K bodům 23, 24, 186, 187, a 188 - § 6 odst. 13 a 14 , § 38h odst. 1 úvod. část a písm. a), § 38h odst. 1 písm. b)

V § 6 odst. 13 a 14 a v § 38h odst. 1 zákona se upravuje u poplatníka s příjmy ze závislé činnosti definice základu daně a základu pro výpočet zálohy. Navrhuje se, aby se o fiktivní částku – odpovídající výši pojistného na sociální a zdravotní pojištění, které je povinen platit podle zvláštních právních předpisů z příjmů zaměstnance zaměstnavatel sám za sebe v tuzemsku nebo v zahraničí, zvyšoval u zaměstnance základ daně a obdobně základ pro výpočet měsíční zálohy. Pojistné na sociální a zdravotní pojištění, které je povinen ze svých příjmů hradit zaměstnanec (ve výši 12,5%) resp. příspěvky zaměstnance na zahraniční pojištění stejného druhu, již nebude možné u zaměstnance dle nové koncepce uplatnit jako výdaj při stanovení jeho ročního základu daně a rovněž ani při stanovení základu pro výpočet zálohy. Pokud ale podle zvláštních právních předpisů zaměstnavatel z příjmů konkrétního zaměstnance nebude mít povinnost platit takové pojistné nebo příspěvky na zahraniční pojištění (např. půjde-li o výjimky definované v pojistných zákonech, nebo z důvodu omezení vyměřovacích základů určitým stropem (horní mezí) tzv. „zastropováním“ maximální výše pojistného u zaměstnance, nebo podle zahraničních právních předpisů zaměstnavatel takové pojistné platit nemusí apod.), o fiktivní částku ve výši pojistného se základ daně u zaměstnance zvyšovat nebude (bude prakticky docházet k daňové degeneraci).

Problematické bude prokazování výše příspěvků placených zaměstnavatelem na povinné zahraniční pojištění stejného druhu, jako v ČR. Pro navýšení základu daně o příspěvky zaměstnavatele bude v těchto případech možné proto využít nejen doklad (potvrzení) o výši zaplaceného zahraničního pojistného, ale též jiný důkaz (např. čestné prohlášení apod.).

U daňových rezidentů ČR s příjmy z bezsmluvního státu lze nadále při stanovení ročního základu daně uplatnit jako výdaj daň zaplacenou z těchto příjmů v zahraničí. Půjde-li o poplatníky s příjmy ze smluvního státu, navrhuje se, aby daňovým výdajem byla nově částka daně zaplacená z těchto příjmů v zahraničí, kterou nebylo možné podle § 38f zákona uplatnit na úhradu tuzemské daně, ale jen bezprostředně v předchozím zdaňovacím období.

K bodům 25, 26, 27, 28, 29, 40, 45 - § 7 odst. 6 až 8, § 7a odst. 3, § 10 odst. 4, § 14, § 16, § 23 odst. 8, § 24 odst. 12, § 25 odst. 1 písm. zd), § 31 odst. 7

V důsledku navrhované jednotné sazby daně u fyzických osob a zrušení daňové uznatelnosti sociálního a zdravotního pojištění na straně poplatníků s příjmy podle § 7 se navrhuje legislativně technická úprava příslušných ustanovení § 7 zákona.

Z důvodu navrhované jednotné výše daně z příjmů fyzických osob na základě programového prohlášení vlády, se navrhuje zrušit ustanovení § 14, tj. rozdělení příjmu na více zdaňovacích období, které se tímto stává nadbytečné.

Z důvodu zjednodušení praxe se navrhuje zvýšení limitu u příjmu z autorských honorářů, které jsou zdaňovány srážkou daně podle § 36 na straně plátce.

Na základě praktických zkušeností s uplatňováním výdajů paušální částkou, které byly počínaje rokem 2005 na základě poslanecké iniciativy podstatně zvýšeny, bylo zjištěno, že na straně mnohých podnikatelů dochází k neodůvodněnému zvýhodnění v důsledku toho, že skutečně vynaložené výdaje dosahují podstatně menších částek než kolik činí stanovené paušální výdaje. Z uvedeného důvodu i z důvodu zamezení neodůvodněného snižování daňové povinnosti se navrhuje zastropovat paušální výdaje maximální částkou 1 500 000,- Kč. Příjem, ke kterému lze tyto limitované výdaje podle příslušného procenta uplatnit však limitován není. Návrh se nijak nedotkne poplatníků, jejichž příjem nepřekročí:

3,75 mil. Kč u jiného podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti,
3 mil. Kč ze živnosti,
2,5 mil. Kč z řemeslné živnosti,
1,88 mil. Kč ze zemědělství.

K bodům 30 a 31 - § 7 odst. 12

Legislativně technická úprava v důsledku zrušení odstavců 6 a 7 v § 7 a zrušení § 14

K bodu 33 - § 7a odst. 7

Jedná se o zpřesnění údajů, které se uvádějí do protokolu o ústním jednání, který sepsuje správce daně při stanovení daně paušální částkou podle § 7a zákona.

K bodům 34 a 39 - § 7c, § 13 odst. 2

Navrhuje se zrušení minimálního základu daně na základě programového prohlášení a v návaznosti na tuto skutečnost se navrhuje zrušit i související ustanovení v § 13 odst. 2.

K bodům 35, 163 a 165 - § 8 odst. 4, § 35ba odst. 2, § 35c odst. 4

Navrhuje se zrušení možnosti zahrnutí příjmů z kapitálového majetku a ostatních příjmů do samostatného základu daně neboť sazba daně pro samostatný základ daně bude obdobná jako výše obecné daně, naopak u příjmů z výher ze zahraniční bude obecná sazba daně nižší než kolik činí v samostatném základu daně. V souvislosti s tím se navrhuje i vypuštění příslušného ustanovení v § 35ba odst. 2 a § 35c odst. 4.

K bodu 36 - § 10 odst. 1 písm. b)

Navrhovaná úprava přizpůsobuje terminologii obchodnímu zákoníku.

K bodu 37 - § 10 odst. 2

Legislativně technická úprava v důsledku zrušení osvobození některých příjmů a tím změny značení stávajících písmen v § 4 odst. 1 zákona. Ustanovení § 10 odst. 2 bude srozumitelné i bez uvedení těchto písmen.

K bodům 40 a 178 - § 13a, § 38b

Navrhuje se zrušení společného zdanění příjmů manželů vzhledem k tomu, že se zavádí jednotná sazba daně. Za tohoto stavu je společné zdanění bezpředmětné a jeho výhody jsou kompenzovány zvýšením slev na dani.

K bodu 41 - § 15 odst. 1, § 20 odst. 8

Legislativně technická úprava z důvodu změny terminologie v právních předpisech.

K bodu 42 - § 15 odst. 4

Od 1. 1. 2007 nabyl účinnosti zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Podle tohoto zákona dochází oproti předchozímu stavu mimo jiné i ke změně v postupu povolování užívání staveb. Stavbou se podle § 2 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb. rozumí i změna dokončené stavby.

Podle ust. § 190 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb. se u staveb pravomocně povolených před nabytím právní moci tohoto zákona provede kolaudační řízení podle dosavadních právních předpisů, tj. podle § 76 a násl. zákona č. 50/1976 Sb. byla poznámka pod čarou rozšířena o odkazy na oba právní předpisy. V samotném textu § 15 odst. 4 zákona o daních z příjmů pak bylo voleno obecnější ustanovení o splnění podmínek pro užívání staveb, a to právě z toho důvodu, aby byl zřejmé, že splněním podmínek pro užívání je nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí podle zákona č. 50/1976 u staveb pravomocně povolených před 1. 1. 2007 a rovněž oznámení o užívání stavby, jejíž užívání nebylo rozhodnutím stavebního úřadu zakázáno podle zákona č. 183/2006 Sb.

K bodu 43 - § 15 odst. 6

Je navrhována změna ustanovení § 15 odst. 6, jehož stávající znění, které toto ustanovení omezovalo pouze na pojistné smlouvy uzavřené s pojišťovnami, které mají oprávnění podnikat na území České republiky, zakládalo možný rozpor s čl. 49 Smlouvy o založení ES a tím představovalo potenciálně překážku volného pohybu služeb. Nově navrhované znění zahrnuje i pojistné smlouvy uzavřené s pojišťovnami usazenými v členských státech EU nebo EHP.

K bodu 44 - § 15 odst. 9

Toto ustanovení je specifickým ustanovením k odstavci 3 a 4 a jsou v něm upraveny zvláštní podmínky pro možnost uplatnění předmětného výpočtu u daňových nerezidentů.

K bodům 46, 52, 53 - § 18 odst. 3, § 19 odst. 1 písm. zc), zd), ze), zo) a zp)

S ohledem na provedenou analýzu všech poskytovaných výjimek pro právnické osoby se pro nesoulad s koncepcí zákona o daních z příjmů navrhuje zrušit osvobození některých příjmů zoologických zahrad. Poslanecký návrh, na jehož základě bylo dané ustanovení do zákona zapracováno nemá pro zoo nejen logický, ale ani žádný fiskální efekt. Věcně logicky systémovou chybou je, že se u právnických osob dosud platným ustanovením osvobozují příjmy z darů, které nejsou ani předmětem daně. Fiskální efekt by pro zoo mohlo dosud platné ustanovení o osvobození příjmů z reklam mít pouze v případě porušení zákona, neboť obecně bez výjimky platí, že s příjmy od daně osvobozenými je nutno vyloučit z daňově uznatelných výdajů i výdaje, které s osvobozenými příjmy souvisejí (viz § 25 odst. 1 písm. i) zákona). Přitom u zoo dosud platný „poslanecký text“ stanoví vazbu příjmů z reklam na provozní výdaje zoo (bylo by tedy nezbytné je vyčlenit jako daňově neúčinné, a to v poměru, v jakém jsou příjmy z reklam k ostatním příjmům). Navrhované vypuštění textu ustanovení tak nejen odstraní neodůvodněné poskytování výjimky na osvobození příjmů z reklam, které jsou i u všech neziskových organizací zdaňovány, ale odstraní i legislativně systémovou chybu, a to

bez jakéhokoliv fiskálního dopadu na zoo, pokud dosud ve vztahu k dosud platnému ustanovení neporušovaly zákon.

Do příslušných ustanovení se přesouvají texty poskytovaných osvobození v dosavadních ustanoveních v § 19 odst. 1 písm. zo) a zp).

V § 19 odst. 1 písm. ze) se jedná o upravení ustanovení implementujícího směrnici Rady 90/435/EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, ve znění směrnice Rady 2003/123/ES. Dochází jím k rozšíření osvobození od srážkové daně i na případ, kdy jsou dividendy vypláceny mateřské společnosti, která je rezidentem jiného členského státu EU, dceřinou společností, která je rezidentem v České republice a která je v likvidaci.

K bodu 47 - § 18 odst. 4 písm. b)

Jedná se o legislativně technické zpřesnění textu ustanovení týkající se podpor od Vinařského fondu a dále se pro větší legislativní jistotu neziskových poplatníků výslovně uvádějí mezi nezdaňovanými příjmy i prostředky dotací a podpor poskytnutých státními fondy.

Zároveň se navrhuje u neziskových organizací nezdaňovat další podporu z veřejných zdrojů poskytovanou regionální radou regionu soudržnosti v rámci podpory regionálnímu rozvoji.

K bodům 48, 104, 122 - § 19 odst. 1 písm. g), § 24 odst. 2 písm. ze), § 25 odst. 1 písm. zm)

Při provozování loterií a her podle zákona č. 202/1990 Sb. jsou vedle vsazených částek identifikovány také jiné příjmy jejich provozovatelů. Např. u kurzových sázek uplatňují jejich provozovatelé tzv. manipulační poplatek ve výši 10% vsazené částky. Zaplacení tohoto manipulačního poplatku je nezbytnou podmínkou pro účast ve hře, jeho výše však nemá žádný vliv na případnou výhru. Bezesporu se tak jedná o příjem ze hry, což je důvodem k jeho osvobození podle platné právní úpravy, nejedná se však o vsazenou částku a tudíž nepodléhá povinnému odvodu části výtěžku na veřejně prospěšné účely. Tento manipulační poplatek podle platné právní úpravy tak nepodléhá žádné formě zdanění. V kasinech je to kategorie tzv. „tipsů“, tj. platby hráče charakteru daru, který není žádným způsobem podmíněn účastí ve hře. Tento příjem by měl být standardním způsobem zdaňován, ale jednoznačně to z platné právní úpravy nevyplývá. Proto se navrhuje výslovně stanovit, že osvobození příjmů z loterií a her od daně se týká pouze vsazených částek. Všechny ostatní příjmy provozovatelů loterií a her budou podléhat zdanění, bez ohledu na jejich pojmenování. Např. definici manipulačního poplatku neobsahuje žádná platná zákonná úprava (správní poplatky jsou stanoveny v absolutní částce za příslušný úkon), nejsou však také výslovně zakázány. Přestože systémovější úpravou by bylo zahrnutí ostatních příjmů do výpočtu odvodu části výtěžku, navrhuje se zdanění daní z příjmů, neboť tato úprava bude přijata rychleji než nový loterijní zákon. Vzhledem k tomu, že manipulační poplatek představující rozhodující objem ostatních příjmů u loterií a her není zdaňován více jak po dobu 5 let, navrhuje se, aby všechny ostatní příjmy byly zdaněny v plné výši bez možnosti uplatnění souvisejících nákladů, pro jejichž určení navíc nelze stanovit jednoznačné pravidlo a tudíž navrhaná úprava bude velmi jednoduše spravovatelná.

K bodu 50 - § 19 odst. 1 písm. u)

S ohledem na provedenou analýzu všech poskytovaných výjimek pro právnické osoby se pro nesoulad s koncepcí zákona o daních z příjmů navrhuje zrušit osvobození některých příjmů odborových organizací, neboť se bezdůvodně zvýhodňuje pouze určitá skupina

poplatníků. Nově se vzhledem k povinnosti zajišťovat úkoly vymezené regionálním radám regionu soudržnosti zákonem č. 248/2000 Sb. navrhuje osvobození všech příjmů těchto právnických osob.

K bodu 51 - § 19 odst. 1 písm. za)

Pro větší legislativní jistotu poplatníků se poskytované osvobození příjmů z podpor od Vinařského fondu pro všechny právnické osoby od zdaňovacího období 2004 podle Čl. VII zákona č. 217/2005 Sb. stanoví v normativní části zákona.

K bodům 54 a 183 - poznámky pod čarou č. 93 a 104

V souvislosti s přistoupením Bulharska a Rumunska k EU byly vydány směrnice a nařízení ES, která rozšiřují územní působnost dosavadních předpisů ES o Bulharsko a Rumunsko. Tyto předpisy vyžadují, aby v národních právních předpisech, jimiž jsou do vnitrostátního práva transponovány, byl uveden odkaz na tyto (nové) předpisy. Takové odkazy mají být v souladu s čl. 48 Legislativních pravidel vlády zapracovávány do právního předpisu formou poznámky pod čarou.

K bodu 55 – k § 20b

Jedná se o legislativně technické upřesnění z důvodů zajištění jistoty poplatníka v tom, že do samostatného základu daně se nezahrnují příjmy osvobozené od daně. Jedná se zejména o příjmy osvobozené podle § 19 odst. 1 písm. zi) zákona.

K bodům 56, 57 a 58 - § 21 odst. 1

K naplnění záměrů Programového prohlášení vlády-snížit daňové zatížení všech poplatníků se v oblasti zdanění právnických osob navrhuje snížení sazby daně celkem o 5 procentních bodů, tj. ze současných 24% na 19%, a to pro zdaňovací období, které započne v roce 2008 o 2 procentní body, tj. na 22%, které započne roce 2009 na 20% a které započne v roce 2010 na 19%. Navrhované snížení sazeb daně by mělo dále ztraktivnit Českou republiku pro investice a být tak stimulem pro další příliv zahraničních investorů.

K bodu 59 - § 21 odst. 6

V roce 2000 bylo zákonem č. 492/2000 Sb. reagováno v souvislosti se zavedením různých zdaňovacích období u právnických osob na to, že začátek a konec zdaňovacího období může nastat v průběhu kalendářního roku a tudíž bylo nutné stanovit, jaká bude použita sazba daně. Vycházejíc ze zkušeností s přeměnami investičních fondů na a.s. a naopak bylo tehdy navrženo, aby se použila sazba daně platná na konci zdaňovacího období. Tato úprava je však při současném trendu snižování sazeb u právnických osob značně zneužívána tím, že poplatníci kombinují možnosti daně zákonem o účetnictví v souvislosti s nově zjednodušeným přechodem na hospodářský rok (tj. spojení předchozího zdaňovacího období s prvním obdobím hospodářského roku bez jakéhokoliv předchozího souhlasu správce daně), a dopředu oznámeného snížení sazby daně. Tato „výhoda“ se promítá i do dalších let, pokud dále dochází ke snížení sazby daně, protože konec zdaňovacího období se vždy nachází v roce, kdy je sazba nižší. Vzhledem k tomu, že se jedná o často využívaný způsob využití dopředu známého snížení sazby daně, navrhuje se, aby se v těchto případech vycházelo ze sazby daně platné na počátku zdaňovacího období.

Navrhovaná změna sjednocuje přístup ke stanovení základu daně a uplatnění sazby daně, a to vždy ke znění zákona platnému na počátku zdaňovacího období.

K bodu 60 - § 23 odst. 2 písm. a)

K posílení právní jistoty poplatníků i správců daně se navrhuje technická změna, která jednoznačně určuje povinnost použít ke zjištění základu daně z příjmů výsledek hospodaření ale i další údaje (např. položku „vlastní kapitál“) zjištěné podle právních předpisů v oblasti účetnictví pro účetní jednotky, které nejsou emitenty cenných papírů registrovaných na regulovaném trhu v členských státech EÚ, tj. zákon č. 563/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů a vyhlášky č. 500/2002 Sb., 501/2002 Sb., 502/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „CAS“). Tento postup prakticky znamená, že se při zjištění základu daně vychází jednak z výsledku hospodaření zjištěného podle struktury a obsahového vymezení výkazu zisku a ztráty sestaveného podle CAS, ale také se použijí i další relevantní údaje odpovídající obsahovému vymezení ostatních složek účetní závěrky (např. rozvahy) sestavených podle CAS.

K bodům 61 a 64 - § 23 odst. 3 písm. a) bod 12 a § 23 odst. 3 písm. c) bod 6

Navrhovanou úpravou dochází obecně k posílení pozice věřitelů, neboť neuhrazený závazek, nebude-li daňově vypořádán, se pro dlužníka kromě břemena ekonomického stane i břemenem daňovým.ale zejména eliminuje možnost dlužníků získávat nezdaněný prospěch a přitom přenášet na veřejné rozpočty důsledky neplnění svých závazků. Dlužník neuhrazením závazku způsobuje nejen obecnou ekonomickou újmu, ale získává i nezdaněný prospěch vzniklý přijetím neuhrazeného plnění od věřitele.

Vzhledem k tomu, že věřitel má právo tvořit daňově účinné opravné položky k pohledávkám a protože dlužník plnění, které nezaplatil, spotřeboval a uplatnil jej jako daňový výdaj, je velmi vhodné prostřednictvím navrhované úpravy provést křížovou kontrolu správné výše pohledávek u věřitelů a současně u dlužníků do výnosů zahrnout částky ve výši neuhrazených závazků, které souvisejí s výdaji, které uplatnili v základu daně a vzniklé pohledávky neuhradili. V případě uhrazení závazku dlužníkem u něho dojde ke snížení základu daně o hodnotu splněného závazku, o kterou již byl zvýšen rozdíl mezi příjmy a výdaji.

Dodanění neuhrazených závazků tedy není formou trestu, ale kromě vypořádání nezdaněného prospěchu dlužníka zajišťuje i jeho spoluúčast při řešení dopadů ve vztahu k veřejným rozpočtům, které vznikly v souvislosti s tvorbou daňově uznatelných opravných položek k neuhrazeným pohledávkám u věřitelů.

K bodům 62, 149, 218 - § 23 odst. 3 písm. a) bod 13, § 34 odst. 9 až 12, § 40 odst. 25

Zákonem č. 441/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, a některé další zákony, byla schválena i změna zákona o daních z příjmů. Změna je obsahem části šesté výše uvedeného zákona. Spočívá v tom, že poplatníci, kteří jsou povinnými osobami ze zákona č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech (tzv. „transformační zákon“) si mohou jako odpočitatelnou položku od základu daně z příjmů uplatnit:

a) 50% částky, kterou vypořádali majetkový podíl oprávněných osob z transformace v letech 1993 – 2005 (tu mohou uplatnit po dobu 5-ti let, počínaje rokem 2005),

b) 100% z toho, co budou, počínaje rokem 2005 vypořádávat ještě v dalších letech, a to i v případě, že vypořádání se uskuteční po dohodě zúčastněných v nižší než nominální hodnotě.

Obdobný postup je umožněn i poplatníkům, kteří na základě postoupení transformačních pohledávek, tj. nevypořádaných transformačních nároků získali nároky na jejich vypořádání od oprávněných osob (§ 524 a násl. občanského zákoníku) a vypořádávali (či ještě vypořádávají) původní oprávněné osoby).

Návrh tuto nijak neodůvodnitelnou nerovnost, která ani nedává žádný smysl a je vlastně i zcela nežádoucí, odstraňuje. Pokud bychom navrženou změnu neprovedli, bylo by

dokonce možné snížit základ daně o 150 % hodnoty vypořádaných podílů a za určitých okolností i více. Tato možnost totiž nastala za rok 2005, což již nemůžeme změnit. Návrh současně zpřesňuje pro účely výše odpočtu způsob ocenění nepeněžního plnění, které bylo v případě zemědělských družstev zcela běžné a dále vyjasňuje problémy s uplatněním odpočtu z hlediska některých nepřesností legislativně technického charakteru, které původní znění bodu 3 ve srovnání s bodem 2 vykazovalo, jako např. nesoulad výrazů „majetkový podíl“ x „majetkové podíly“, „odčitatelná“ x „odpočitatelná položka“, nesprávné zařazení bodu 3 do přechodných ustanovení, zabraňuje možnému „řetězení“ pohledávek a tím i odpočtů apod.

Kromě toho je návrhem jednoznačně vyjasněn postup v případě vypořádání majetkových podílů oprávněné osobě, která je současně členem družstva a dále uvádí termín ukončení možnosti odpočtu, který koresponduje s termínem, ve kterém bude právo na vypořádání majetkového podílu promlčeno, jak to stanoví § 13 odst. 4 zákona č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech.

K bodu 63 - § 23 odst. 3 písmeno b) body 4 a 5

Pro odstranění výkladových problémů se potvrzuje, že v případě všech typů přeměn a dále v případě zvyšování základního kapitálu nedochází u společníka vedoucího účetnictví ke vzniku zdanitelného příjmu (výnosu), resp. ke snížení výdajů (nákladů).

K bodům 66, 68, 96, 104, 110, 120, 121, 122, 123, 168 - § 23 odst. 4 písm. e), § 23 odst. 7, § 24 odst. 2 písm. h) bod 2, § 24 odst. 2 písm. zc), § 24 odst. 4, § 25 odst. 1 písm. w), § 25 odst. 1 písm. zn), § 25 odst. 3 a § 36 odst. 1 písm. c)

Finanční výdaje (náklady) z úvěrů a půjček

Jednou z oblastí, kterou by měly daňové reformy řešit, je omezení ztrát efektivnosti zdanění vyvolané jeho distorzními účinky. V oblasti zdanění příjmů právnických osob se diskuse stále častěji soustředí na problém, jak vyřešit daňovou distorzi vzniklou rozdílným daňovým zacházením s příjmy z úvěru a vloženého kapitálu, která je základním kamenem řady daňových optimalizací a může sloužit i daňovým únikům.

Obecně úroky představují náklad uznatelný pro účely výpočtu základu daně z příjmů právnických osob a výnosy z investovaného vlastního kapitálu (dividendy) nejsou daňově uznatelným nákladem. Toto pravidlo má v sobě vloženu daňovou pobídku financovat investici raději úvěrem než vkladem do kapitálu společnosti. Efektivní daňové zatížení společnosti financované úvěrem je nižší než společnosti financované převážně vlastním kapitálem. V důsledku účelového dluhového financování může být efektivní daňová sazba nulová či dokonce záporná, neboť výnos z investice je zcela eliminován souvisejícími úrokovými náklady, resp. je těmito náklady převyšěn. Pokud jsou úroky příjmem zahraničního subjektu, podílejí se úroky vyplácené do zahraničí na erozi celkového základu daně z příjmů právnických osob a často se již nestanou zdanitelným příjmem v domácí ekonomice. Zatímco zdroje k placení úroků do zahraničí jsou vytvářeny na území domácí ekonomiky, neplynou již do ní adekvátní daňové výnosy ze zdrojů vytvářených na jejím území.

Využití spekulativního způsobu financování dluhem je častější u větších společností nebo společností mezinárodního charakteru, které mají k úvěrovému financování jednodušší přístup a jsou schopny i využívat zdroje ze zahraničí. To v konečném důsledku vytváří diskriminaci malých a začínajících společností, které nesou disproporčně vyšší daňovou zátěž než větší předlužené společnosti a snižuje se jejich konkurenceschopnost. V důsledku

nadměrného dluhového financování je podkapitalizovaná společnost obecně z ekonomického hlediska také náchylnější k insolvenčnímu a je finančně méně stabilní.

Úroky hrazené mezi spojenými osobami představují kategorii obzvláště náchylnou k daňovému plánování, a to zejména k nahrazování výplat podílů na zisku, které nejsou, na rozdíl od úroků, daňově uznatelné. Tomu lze bránit různými způsoby, nejčastěji pravidlem postihu tzv. nízké kapitalizace. Z důvodu přiblížení k poměrům vlastního kapitálu k úhrnu půjček a úvěrů stanoveným v řadě zemí EU se navrhuje zpřísnění stávajících koeficientů pro poměr vlastního kapitálu a úhrnu úvěrů a půjček mezi spojenými osobami, a to u bank a pojišťoven na 1:3, u ostatních poplatníků na 1:2.

Zcela nově se pak navrhuje zavést tento koeficient i pro vztahy mezi nespojenými osobami, a to pro rok 2008 1:6 a pro další roky 1:4. Pro zamezení obcházení postihu úroků jejich formálním transformováním na jiné položky (např. poplatky) se navrhuje zavést širší pojem „finanční náklady z úvěrů a půjček“ a postihnout všechny takovéto náklady. Vedle pravidla tzv. nízké kapitalizace se navrhuje zavést ještě pravidlo, které bude u všech poplatníků omezovat uznatelnost finančních nákladů z úvěrů a půjček stanovenou limitní sazbou ve výši 6% z roční sazby z průměrné výše skutečně čerpaných úvěrů a půjček.

Zejména z důvodu zmírnění dopadu těchto opatření na malé a střední podniky se navrhuje nepostižení částky finančních nákladů z úvěrů a půjček od nespojených osob až do 1 mil. Kč těchto nákladů.

Finanční leasing

Jelikož nájemné u finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku v sobě obsahuje také finanční náklady (úroky), navrhuje se dále se navrhuje omezit uznatelnost nájemného u finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku v rozsahu těchto finančních nákladů a zvýšit zdanění příjmů z finančního leasingu ze zdrojů na území ČR plynoucích do zahraničí. Leasingové platby obecně zahrnují pořizovací cenu předmětu leasingu, úroky ve výši částky vycházející z obvyklé úrokové sazby a leasingovou marži. Zdanění těchto finančních nákladů u finančního leasingu lze zajistit vyloučením stanoveného procenta z daňově uznatelných leasingových splátek, které by odpovídalo přibližně výši těchto finančních nákladů. K zajištění právní jistoty poplatníků se navrhuje stanovit tyto finanční náklady (výdaje) u finančního leasingu jako 1% z nájemného. V případě finančního leasingu do zahraničí se ze stejných důvodů navrhuje zvýšit sazbu srážkové daně z platného 1% až na 5%.

K bodům 67, 93, 113, 125, 127, 131 a 133 - § 23 odst. 4, § 24 odst. 2 písm. b), § 24 odst. 4, § 27 odst. 2, § 29 odst. 1 písm. a), § 29 odst. 4 a § 29 odst. 10

V souvislosti s navrženým prodloužením doby odpisování u osobních automobilů ze stávajících 4 let na 5 let se současně navrhuje zrušit dosavadní limitování vstupní ceny (1 500 000 Kč), ze které lze uplatňovat daňové odpisy. Návazně na zrušení limitu u vstupních cen osobních automobilů se zrušují i ustanovení upravující postup při jejich prodeji. Současně z důvodu jednoznačného postupu, tj. vyloučení možného zpětného navyšování cen u již odpisovaných automobilů se v přechodných ustanoveních navrhuje, aby se nová úprava týkala až osobních automobilů pořízených po nabytí účinnosti zákona.

K bodům 69, 73, 74, 111, 112, 135, 136, 138, 139 - § 23 odst. 9, § 23 odst. 17, § 23a odst. 4, § 23c odst. 7, § 24 odst. 4 písm. a), § 24 odst. 5 písm. a), § 26 odst. 7 písm. b), § 29 odst. 1, § 30 odst. 2; § 30 odst. 4 a 5, § 30 odst. 7, § 30 odst. 8 a § 30 odst. 9

Navrhuje se sjednotit minimální dobu trvání finančního leasingu u movitého majetku s dobou shodnou s minimální dobou odpisování, a to dle zařazení majetku do odpisových

skupin 1 až 3. U nemovitostí se navrhuje prodloužit minimální dobu trvání finančního leasingu ze stávajících 8 let na 30 let – navrhané době odpovídá minimální doba odpisování nemovitostí zařazených do převažující odpisové skupiny 5. V této souvislosti pozbývá uplatňování § 30 odst. 4 a 5 a návazně § 23 odst. 9 svůj význam a proto se navrhuje tato ustanovení zrušit s tím, že se budou jimi řídit smlouvy uzavřené do nabytí účinnosti navržených změn. V důsledku vypuštění dosavadního znění § 23 odst. 9 se obsah stávajícího ustanovení § 23 odst. 17 přesouvá do § 23 odst. 9

Prodloužením doby finančního leasingu se sleduje sjednocení podmínek pro uplatňování hodnoty tohoto majetku v základu daně bez ohledu na konkrétní formu pořízení majetku (z vlastních zdrojů, na úvěr, na finanční leasing).

Přechodným ustanovením se zajišťuje, aby navrhaná změna platila až na smlouvy uzavřené po nabytí účinnosti novely zákona o daních z příjmů.

K bodu 70 - § 23 odst. 14

Z důvodu zabránění obcházení daňové povinnosti se navrhuje do zákona doplnit, že i v případě, kdy podnikatel vedoucí účetnictví přejde na uplatňování paušálních výdajů, musí v roce předcházejícímu roku kdy uplatní výdaje paušální částkou, zvýšit základ daně o zbývající hodnotu zásob a pohledávek, které ještě nezahrnul do základu daně.

K bodům 71, 72, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 91, 102, 103, 114, 115, 116, 126, 132, 143, 174, 175, 176 a 213 – § 23 odst. 15, § 23c odst. 2, 5, 6 a 7, § 23c odst. 8 písm. a), b) a c), § 23c odst. 9 písm. a), b) a c), § 23d odst. 3, § 24 odst. 2 písm. v) body 1 a 2, § 24 odst. 7, § 24 odst. 9 a 11, § 28 odst. 1, § 29 odst. 9 písm. a), § 32a odst. 4, § 38a odst. 10, § 38m odst. 8 písm. c)

Směrnice Rady 2005/19/ES ze dne 17. února 2005, kterou se mění směrnice 90/434/EHS o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států (dále jen „směrnice“), rozšiřuje působnost směrnice na novou formu přeměny, a to rozdělení odštěpením. Jedná se o takový způsob rozdělení, při kterém (na rozdíl od stávajícího pojetí rozdělení) rozdělovaná společnost nezaniká, ale převádí část svých aktiv a pasiv, které tvoří jednu nebo více oblastí své činnosti, na jednu nebo více existujících nebo nových společností, ponechávající si alespoň jednu oblast své činnosti.

Společníkům rozdělované společnosti jsou poměrným dílem vydány cenné papíry představující základní kapitál společností přijímajících tato aktiva a pasiva, případně je jim vyplacena hotovost nepřesahující 10 % jmenovité hodnoty nebo, pokud jmenovitá hodnota neexistuje, účetní hodnoty těchto cenných papírů.

Směrnice stanoví, že i tato nová forma přeměny by měla být daňově zvýhodněna obdobným způsobem jako jsou podle směrnice Rady 90/434/EHS zvýhodněny již stávající způsoby restrukturalizací (tj. fúze, rozdělení, převod podniku a výměna podílů). Směrnice 90/434/EHS stanoví jako hlavní způsob daňového zvýhodnění těchto restrukturalizací odložení zdanění kapitálových zisků vyplývajících z přeshraničních podnikových restrukturalizací až do momentu následného prodeje aktiv. Dále se jedná o možnost přenosu daňově uznatelných opravných položek, rezerv a daňové ztráty. Společnosti, které se účastní těchto přeměn, musí ale splňovat určité podmínky (tj. být daňovým rezidentem v členském státu EU, podléhat dani z příjmů právnických osob a mít vybranou právní formu).

Výše uvedené principy se uplatňují i u rozdělení odštěpením. Proto je možno při implementaci směrnice vyjít ze stávajícího znění zákona o daních z příjmů a rozšířit příslušná ustanovení o tento nový typ přeměny.

K bodům 75, 86, 98, 147 a 149 - § 23a odst. 5 písm. c), § 23c odst. 8 písm. c), § 24 odst. 2 písm. j) bod 3 a § 34 odst. 3, 7 a 8

Od účinnosti nového školského zákona č. 561/2004 Sb., tj. od 1. 1. 2005 jsou veškeré náklady vynaložené v souvislosti s přípravou žáků středních odborných učilišť hrazeny z veřejných rozpočtů a tudíž ustanovení o daňové uznatelnosti těchto nákladů (§ 24 odst. 2 písm. j) bod 3) stejně jako možnost uplatnit další odčitatelnou položku ve výši 30 % těchto nákladů (§ 34 odst. 3) je v praxi již nepoužitelné (obsoletní) a proto se navrhuje příslušnou úpravu ze zákona vypustit.

S ohledem na zrušení původního textu § 34 odst. 3 se dosavadní úprava ohledně režimu daňové ztráty u obecně prospěšných společností z odst. 9 přesouvá do odst. 3. Obecně prospěšná společnost jako neziskový poplatník se systémem zdanění podle § 18 odst. 3 a 4 nemůže uplatňovat odpočet daňové ztráty. Výjimka se vztahuje pouze na ty, které jsou vysokou školou a považují se pro účely uplatňování zákona o daních z příjmů podle ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech, ve znění pozdějších předpisů, za veřejné vysoké školy (viz systém zdanění podle § 18 odst. 5) a dále na ty, které provozují zdravotnické zařízení (viz systém zdanění podle § 18 odst. 15).

Dále se navrhuje, aby daňová uznatelnost byla umožněna pouze u výdajů souvisejících s odborným rozvojem zaměstnanců a rekvalifikací zaměstnanců zabezpečované jinými subjekty, s výjimkou výdajů (nákladů) vynaložených na zvýšení kvalifikace, tj. v rozsahu, který je u zaměstnanců podle § 6 odst. 9 písm. a) od daně osvobozen. Náklady na vzdělávání včetně získání vyššího stupně vzdělání je možné uplatnit podle stávajícího § 24 odst. 2 písm. j) bod 5, tj. v případě, že budou upraveny jako právo zaměstnanců v kolektivní smlouvě, vnitřním předpisu, pracovní nebo jiné smlouvě.

K bodům 76, 77 a 80 - § 23a odst. 6, § 23b odst. 6 a 23c odst. 5

Navrhuje se rozšířit výhody směrnice Rady 90/434/EHS o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států ve znění směrnice Rady 2005/19/ES i na evropské družstevní společnosti.

K bodu 78 - § 23c odst. 1 písm. a)

Doplnění úpravy zajišťuje pokrytí situace, ve které společníci zanikající společnosti nenabudou podíl v nástupnické společnosti.

K bodům 90 a 92 - § 23d odst. 2 a 3

Oproti stavu k 31. 12. 2007 dochází k zpřísnění úpravy, a to zejména zvýšením počtu výhod § 23a až § 23c, které mohou být podle § 23d odeprény v případě, že operace sleduje účelové snížení či vyhnutí se daňové povinnosti. V případě nesplnění „časového testu“ již nebude na rozdíl od úpravy účinné do 31. 12. 2007 možné prokázáním řádných ekonomických důvodů operace dopad „časového testu“ vyloučit a získat tak výhody § 23a až 23c.

K bodu 94 - § 24 odst. 2 písm. e)

Navrhuje se možnost zahrnout pojistné zaměstnavatele hrazené pojišťovně za pojištění rizika placení náhrady mzdy, platu nebo odměny nebo sníženého platu (snížení odměny) za dobu dočasné pracovní neschopnosti (karantény) podle zvláštního právního předpisu.

K bodům 95 a 118 - k § 24 odst. 2 písm. f), § 25 odst. 1 písm. g)

Navrhuje se na základě Programového prohlášení vlády sociální a zdravotní pojištění hrazené veřejnou obchodní společností za společníky, komanditní společností za komplementáře, poplatníkem majícím příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti (§ 7), poplatníkem majícím příjmy z pronájmu (§ 9) a pojistné hrazené osobami

samostatně výdělečně činnými, které nejsou nemocensky pojištěny a pojistí se na denní dávku při dočasné pracovní neschopnosti u soukromé pojišťovny, vyloučit z daňových výdajů. Cílem není daňová neuznatelnost pojistného na veřejnoprávní pojištění hrazené zaměstnavatelem (např. v. o. s. nebo OSVČ atd.) za své zaměstnance.

K bodům 99, 118, 122 - k § 24 odst. 2 písm. j) bod 4, § 25 odst. 1 písm. h) a zo)

Podle zákoníku práce zaměstnavatel nemá povinnost zajišťovat závodní stravování, ale pouze povinnost umožnit stravování zaměstnanců. Proto se navrhuje zrušit daňovou uznatelnost nákladů na závodní stravování u zaměstnavatele a ponechání osvobození závodního stravování jako příjmu zaměstnance, který nepodléhá sociálnímu a zdravotnímu pojištění. Tento návrh je plně v souladu se záměrem zdaňovat u fyzických osob tzv. „super hrubý příjem“, který zahrnuje také daňově uznatelné zákonné pojistné hrazené zaměstnavatelem.

Navrhovaným zrušením daňové uznatelnosti dotčených nákladů se odstraní existující asymetrie daňové uznatelnosti nákladů na stravování na straně zaměstnavatele a osvobození hodnoty stravování poskytovaného jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti nebo v rámci závodního stravování zajišťovaného prostřednictvím jiných subjektů příjmů na straně zaměstnance.

Zákonná úprava tak bude výrazně zjednodušena, a to zejména v případě zajišťování závodního stravování jinými subjekty, tj. formou různých stravovacích poukázek. U těchto poukázek je nutné podle platné právní úpravy, zejména z důvodu eliminace legálního vyhnutí se daňové povinnosti a tím jejich zneužívání ve prospěch plnění od daně osvobozených, také regulovat s nimi související náklady, a to do úrovně odpovídající 70% stravného při pracovní cestě v době trvání 5-12 hodin, tj. do výše maximálně cca 50 Kč na jedno jídlo.

Navrhovaná úprava v žádném případě nezakazuje závodní stravování, pouze by neumožnila související náklady považovat za daňově uznatelné. Snížení sazby daně zvyšuje disponibilní prostředky podnikatelských subjektů, čímž vytváří prostor pro zachování současného přístupu zaměstnavatelů k problematice stravování, jako jedné z forem stabilizace zaměstnanců.

Nově ze zákona daňově neuznatelné výdaje (náklady) na závodní stravování bude možné zohlednit v základu daně zaměstnavatele do výše přijatých úhrad (příjmů) za stravování od zaměstnanců v souladu s ustanovením § 24 odst. 2 písm. zc) zákona, neboť tyto příjmy jednoznačně souvisejí s dotčenými náklady.

Zpracování navrhované změny do písmene h) v § 25 odst. 1 souvisí se vypuštěním stávajících přírážek k základním úplatům za vypouštění odpadních vod, které byly zrušeny zákonem č. 254/2001 Sb. a toto ustanovení bylo obsoletní.

Dále se navrhuje do daňově neuznatelných výdajů zahrnout hodnotu nealkoholických nápojů poskytovaných jako nepeněžní plnění zaměstnavatelem zaměstnancům ke spotřebě na pracovišti, jelikož se jedná o nepeněžní plnění osvobozené na straně zaměstnance. Ustanovení neomezí daňovou uznatelnost nákladů (výdajů) na ochranné nápoje, které je zaměstnavatel povinen poskytovat zaměstnancům podle zákoníku práce za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem, a na pitnou vodu.

K bodu 100 - § 24 odst. 2 písm. k) bod 2

V novém zákoníku práce není výše stravného a kapesného při zahraničních pracovních cestách pro zaměstnance zaměstnavatele z podnikatelské sféry limitována horní hranicí. Pro zachování současného stavu, který z hlediska daně z příjmů, platí pro zaměstnance se proto navrhuje vycházet z úpravy stanovené pro zaměstnance zaměstnavatele, který je neziskovou organizací (např. stát, územní samosprávný celek, příspěvková organizace), pro kterou je stravné a kapesné při zahraničních pracovních cestách limitní. Na

straně podnikatele tak bude daňovým výdajem stravné a kapesné při zahraniční pracovní cestě do výše stanovené pro zaměstnance zaměstnavatele, který je neziskovou organizací.

K bodu 101 - § 24 odst. 2 písm. k) bod 3

V novém zákoníku práce není výše sazby základní náhrady pro zaměstnavatele z podnikatelské sféry limitována horní hranicí. Pro zachování současného stavu, který z hlediska daně z příjmů, platí pro zaměstnance se proto navrhuje vycházet z úpravy stanovené pro zaměstnance zaměstnavatele, který je neziskovou organizací (např. stát, územní samosprávný celek, příspěvková organizace), pro kterou je sazba základní náhrady limitní. Na straně podnikatele tak bude daňovým výdajem sazba základní náhrady na pracovní cestě do výše stanovené pro zaměstnance zaměstnavatele, který je neziskovou organizací, tj. v současné době 3,80 Kč na kilometr.

K bodu 105 - § 24 odst. 2 písm. zg)

Podle současně platné právní úpravy nelze uplatnit do daňově uznatelných nákladů škodu, která vznikne poplatníkovi z důvodu likvidace neprodejných zásob. Tento postup eliminuje přenášení důsledků rizik individuálních podnikatelských rozhodnutí na ostatní daňové poplatníky. Současně však neexistuje při prodeji zásob omezení jejich daňové uznatelnosti výší dosažených příjmů, z čehož vyplývá, že i při prodeji zásob výrazně pod cenou (např. kalendáře počátkem příslušného kalendářního roku, zásoby zboží, u kterých hrozí uplynutí záruční doby) je pořizovací cena zásob v plné výši daňově uznatelným nákladem.

S cílem eliminovat i v řadě případů pouze účelově simulované prodeje za minimální cenu se navrhuje považovat za daňově uznatelný náklad i škody vzniklé v důsledku prokazatelně provedené likvidace neprodejných zásob materiálu, zboží, nedokončené výroby, polotovarů a hotových výrobků. Za tímto cílem bude poplatník povinen zpracovat dokumentaci zaručující objektivnost, která bude eliminovat možnost, aby poplatníci toto ustanovení zneužívali v tom smyslu, že uplatní škodu z titulu fiktivní likvidace, ale takto „zlikvidované“ zásoby budou následně předmětem prodeje, ale již mimo své účetnictví, a tedy mimo daňový základ.

Toto ustanovení nahrazuje v zákoně zrušované ustanovení o uznatelnosti nákladů na dopravu zaměstnanců do a ze zaměstnání.

K bodům 106, 108, 109 – § 24 odst. 2 písm. zj), zj), zu)

Poměrně široká interpretace pracovních, ale zejména sociálních podmínek ve vazbě na posílení ujednání v kolektivních smlouvách, vnitřních předpisech, pracovních nebo jiných smlouvách a z nich vyplývajících práv zaměstnanců vyžaduje z důvodu vyloučení duplicitní úpravy vypuštění ustanovení, která výslovně upravují daňovou uznatelnost výdajů/nákladů na svoz zaměstnanců do práce – písm. zg)

penzijní připojištění – písm. zj),

životní pojištění – písm. zo)

přechodné ubytování písm. zu),

které budou napříště uznatelné za podmínky jejich ujednání v kolektivní smlouvě, vnitřním předpisu, pracovní nebo jiné smlouvě. Konkrétní podpora státu formou daňového nástroje bude výslovně řešena pouze na straně zaměstnance, a to formou osvobození příslušného příjmů do stanovené částky.

Současně se navrhuje uvolněná ustanovení § 24 odst. 2 písm. zg) nahradit novým ustanovením o uznatelnosti likvidovaných zásob (viz bod 105), a další uvolněná ustanovení stávající úpravou v dosavadních písmenech zs) – náklady na exekuce, zt) - etiketovací zařízení a zv) – úhrady za zkoušky.

K bodu 107 - § 24 odst. 2 písm. zn)

Pro právní jistotu poplatníků i správců daně se navrhuje doplnit, že na straně poplatníků, kteří nevedou účetnictví, jsou daňovým výdajem nejenom výdaje na pořízení nehmotného majetku, ale i výdaje na jeho technické zhodnocení.

K bodům 117, 146, 151 a 215 - § 24a, 24b, § 33a, § 34a a § 38p odst. 1

Navrhuje se rozšíření editační povinnosti (závazného posouzení) pro klíčování výdajů (nákladů) u fyzických osob, které využívají nemovitosti jak pro podnikání nebo pronájem, tak pro soukromé účely, pro klíčování výdajů (nákladů) fyzických a právnických osob (především právnických osob, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání) s cílem jejich správného přiřazení ke zdanitelným příjmům a příjmům, které zdanění nepodléhají, pro zásahy do majetku a pro posuzování výdajů (nákladů) na výzkum a vývoj. O posouzení příslušných operací musí poplatník požádat příslušného správce daně a v žádosti musí uvést zákonem stanovené nezbytně nutné údaje vč. návrhu výroku rozhodnutí o závazném posouzení, ve kterém bude přesně navržena požadovaná odpověď správce daně. Pro správné rozdělení výdajů/nákladů u fyzických osob využívajících nemovitosti jak pro podnikání nebo pronájem, tak pro soukromé účely, rozdělení výdajů/nákladů u právnických i fyzických osob v případě, že vykazují jak příjmy, které nejsou předmětem daně, tak příjmy, které zdanění podléhají a pro určení charakteru výdajů na realizaci projektů výzkumu a vývoje se navrhuje závazné posouzení pouze pro případy již vynaložených výdajů/nákladů tak, aby byla posílena jistota poplatníka při stanovení základu daně již za zdaňovací období, kdy tyto výdaje/náklady vynaložil.

Obdobný postup se navrhuje také pro již dokončené zásahy do majetku s tím, že se navrhuje také možnost požádat o závazné posouzení dotčených výdajů pro zásahy prováděné, ale nedokončené, stejně jako pro zásahy, které poplatník teprve předpokládá.

V návrhu ustanovení se nenavrhuje úprava lhůt, a to ani pro poplatníka, do kdy musí být žádost o závazné posouzení podána, ani pro správce daně, do kdy musí rozhodnutí o závazném posouzení vydat. Poplatník obecně může žádost o rozhodnutí o závazném posouzení podat kdykoliv po shromáždění potřebných údajů, při případné nečinnosti správce daně může využít ustanovení o nečinnosti upravená v zákoně o správě daní a poplatků. Pokud by bylo rozhodnutí o závazném posouzení skutečnosti, zda lze uplatnit daňovou ztrátu jako položku odčitatelnou od základu daně, nebo rozhodnutí o závazném posouzení o určení charakteru výdajů vydáno správcem daně po lhůtě pro podání daňového přiznání, navrhuje se při kladné odpovědi správce daně pro účely uplatnění odpočtu na výzkum a vývoj „zpětně“ možnost podat dodatečné daňové přiznání.

K bodu 119 - § 25 odst. 1 písm. k)

Navrhované doplnění zajistí, aby i po nabytí účinnosti nového zákoníku práce nebyly uznatelným výdajem ztráty z provozu zařízení k uspokojování potřeb zaměstnanců nebo jiných osob (např. rekreační a sportovní zařízení). V souvislosti s vypuštěním stávajícího písmene zu) v § 24 odst. 2 se z důvodu zachování uznatelnosti výdajů (nákladů) na přechodné ubytování doplňuje, že při splnění zákonem stanovených podmínek budou výdaje (náklady) na přechodné ubytování plně uznatelné bez ohledu na dosažené příjmy v těchto zařízeních (dosavadní limit na přechodné ubytování na straně zaměstnavatele se přesouvá do osvobození příjmů ze závislé činnosti na straně zaměstnance).

K bodu 122 - § 25 odst. 1 písm. zl)

Návrh je prvním krokem úpravy zdanění sektoru pojišťovnictví. Cílem je výrazné zúžení prostoru pro využívání jednoho z významných prvků spekulativního snižování základu daně, tj. zavedení limitu pro uplatnění plateb zajištění jako daňově účinného výdaje.

Zejména tak dojde k eliminaci rizika vysokoprocentního přelévání zdrojů ve formě zajištění spřízněným osobám nebo do daňově specifických území.

Současně dochází v zákoně o rezervách k omezení daňové uznatelnosti tvorby jiných technických rezerv, u kterých není z daňového pohledu přímá věcná souvislost s konstrukcí základu daně poplatníka a neexistuje ani jednoznačná časová souvislost s příslušným zdaňovacím obdobím.

Z daňového hlediska se tak volí obecně přijatelný kompromis, který je zahájením dlouho odkládaného procesu změny nepřiměřeně mírného systému zdaňování pojišťoven, který vznikl v minulosti na základě poslaneckého návrhu. V následujících obdobích bude proto nezbytné v započatém systému změn v oblasti pojišťovnictví pokračovat, neboť komplexní jednorázové řešení by daný sektor nepřiměřeně fiskálně zatížilo

K bodu 122 - § 25 odst. 1 písm. zp)

Účelem navrhovaného ustanovení je řešit daňovou nespravedlnost a absurdní i protiústavní situaci, že o daňovém ošetření příjmu na straně zaměstnance nerozhoduje či ho nestanoví zákon, ale zaměstnavatel, což je nepřijatelná situace.

K bodu 124 - § 27 odst. 1 písm. ch)

Současný stav, kdy lze odpisovat i majetek nabytý darem, který je současně od daně darovací osvobozen, lze označit za nesystémový, protože umožňuje v daňových výdajích uplatňovat postupně hodnotu majetku, který byl nabyt zcela bezúplatně. Z toho důvodu se navrhuje vyloučit z odpisování majetek, který byl nabyt zcela bezúplatně, tj. nebyla z titulu jeho nabytí hrazena ani daň darovací.

K bodu 126 - § 28 odst. 1

Do výčtu poplatníků, kteří se pro účely zákona považují za vlastníky hmotného majetku se explicitně doplňují státní a národní podniky, které byly po novele dotčených předpisů nesprávně podřazovány pod státní organizace. V souvislosti s řešením rozdělení odštěpením se vymezení poplatníků, kteří jsou oprávněni odpisovat, dále rozšiřuje o rozdělované společnosti.

K bodu 128 - § 29 odst. 1 písm. e)

Legislativně technické upřesnění zákona, aby bylo zřejmé, že jde o stanovení vstupní ceny na straně poplatníků s příjmy podle § 7 nebo 9.

K bodu 129 - § 29 odst. 1 – závěrečná část

Navrhuje se vstupní cenu majetku pro účely uplatňování daňových odpisů snížit o další druh podpory z veřejných zdrojů poskytnuté poplatníkům na jeho pořízení regionálními radami regionů soudržnosti v rámci podpory regionálního rozvoje.

K bodu 130 - § 29 odst. 1

V současné době žádné platné právní předpisy neřeší problém nákladů, které jsou investoři povinni v rámci investiční výstavby vynaložit, aniž by se jednalo o pořízení vlastního hmotného majetku. Tyto náklady bývají označovány jako „vícenáklady“, popř. jako „vynucené investice“, které jsou investoři povinni vynaložit zpravidla na základě podmínek uložených v rámci stavebního řízení popř. je splnění těchto podmínek přímo součástí stavebního povolení.

V případech, kdy je vlastnictví majetku určeno přímo zákonem (např. vlastnictví komunikací upravuje zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů tak, že investor je vlastníkem jen v případě vybudování účelových komunikací a

Naformátováno

v ostatních případech jsou ze zákona vlastníky obec, kraj nebo stát) není řešen převod majetku z pohledu výše jeho úhrady a tak např. obce žádají investory o darování tohoto majetku, popř. je vykupují za symbolické ceny. Obdobný problém nastává v případě dalších liniových staveb (např. při vybudování kanalizace, vodovodu, a dalších liniových staveb v rámci tzv. zasíťování pozemků“), kdy podle zvláštních zákonů sice nevzniká povinnost vybudované sítě předat, ale jejich provozování je natolik komplikované, že investoři převádějí tyto stavby provozovatelům sítě často za symbolické ceny. Vynutí-li si budoucí vlastník převod za symbolickou cenu, popř. darováním, vzniká problém uplatnění takového nákladu v základu daně z příjmů.

Vedle těchto předpokládaných investic mohou nastat v průběhu výstavby i další nepředpokládané výdaje, jako např. povinnost ochrany cizího majetku, odstranění škod vzniklých v důsledku výstavby na cizím majetku, které je investor povinen odstranit či uhradit podle občanského zákoníku.

V některých případech lze postupovat s využitím § 24 odst. 2 písm. zc) nebo § 23 odst. 4 písm. e), ale v některých případech nelze „vynucený náklad“ uplatnit samostatně jako daňový výdaj vůbec.

Z důvodů zjednodušení celého postupu se navrhuje umožnit investorům zahrnout tzv. vícenáklady do vstupní ceny budovaných stavebních děl s tím, že případné výnosy z prodeje budou součástí zdanitelných příjmů.

K bodům 134, 140, 141, 142, 219, 220 a 221 - § 30 odst. 1, § 31 odst. 1 písm. a), § 31 odst. 1 písm. d), § 32 odst. 1 a k příloze č. 1

Stávající doba odpisování osobních automobilů v délce 4 let je výrazně kratší než je průměrná doba jejich používání v délce cca 12,5 roku. Přítom aplikace nových výrobních postupů, které jsou také výsledkem daňové podpory výzkumu a vývoje, umožňuje trvale prodloužování záručních lhůt, kde např. u karoserií nejsou výjimkou lhůty až desetileté. Navrhuje se prodloužit dobu odpisování osobních automobilů a nákladních automobilů kategorie N1 o jeden rok tak, aby doba odpisování odpovídala době, po kterou se automobily odpisují např. v Rakousku, Maďarsku, Finsku, Švédsku (ve Španělsku a Portugalsku se osobní automobily odpisují dokonce 8 let). V případě intenzivnějšího využívání osobních automobilů bude mít i nadále poplatník možnost uplatnit zůstatkovou cenu jako uznatelný výdaj v případě jeho vyřazení z důvodu prodeje nebo fyzické likvidace.

Navrhovaná úprava by se týkala všech osobních automobilů, které nebudou k datu účinnosti novely zcela odepsány. Jakékoliv rozdělení způsobu odpisování automobilů např. podle data pořízení, je velice obtížně spravovatelné a velmi administrativně náročné pro poplatníky.

K bodu 139 - § 30 odst. 9

Hmotný majetek vymezený v § 30 odst. 4, 6 až 8 a nehmotný majetek vymezený v § 32a má způsob odpisování stanoven na úrovni měsíčních odpisů s tím, že doba odpisování je stanovena buď individuálně dobou používání majetku nebo přímo zákonem počtem měsíců. V obou případech je toto odpisování podmíněno jeho rovnoměrností, což znamená, že při tomto způsobu odpisování by nemělo docházet k jeho přerušení nebo k nezhájení odpisování.

Možnost přerušení odpisování je určena pro hmotný majetek odpisovaný podle zařazení do odpisových skupin, kde se stanovují roční odpisy podle stavu na začátku a konci celého zdaňovacího období a kde zákonem stanovená doba odpisování nemůže respektovat konkrétní dobu používání tohoto majetku u jednotlivých poplatníků. Z toho důvodu lze případnou tvrdost, v individuálních případech, řešit přerušením odpisování (popř. pozdějším zahájením odpisování).

Explicitní doplnění o nemožnost přerušeni odpisování znamená, že i Ti poplatníci, kteří využili nedostatečnou úpravu v zákoně do konce roku 2007 a přerušili odpisování, by neodepsanou část rovnoměrně odepsali ke stanovenému datu ukončení odpisování.

K bodu 144 - § 32a odst. 6

Navrhuje se, aby poplatník mohl na základě svého rozhodnutí zahrnovat do vstupní ceny i takové technické zhodnocení, jehož výše nepřesahuje zákonem stanovený minimální limit. Obdobná úprava je v § 33, kde se vztahuje na technické zhodnocení hmotného majetku.

K bodu 145 - § 32a odst. 6 písm. a)

Stávající znění ust. § 32a neřeší explicitně dobu odpisování technického zhodnocení nehmotného majetku v případě, že právo k užívání takového nehmotného majetku je časově omezeno. Vzhledem k tomu, že doba odpisování je v tomto případě vymezena sjednanou dobou práva užívání, nelze postupovat jinak ani u technického zhodnocení takového majetku.

K bodu 148 - § 34 odst. 5

Jedná se o legislativně technické zpřesnění.

K bodu 152 - § 35 odst. 1 písm. c)

Sleva na dani ve výši poloviny vypočtené daně sleduje motivaci poplatníků, kteří zaměstnávají nejméně 25 zaměstnanců, u nichž podíl zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením činí více jak 50 %. Smyslem slevy je tak podpora integrace dotčené skupiny obyvatelstva do výrobního procesu. V praxi se bohužel vyskytuje legální obcházení naplňování podmínek pro uplatnění slevy, kdy podmínky pro uplatnění slevy splňuje komplementář komanditní společnosti, která však žádné osoby se zdravotním postižením nezaměstnává. Komplementář – právnická osoba tak zneužívá základu daně vytvořeného komanditní společností, která jej také po úpravách před zdaněním převádí v souladu se společenskou smlouvou na komplementáře. Navrhovaná úprava vylučuje zneužívání tohoto ustanovení a potírání smyslu podpory tím, že a nově bude sleva vázána na skutečné aktivity poplatníků zaměstnávajících zdravotně a tělesně postižené.

K bodu 153 - § 35 odst. 2

Návrh reaguje na placení náhrady mzdy, platu nebo odměny nebo sníženého platu (snížení odměny) za dobu dočasně pracovní neschopnosti (karantény) podle zvláštního právního.

K bodu 154 - § 35b odst. 1 písm. b)

Z důvodu snižování sazby daně z příjmů se pro zachování daňových výhod poplatníků v režimu investičních pobídek, kteří rozšířili nebo zmodernizovali výrobu, navrhuje úprava, která zabezpečí, že daň placená uvedenými poplatníky ze zisků z výroby před realizací podpořeného investičních záměru bude odpovídat aktuální sazbě daně.

K bodům 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 166 - § 35ba odst. 1 až 3, § 35c odst. 1, § 35d odst. 1

Navrhuje se zvýšit slevy na dani a daňového zvýhodnění na děti. Dále se navrhuje umožnit i důchodcům uplatnění slevy na dani na poplatníka.

K bodům, 50, 167, 169, 170 - § 19 odst. 1 písm. u), § 36 odst. 1 , § 36 odst. 2

V souvislosti se zrušením osvobození příjmů plynoucích odborovým organizacím mj. z účasti v akciové společnosti a z podílů na zisku z podílového fondu uvedené dosud v § 19 odst. 1 písm. u) je nutné zachovat legislativní zkratku pro dividendové příjmy. Proto se navrhuje tuto zkratku zavést v § 36 odst. 2. Navrhuje se v návaznosti na jednotnou sazbu daně z příjmů fyzických osob upravit i daň vybíranou srážkou na stejnou výši, a to v případech kde je nyní vyšší než 15 %. Navrhovaná úprava pro právní jistotu zpřesňuje, že na rozdíl mezi vyplacenou jmenovitou (nominální) hodnotu dluhopisu včetně vkladního listu nebo vkladu jemu na roveň postaveného a emisním kursem při jejich vydání je aplikována daň vybíraná srážkou podle zvláštní sazby daně, a to ve výši 15%.

K bodu 177 – § 38b

Jedná se o legislativně technické upřesnění navazující na změny v sankcích podle zákona o správě daní a poplatků.

K bodům 179 a 180 - § 38d

Legislativně technická úprava v návaznosti na jednotnou sazbu daně z příjmů fyzických osob.

K bodu 181 - § 38f odst.3

Jedná se o legislativně technické upřesnění k odstranění pochybností na straně poplatníků, kteří jsou českými daňovými rezidenty, a to ve vztahu k definici pojmu příjmy ze zdrojů v zahraničí.

K bodu 182 - § 38f odst. 9

Cílem nově navrhovaného ustanovení je odstranění jedné z formálních překážek, a to přikládat potvrzení zahraničních správců daně k daňovému přiznání v listinné podobě, která zatím významně omezuje možnost podávání příloh daňového přiznání elektronicky.

K bodu 184 - § 38fa odst. 1

Jedná se o legislativně technické upřesnění k odstranění pochybností na straně platebních zprostředkovatelů.

K bodu 185 - § 38g odst. 2

U poplatníků s příjmy podle § 6 zákona se v souvislosti se zrušením společného zdanění příjmů manželů ruší jejich povinnost podávat přiznání k dani. Dále se pro právní jistotu v § 38g zákona upřesňuje způsob vypořádání daňové povinnosti u zaměstnance s doplacenými dlužnými příjmy za uplynulá zdaňovací období („v čistém“), které se podle § 5 odst. 4 zákona nepovažovaly za jeho příjmy ve zdaňovacím období, kdy byly plátcem daně zúčtovány v jeho prospěch, a to pro jednoduchost prostřednictvím DAP podaným samotným poplatníkem u správce daně. Způsob stanovení základu daně ve zdaňovacím období, kdy jsou dlužné příjmy dodatečně vyplaceny nebo jiným způsobem obdrženy a způsob zápočtu zálohy na daň (sražené z těchto příjmů ve zdaňovacím období, kdy byly zúčtovány), je stanoven ve výše cit. § 5 odst. 4 zákona a postup při vypořádání daňové povinnosti u zmíněného poplatníka je navíc upřesněn pokynem MF č. D – 300.

Toto ustanovení dále upravuje zvláštní podmínky pro možnost uplatnění nezdanitelných částí základu daně a slev na dani u daňových nerezidentů.

K bodu 189 - § 38h odst. 2

V návaznosti na úpravu v § 16 se mění sazba daně pro výpočet měsíčních záloh, které sráží zaměstnavatel z příjmů zaměstnanců v průběhu zdaňovacího období.

K bodu 190 - § 38h odst. 4

Navrhuje se, aby zálohy na daň sazbou ve výši 15% vybíral zaměstnavatel též z příjmů zaměstnanců bez podepsaného prohlášení k dani, jestliže netvoří samostatný základ daně pro daň vybíranou srážkou podle § 36 zákona (nikoliv jako dosud, nejméně ve výši 20%). Touto sazbou se bude počítat záloha na daň též u poplatníků bez podepsaného prohlášení k dani např. z odměn členů statutárních orgánů právnických osob (daňových rezidentů ČR), dále společníků a jednatelů s.r.o., ze kterých srážkovou daň ve výši 15% podle § 6 odst. 4 zákona nelze vybírat.

K bodům 191, 202, 203, 204, 208 - § 38h odst. 5, § 38k odst. 4 a 5, § 38k odst. 5 zruš. písm. d) a § 38l odst. 2 písm. e)

Jako nadbytečné se ruší úpravy, které dosud poživateli starobního důchodu neumožňovaly uplatnit slevu na dani na poplatníka podle § 35ba odst. 2 zákona u zaměstnavatele při výpočtu zálohy na daň (§ 38h odst. 5), resp. při ročním zúčtování záloh na daň (čestné prohlášení o výši jeho starobního důchodu v uplynulém roce, předepsané průkazy pro uplatnění této slevy v rámci ročního zúčtování záloh, pokud výše starobního důchodu nepřesáhla stanovený limit, atd.).

K bodu 192 - § 38h odst. 12 (zrušení)

Navrhovaná pevná maximální roční částka pro daňové osvobození příspěvku zaměstnavatele na penzijní připojištění se státním příspěvkem (ve výši 24.000 Kč v úhrnu s pojistným na soukromé životní pojištění zaměstnance) nebude vyžadovat, aby zaměstnavatel výši tohoto příspěvku porovnával s měsíčním vyměřovacím základem zaměstnance pro pojistné na sociální zabezpečení, resp. aby tento příspěvek zaměstnavatel poukazoval na účet zaměstnance u penzijního fondu až po zúčtování mezd. Proto se navrhuje v ust. § 38h odst. 12 zákona zrušit „osmidenní časovou prodlevu“ pro placení příspěvku zaměstnavatele na účet zaměstnance u penzijního fondu. Je nutné ale vyřešit přechodné období (placení příspěvku v lednu 2008), ve kterém může zaměstnavatel ještě poukazovat na účet zaměstnance u penzijního fondu příspěvek za měsíc prosinec 2007 (až do 8 dnů po zúčtování). Dle nové úpravy by však tento příspěvek musel také zahrnout do zúčtování mezd za měsíc leden 2008. Zmíněnou situaci bude vhodné vyřešit v rámci přechodných ustanovení novely zákona. Navrhuje se, aby se u příspěvku zaměstnavatele zahrnutého do zúčtování mezd za měsíc prosinec 2007 postupovalo ještě podle dosavadních právních předpisů. Do zúčtování mezd za měsíc leden 2008 (nového limitu pro daňové osvobození stanoveného paušální částkou) se tak započtou jen příspěvky zaplacené zaměstnavatelem v lednu, které nebyly zahrnuty do zúčtování mezd za měsíc prosinec 2007 a příslušné pojistné zaplacené v lednu zaměstnavatelem na soukromé životní pojištění zaměstnance.

K bodu 193 - § 38h nový odst. 12

Toto ustanovení upravuje zvláštní podmínky pro možnost uplatnění slev na dani podle § 35ba zákona a daňového zvýhodnění u daňových nerezidentů.

K bodům 194, 195, 196 - § 38ch odst. 1 až 3

V § 38ch odst. 1 zákona dochází pouze k formulačnímu zpřesnění textu z důvodu právní jistoty poplatníků. Jako nadbytečná se vypouští v § 38ch odst. 2 zákona úprava, na základě které mohl o roční zúčtování záloh požádat též poživatel starobního důchodu, který v průběhu roku u zaměstnavatele neuplatňoval žádné měsíční slevy či daňové zvýhodnění,

přestože měl podepsané prohlášení k dani. Dále se v souladu s novou definicí základu daně u zaměstnance upřesňují náležitosti tzv. potvrzení, které musí zaměstnanec s příjmy od více zaměstnavatelů „postupně nebo souběžně“ předkládat k žádosti o roční zúčtování u posledního zaměstnavatele a nebo k daňovému přiznání. Protože daňové zvýhodnění na vyživované dítě se poskytuje formou slevy na dani a daňového bonusu (vyplacením záporné daně), nemůže zaměstnavatel zaměstnanci s příjmy od více zaměstnavatelů souběžně nadále provést roční zúčtování záloh (zde by vybírání daňových nedoplatků nebo přeplaceného bonusu činilo značné potíže).

K bodu 197 - § 38ch odst. 5

Jedná se o legislativně technické zpřesnění definice daňového přeplatku, který vzniká při ročním zúčtování záloh jako kladný rozdíl mezi vypočtenou daní sníženou o slevu na dani podle § 35ba zákona a zálohově sraženou daní (ve prospěch poplatníka, nikoli v jeho neprospěch), což ze stávajícího znění jednoznačně nevyplývá (příp. nedoplatek se při ročním zúčtování záloh nevybírání).

K bodům 198, 200 a 201 - § 38j odst. 1, § 38j odst. 2 písm. e) bod 5, § 38j odst. 2 písm. e) body 6 a 7

Jedná se pouze o legislativně technické zpřesnění pojmů u předepsaných náležitostí na mzdovém listě, které musí plátce daně pro daňové účely jednoznačně rozlišit a přesně vyčíslit, tj. že na mzdovém listě se uvede nejdříve „záloha vypočtená“ (podle zákona), pak „záloha snížená o měsíční slevu podle § 35ba“ a „záloha snížená o měsíční slevu podle § 35ba a 35c“; a nakonec vždy „záloha skutečně sražená“. V této souvislosti se také upravuje pojem „záloha po případné slevě“ (slovo „případnou“ se zde zrušuje).

K bodu 199 - § 38j odst. 2 písm. e) bod 3

V návaznosti na novou definici základu daně se upřesňuje, že na mzdovém listě se uvádí též fiktivní částky odpovídající pojistnému, které je podle tuzemských nebo zahraničních předpisů povinen platit z příjmů zaměstnance zaměstnavatel sám za sebe.

K bodu 205 - § 38k odst. 5 písm. e)

Jedná se o legislativně technické opatření. Upřesňuje se, že v žádosti o roční zúčtování záloh při uplatnění nezdanitelné části základu daně podle § 15 odst. 3 a 4 zákona zaměstnanec neuvádí, v jaké výši on sám v uplynulém zdaňovacím období zaplatil úroky z úvěru použitého na financování bytových potřeb, ale v jaké výši tyto úroky byly zaplacený na základě příslušné úvěrové smlouvy, protože úvěrové smlouvy jsou sestaveny tak, že všichni dlužníci (spoludlužníci) jsou zavázání společně a nerozdílně.

K bodům 206, 207 - § 38l odst. 1 písm. c), § 38l odst. 1 zrušené písm. h)

V souladu s novým stavebním zákonem se upřesňuje u zaměstnance prokazování rozhodných skutečností pro uplatnění zaplacených úroků z úvěru jako nezdanitelné části základu daně v rámci ročního zúčtování záloh. Navrhovaná úprava reaguje na novou právní úpravu ve stavebním zákoně, který již nevyžaduje pro užívání staveb kolaudační rozhodnutí a u některých staveb postačí oznámení stavebnímu úřadu o užívání stavby.

V ust. § 38l odst. 1 písm. c) zákona se upřesňuje, že zaměstnanec má možnost prokazovat vlastnictví u bytové potřeby definované v ust. § 15 odst. 3 písm. a) zákona (jako výstavba) výpisem z listu vlastnictví až „po dokončení stavby“, tj. v souladu s dříve platným zvláštním právním předpisem po nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí, anebo dle nového stavebního zákona až začne užívat předmět bytové potřeby (stavbu) na základě oznámení předloženého stavebnímu úřadu. Z uvedeného důvodu bude také zaměstnanec

prokazovat rozhodnou skutečnost, že bytová potřeba je užívána v souladu s § 15 odst. 4 zákona, jen svým čestným prohlášením v žádosti o roční zúčtování záloh (§ 38k odst. 5 písm. e) bod 2), nikoliv pravomocným kolaudačním rozhodnutím jak bylo dosud stanoveno ve zrušeném písmenu h) § 38l odst. 1.

K bodu 209 - § 38l nový odst. 4

Za účelem posílení právní jistoty se navrhovanou úpravou upřesňuje způsob uplatnění daňového zvýhodnění na zletilé studující dítě a slevy na dani z titulu soustavné přípravy na budoucí povolání, jestliže zletilé dítě nebo poplatník studuje na škole v cizině. Navrhovaná úprava je v souladu se zvláštním právním předpisem, kterým je zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (§ 12).

K bodu 210 - § 38m odst. 2 písm. c),

Jedná se o legislativně technickou úpravu textu dosavadního ustanovení § 38m odst. 3 písm. c) přečíslovaného návrhem zákona, kterým se mění zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím, na § 38m odst. 2 písm. c). V návrhu tohoto zákona je použito již nové označení.

K bodům 211 a 212 - § 38m odst. 3 a 4

Jedná se o legislativně technické změny v odstavcích 3 a 4, které navazují na projednávané vypuštění druhého odstavce § 38m v návrhu doprovodného zákona k zákonu insolvenčnímu.

K bodu 214 - § 38na

Do ustanovení § 38na se navrhuje provést změny reagující na novou formu přeměny – rozdělení odštěpením. Odůvodnění těchto změn, které jsou provedeny ve druhé větě odstavce 4 a v první větě odstavce 5, je uvedeno u § 23 odst. 15. Dále se navrhuje legislativní změna pro zjišťování, zda nastala nebo nenastala podstatná změna ve složení společníků. Podle platné dílky zákona bylo nutné sčítat jak přírůstky tak úbytky podílů jednotlivých společníků na společnosti. V souladu s navrženou změnou v prvním odstavci bude rozhodný úhrn změn ovlivňovat pouze nabytí a zvýšení podílu na společnosti.

Dále jsou navrženy ke zvýšení spravovatelnosti a právní jistoty poplatníků i správců daně legislativně technické změny spočívající v nahrazení termínu „příjmy zaúčtované do výnosů“ termínem „tržby za vlastní výkony a zboží“ pro zjišťování limitu pro možnost uplatnění ztráty. V této souvislosti se z důvodu nadbytečnosti také vypouští věta „K mimořádným výnosům se nepřihlíží“.

Navrhuje se přesunout definici „provozování stejné činnosti v obou porovnávaných obdobích“, která byla uvedena v v odstavci 2 a zopakována v odstavci 3, do samostatného odstavce 9 s možností rozšířeného využití pro situace řešené v odstavcích 2 a 6. V této souvislosti se navrhuje v prvním odstavci zrušit z důvodu nepotřebnosti legislativní zkratku „porovnávané období“.

Protože nebyly naplněny předpoklady velkého počtu žádostí o závazné posouzení, navrhuje v odstavci 7 rozšířit okruh situací pro editační povinnost správce daně i na situace upravené v odstavcích 4-6.

Z přechodného ustanovení vyplývá, že ustanovení § 38na ve znění tohoto zákona se použije poprvé na podstatné změny podle odstavce 1 a 2 pro přeměny a převody podniků po 1.1.2004.

Z důvodů přehlednosti se navrhuje z hlediska legislativní formy nové ustanovení §38na. Pro snazší orientaci v navržených změnách uvádíme celé ustanovení upravené formou revizí (viz příloha).

K bodu 216 - § 38p odst. 1 a 2

Návrh odstraňuje kolizi s § 46 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb., o správa daní a poplatků, ve znění účinném od 1. června 2006, v němž je správci daně umožněno provést v rámci dodatečného vyměřovacího řízení změny týkající se pouze jednotlivých údajů, podle kterých byla stanovena poslední známá daňová povinnost s tím, že se ve výroku dodatečného platebního výměru uvede, že daň se neodchyluje. Ze znění § 41 zákona o správě daní a poplatků nevyplývá, že v tomto případě není přípustné podat dodatečné daňové přiznání.

Odstraňovaná kolize se projevuje především v případech, kdy poplatník, který plně nevyužil nárok na uplatnění slevy na dani, jelikož nevykázal odpovídající základ daně snížený o odčitatelné položky a položky snižující základ daně a proto vykázal daň ve výši 0, musí, aby mohl zbývající část tohoto nároku uplatnit v dodatečném daňovém přiznání, vykázat v tomto přiznání daň alespoň ve výši 1 Kč. V tomto konkrétním případě tak nelze nový režim, stanovený v § 46 odst. 9 zákona o správě daní a poplatků, použít.

K bodu 217 - § 38r

Úprava potvrzuje původní záměr, kterým byla univerzální osobní působnost § 38r odst. 2 a 3 a který byl v případě § 38r odst. 2 judikaturou zpochybněn.

K bodu 222 – příloha 1, odpisová skupina 5

Navrhované doplnění přílohy k zákonu zajišťuje, aby nebytové jednotky vzniklé rozdělením budov nebo staveb vymezených v odpisové skupině 6 byly odpisovány shodně, jako tyto budovy (stavby), pokud nejsou rozděleny. Doba odpisování bude v uvedených případech shodná bez ohledu na to, zda je např. administrativní budova odpisována jako jeden hmotný majetek nebo je rozdělena na několik nebytových jednotek (tj. na několik hmotných majetků).

Navrhovaná změna se nedotkne nebytových jednotek, které vznikají rozdělením bytových domů (např. z kočárkáren, sušáren, prádelen), resp. jsou vyčleněny v domech (stavbách) odpisovaných v odpisové skupině 5. U těchto nebytových jednotek zůstává odpisování ve skupině 5 zachováno.

K bodu 223 - příloha č. 2

Postup pro přechod z daňové evidence na vedení účetnictví, řeší jak zákon o daních z příjmů, tak i účetní předpisy. Pokud se jedná o postup opačný, tj. o přechod z vedení účetnictví na daňovou evidenci, stanoví postup pouze zákon o daních z příjmů. Vzhledem k tomu, že zákon o daních z příjmů nestanoví jak postupovat v případě částek zaúčtovaných na účtech časového rozlišení, dohadných účtech, záloh a opravných položek, navrhuje se zákon doplnit.

K bodu 11 čl. II Přejídná stanovení

Vzhledem k tomu, že ukončení platnosti daňového řešení se již při jeho konstrukci počítalo nejpozději do 31.12.2004, ztrácí dané ustanovení své reálné opodstatnění a je v současné době již pouze zneužíváno. Jde o nezbytnou systémovou změnu, která v budoucnu zamezí spekulativnímu snižování daňové povinnosti x-té generaci postupníků těchto „historických“ pohledávek.

K ČÁSTI DRUHÉ

K bodu 1 - § 2 odst. 5

Jedná se o legislativně technické zpřesnění.

K bodu 2 - § 4 odst. 1

Jedná se o legislativně technické zpřesnění, které v případě přeměn společností jednoznačně deklaruje nástupnickým společnostem možnost pokračovat v rozdělovanou společností započaté tvorbě rezerv a opravných položek za podmínky, které by platily, pokud by se přeměna neuskutečnila.

K bodu 3 - § 6 písm. a) a b)

Návrh je prvním krokem úpravy zdanění sektoru pojišťovnictví. Odstraňuje nejvýraznější prvky spekulativně využívané ke snižování základu daně, zejména se jedná o eliminaci výdajů v podobě tvorby jiných technických rezerv, u kterých není z daňového pohledu přímá věcná souvislost s konstrukcí základu daně poplatníka a neexistuje ani jednoznačná časová souvislost s příslušným zdaňovacím obdobím. Současně se limitováním daňově účinného výdaje v podobě plateb zajištění v zákoně o daních z příjmů daňově řeší významné omezení prostoru pro mezí spekulativní transferpricing.

Nadále je však konstrukce daňové povinnosti řešena s využíváním účetních technických rezerv tvořených v souladu se zákonem o pojišťovnictví č. 363/1999 Sb. Protože konstrukce těchto rezerv je vytvořena pro jiné, než daňové účely tak, aby zohledňovaly veškerá rizika pojišťoven a jejich budoucí závazky, zůstává i nadále v daném sektoru nadstandardní možnost přenášet podnikatelská rizika prakticky v plné výši do základu daně poplatníka – pojišťovny. V následujících obdobích bude proto nezbytné v započatém systému změn v oblasti pojišťovnictví pokračovat, neboť komplexní jednorázové řešení by daný sektor nepřiměřeně fiskálně zatížilo.

Z daňového hlediska se tak volí obecně přijatelný kompromis, který je zahájením dlouho odkládaného procesu změny nepřiměřeně mírného systému zdaňování pojišťoven, který vznikl v minulosti na základě poslaneckého návrhu.

K bodu 4 - § 7 odst. 4

Zavedením povinnosti ukládat prostředky rezerv na bankovní účet bude značně eliminována spekulativní tvorba rezerv na opravu v případech, kdy bylo této tvorbě zneužíváno jako fiktivního výdaje sloužícího ke snižování základu daně. Rovněž dojde ke sjednocení podmínek pro uplatňování daňově uznatelných rezerv tvořených podle zákona o rezervách jako daňově uznatelného nákladu, neboť v ostatních případech jsou již prostředky rezerv deponovány na zvláštních účtech, i když podstata jejich tvorby je jiná.

V případě, kdy poplatník neuloží peněžní prostředky rezervy v příslušné výši na samostatný účet nejpozději do termínu pro podání daňového přiznání, zruší rezervu v následujícím zdaňovacím období, tj. např., pokud poplatník započal s tvorbou rezervy ve zdaňovacím období 2008 a do termínu pro podání daňového přiznání za toto období nedeponuje peněžní prostředky v příslušné výši na samostatný účet, zruší rezervu ve zdaňovacím období 2009.

K bodům 5, 6 a 7 - § 8a odst. 1 a 3

Návrhem by se měla eliminovat spekulativní tvorba OP k „významným“ pohledávkám (nad 200 000 Kč). Poměrně malý počet poplatníků s pohledávkami značného objemu je schopen vytvořit podstatnou část z daňově uplatňovaných OP, a to tím, že uplatní z této pohledávky pouze 20 % (tedy nesoudí se s dlužníkem). Je velmi nepravděpodobné, že u pohledávek s vysokou rozvahovou hodnotou je „logickým postupem“ uplatnit pouze 20 % z její rozvahové hodnoty a nesoudit se s dlužníkem. I v případě nezaplacení má totiž věřitel právo za podmínky, že se ve věci pohledávky soudí, zahrnout do daňových výdajů celou

hodnotu pohledávky. Pokud se poplatník nesoudí, je pohledávka zpravidla právně nebo hodnotově sporná.

K bodům 8 a 9 - § 8c

Jedná se legislativně technické zpřesnění, které přispěje k jednoznačnosti výkladu ustanovení § 8c tím, že jasně stanoví, že jednorázová tvorba daňově uznatelných opravných položek k pohledávkám do 30 000 Kč je možná dle tohoto ustanovení i v průběhu zdaňovacího období, avšak zároveň musí být vždy splněna podmínka, že celková hodnota pohledávek za jedním dlužníkem, u kterých poplatník postupuje podle tohoto ustanovení, nesmí za zdaňovací období překročit částku 30 000 Kč.

ČÁST TŘETÍ

K bodu 1 - § 37 odst. 1 a 2, § 38 odst. 4 a § 47 odst. 1 písm. b)

V rámci daňových změn se navrhuje změna snížené sazby DPH z 5 % na 9 %. Rozsah zboží a služeb, které podléhají již nyní snížené sazbě daně, zůstane zachován, dojde pouze k jediné změně a do snížené sazby bude nově převedena pouze položka „Palivové dřevo (polena, špalky, větve, otepi nebo podobné); dřevěné štěpky nebo třísky; dřevěné piliny, zbytky a odpad, též aglomerované ve tvaru štěpků, briket, pelet a podobných tvarech“ (tento návrh se nyní projednává v Poslanecké sněmovně jako poslanecký pozměňovací návrh). Změna se týká pouze těch ustanovení zákona, ve kterých je dosud uvedena snížená sazba daně ve výši 5 % nebo ustanovení zákona o výpočtu částky daně, kdy se uvádí číslo 5 odpovídající dosavadní výši snížené sazby daně.

K bodu 2 - § 47 odst. 1

Navrhuje se doplnit novelou text, podle kterého se sazba daně uplatní u zdanitelného plnění vždy ve výši platné v den vzniku povinnosti přiznat daň. Tím se odstraní dosavadní některé pochybnosti, podle jakého kritéria se uplatňuje sazba daně, zejména v těch případech, kdy dochází ke změně výše sazby. Text zákona o DPH tím také bude doplněn o ustanovení, které běžně zákony o DPH platné v jiných zemích, zejména v členských zemích EU, obsahují.

K bodu 3 - § 47a

Navrhuje se rozšíření editační povinnosti (závazného posouzení) pro účely DPH, a to u sazeb daně. O posouzení může kterákoliv osoba, nejen podnikatel, požádat Ministerstvo financí a v žádosti musí uvést zákonem stanovené nezbytně nutné údaje. Dále se pro žadatele stanovuje povinnost na vyžádání dodat další údaje nutné pro posouzení předmětu žádosti. V návrhu nejsou stanoveny lhůty pro vyřízení žádosti, ani procesní postupy při vyřizování žádostí, bude se postupovat podle zákona o správě daní a poplatků a lhůty budou stanoveny metodickým pokynem MF. V případě schválení bude nutné zvýšit počet pracovníků a zajistit odpovídající finanční prostředky pro odbor metodiky a výkonu správy DPH a majetkových daní, který bude mít závazné posouzení sazby DPH ve své náplni.

K bodu 4 - § 48

Odst. 1

Snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených se změnou dokončené stavby bytového domu, rodinného domu nebo bytu. Změnou dokončené stavby se rozumí nástavba, kterou se stavba zvyšuje, přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou a stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby; za stavební úpravu se považuje též zateplení pláště stavby. Dále se snížená sazba daně uplatní v souvislosti s opravou staveb, které splňují definici bytové výstavby. Opravou se rozumí též údržba.

Obdobně se snížená sazba daně uplatní u příslušenství bytového domu, rodinného domu nebo bytu. Snížená sazba daně se uplatní také u stavebních prací prováděných na stavbách, které nesplňují definici bytové výstavby, pokud jsou prováděny výlučně v části stavby určené pro bydlení.

Snížená sazba daně se uplatní také při poskytnutí stavebních a montážních prací včetně konstrukcí, materiálů, strojů a zařízení, které se zabudují nebo zamontují jako součást uvedených staveb, včetně příslušenství. V ostatních případech se uplatní základní sazba daně.

Pod pojmem „stavba“ se rozumí též „nedokončená stavba“.

Odst. 2-4

Je navrženo, co se rozumí bytovým domem, rodinným domem a bytem.

K bodu 5 - § 48a

Odst. 1

V § 48a jsou vymezeny stavby pro sociální bydlení, včetně jejich příslušenství. Pro vymezení staveb pro sociální bydlení platí současně ustanovení § 48 zákona o DPH.

Snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních a montážních prací spojených s výstavbou staveb pro sociální bydlení a obdobně jako v § 48 při změně dokončené stavby, nebo v souvislosti s opravou těchto staveb, včetně jejich příslušenství. Obdobně jako dle zákona aplikovaného v současné době se snížená sazba daně uplatní u stavebních prací souvisejících s přestavbou staveb, jejichž výsledkem je stavba pro sociální bydlení.

Snížená sazba daně se uplatní také při poskytnutí stavebních a montážních prací včetně konstrukcí, materiálů, strojů a zařízení, které se jako součást do uvedených staveb zabudují nebo zamontují.

Odst. 2

Pokud před dokončením výstavby stavby pro sociální bydlení dojde k vymezení bytů a nebytových jednotek podle zákona 72/1994 Sb., o vlastnictví bytů, nemá to vliv na změnu charakteru stavby. Pokud je výsledkem stavebních prací stále stavba pro sociální bydlení, uplatní se u stavebních prací prováděných v souvislosti s výstavbou těchto jednotek po jejich vymezení snížená sazba daně.

Při převodu jednotek se uplatní sazba daně podle charakteru jednotky.

Odst. 3

U převodu staveb pro sociální bydlení včetně jejich příslušenství se uplatní snížená sazba daně, pokud se neuplatní osvobození od daně podle § 56 zákona o DPH.

Odst. 4 - 7

Byty a rodinné domy pro sociální bydlení jsou vymezeny celkovou podlahovou plochou, přičemž do této celkové podlahové plochy se započítávají pouze plochy místností. Nezapočítávají se plochy prostorů, které nejsou místností (balkóny, terasy, lodžie).

Do celkové podlahové plochy bytu se také započítávají plochy místností, které jsou příslušenstvím bytu (§121 odst. 2 občanského zákoníku).

Zůstává zachována dosavadní definice bytového domu, pro účely uplatnění snížené sazby při výstavbě bude bytovým domem pro sociální bydlení bytový dům, který má pouze byty o maximálních rozměrech 120 m².

Ostatní stavby pro sociální bydlení jsou uvedeny s odkazy na jednotlivé zákony, které tyto stavby vymezují.

Odst. 8

Je stanoveno, co se rozumí místností. Podle tohoto vymezení se místností nerozumí například půda a sklepní kóje s nepevnými stěnami. Za místnosti se nepovažují balkóny, terasy, lodžie, a to i prosklené.

K bodu 6 - § 81 odst.2

Navrhuje se doplnění § 81 o možnost požádat o vrácení daně z nenávratné zahraniční pomoci (vč. zdrojů EU), která je poskytnuta jako podpora výzkumu a vývoje, a to tehdy, pokud poskytovatel finanční pomoci stanoví podmínku, že z této pomoci nesmí být hrazena daň (DPH). Daň se bude vracet na žádost a za podmínek, které jsou již v § 81 uvedeny.

K bodu 7 - § 81 odst. 10

Jedná se pouze o změnu odkazu na odstavce.

K bodu 8 - § 86

Jedná se o doplnění přiznání nároku na vrácení daně i Ministerstvu obrany při pořizování zboží, služeb a staveb hrazených z prostředků Organizace Severoatlantické smlouvy a stanoví se postup a podmínky pro její vrácení.

K bodu 9 - § 101 odst. 1

Nově se ukládá plátcům daně, jehož obrat dosáhl částky 10 mil. Kč za kalendářní rok a jehož zdaňovacím obdobím je povinně ze zákona kalendářní měsíc, aby daňová přiznání podával v elektronické formě se zaručeným elektronickým podpisem, a to stejně jako dosud i tehdy, pokud mu nevznikla žádná daňová povinnost. Ostatní plátců, tj. plátců, jejichž obrat nedosáhl 10 mil. Kč a jejichž zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí a ti plátců, jejichž obrat dosáhl alespoň 2 mil. Kč a kteří si dobrovolně zvolili za zdaňovací období kalendářní měsíc, budou nadále podávat daňová přiznání na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí a nebo ve formě počítačových sestav, které mají údaje, obsah i uspořádání údajů zcela totožné s tiskopisem vydaným ministerstvem. Možnost podávat daňové přiznání v elektronické podobě platí v současné době pro všechny plátce a se zachováním této možnosti i pro plátce, kterým nebude tato forma podání povinně předepsaná, se i nadále počítá.

Současně se do zákona doplňuje, že pro plátce, který je povinen podat daňové přiznání v elektronické formě, není jiná forma podání přiznání (na tiskopisu vydaném MF nebo formou počítačové sestavy) přípustná.

Lhůty pro předložení daňových přiznání a pro splatnost daně se bez ohledu na formu podání daňového přiznání nemění.

K bodu 10 - § 102 odst. 1

V § 102 odst. 1 se doplňuje u podání souhrnného hlášení (dodání zboží osobě registrované k dani v jiném členském státě), že souhrnné hlášení plátců budou nově podávat pouze v elektronické formě.

K bodu 11 - § 102 odst. 4

Doplňuje se, že i následné souhrnné hlášení jsou plátců povinni podávat pouze v elektronické formě.

K bodu 12 - § 103 odst. 3

V § 103, který se týká podání dodatečných daňových přiznání, se doplňuje pro plátce, kteří budou mít nově povinnost podávat daňová přiznání v elektronické formě, o povinnost podávat v elektronické formě rovněž i dodatečná daňová přiznání.

K bodu 13 – příloha č. 2

V příloze č. 2 k zákonu o DPH se vypouští text, ve kterém jsou uvedeny stavební práce a stavby pro sociální bydlení v dosud platném znění zákona ve vazbě na nové znění § 48 a 48a zákona o DPH.

K Čl. IX

K bodu 1

Navrhuje se přechodné ustanovení k uplatnění daně za období předcházející účinnosti novely.

K bodu 2

Toto opatření stanovuje, že pokud u převodu rodinného domu, bytového domu a bytu dojde k právním účinkům vkladu do 31.12.2007, přičemž datum uskutečnění zdanitelného plnění bude po 1.1.2008, se uplatní snížená sazba daně.

K bodu 3

Pro plátce, kteří budou mít od účinnosti zákona (novely) povinnost podávat přiznání v elektronické formě, se stanovuje možnost podávat dodatečná daňová přiznání vztahující se ke zdaňovacímu období, za které plátce ještě nebyl povinen podat daňové přiznání v elektronické formě, na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí nebo ve formě počítačové sestavy.

ČÁST ČTVRTÁ

K Čl. X

K bodu 1 - § 4 odst. 1 písm. v)

Osvobozují se zemědělské pozemky členěné podle druhu na ornou půdu, chmelnice, vinice, ovocné sady, trvalé travní porosty. Jestliže se tyto pozemky nacházejí v zastavěném území obce nebo zastavitelných plochách, obec může v obecně závazné vyhlášce stanovit, které z těchto pozemků nejsou osvobozeny od daně z pozemků. Podmínkou je, aby obec uvedla výčet pozemků, které nejsou osvobozeny, a ke každému z nich přiřadila jeho parcelní číslo a název katastrálního území, ve kterém se pozemky nacházejí. Zastavěné území a zastavitelná plocha jsou definovány v § 2 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Osvobození od daně z pozemků se nevztahuje na zahrady, které sice jsou v katastrech nemovitostí vedeny jako zemědělský půdní fond, avšak jsou umístěny převážně v intravilánu obce a zejména ve městech (např. u rodinných domů), postrádají ekonomickou funkci jako ostatní zemědělské pozemky, neslouží k podnikání, ve vztahu k infrastruktuře mají spíše zatěžující charakter, jsou převážně využívány k relaxační činnosti jejich vlastníků nebo k drobnému pěstitelství pro potřebu rodiny; jejich rozloha je podstatně menší než ostatních zemědělských pozemků, podle předběžných odhadů zahrady zabírají plochu přibližně cca 161 000 ha.

K bodu 2 - § 4 odst. 4

Podmínkou přiznání nároku na osvobození zemědělských pozemků od placení daně z nemovitostí, je uplatnění nároku na osvobození poplatníkem v daňovém přiznání, případně v dílčím daňovém přiznání. S ohledem na značný počet poplatníků, jejichž daňové povinnosti (mnohdy vyměřované z řady rozdílných nemovitostí) se navrhovaná úprava dotkne, není reálné, aby osvobození od daně ze zemědělských pozemků přiznávali správci daně z moci úřední.

Tento postup je v souladu s ust. § 40 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, dle kterého je daňový subjekt povinen v daňovém přiznání si daň sám vypočítat a případně uvést též osvobození.

K bodům 3 a 4 - § 6 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 3 písm. a)

Navrhuje se nová úprava koeficientů ovlivňujících základní sazbu daně u malých obcí do 1000 obyvatel a to tak, že dosavadní koeficienty ve výši 0,3 u obcí do 300 obyvatel a 0,6 u obcí do 600 obyvatel se ruší a nahrazují se koeficientem 1,0. Ve všech obcích do 1000 obyvatel se tak stanoví koeficient 1,0. Zákonné koeficienty, kterými je upravena základní sazba daně ve všech ostatních obcích nad 1000 obyvatel, se nemění.

K bodu 5 - § 12

Ke kompenzaci nového osvobození se navrhuje zavedení nového fakultativního místního koeficientu ve výši 2, 3, 4 nebo 5, kterým se vynásobí celková daňová povinnost poplatníka. Využití tohoto koeficientu je plně v kompetenci obce, která jej stanoví obecně závaznou vyhláškou. Obec na svém území může stanovit pouze jeden koeficient stejný pro všechny nemovitosti, které jsou předmětem zdanění. Jestliže poplatník již podal daňové přiznání a obec stanoví místní koeficient, nemusí poplatník znovu podávat daňové přiznání v souvislosti s touto legislativní úpravou.

K bodu 6 a 7 - § 13a odst. 2 písm. c) a § 13a odst. 2 písm. d)

Jestliže poplatník již podal daňové přiznání a dojde ke stanovení nového místního koeficientu nebo ke změně koeficientů stávajících, poplatník nemá povinnost podávat daňové přiznání nebo dílčí daňové přiznání. Rovněž v případě, kdy poplatník uplatnil nárok na osvobození zemědělských pozemků v daňovém přiznání a obec stanovila v obecně závazné vyhlášce, že některé pozemky v zastavěném území nebo v zastavitelné ploše se neosvobozují, poplatník nemá povinnost podávat daňové přiznání nebo dílčí daňové přiznání.

V těchto případech, se daň vyměří ve výši poslední známé daňové povinnosti upravené o změny a výsledek vyměření poplatníkovi sdělí správce daně platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem.

K bodu 8 - § 16a

Upravuje se vydávání obecně závazných vyhlášek obcemi z hlediska jejich platnosti a účinnosti.

Daň z nemovitostí se vyměří podle stavu k 1. lednu roku, na který je daň vyměřována. Obecně závazná vyhláška musí proto nabýt platnosti již v předchozím zdaňovacím období a účinnosti nejpozději do 1. ledna následujícího zdaňovacího období, aby od 1. ledna příslušného zdaňovacího období mohlo být podle ní postupováno.

Současná platná právní úprava stanoví, že obecně závazné vyhlášky musí nabýt platnosti nejpozději do 1. srpna předchozího zdaňovacího období a účinnosti nejpozději do 1. ledna následujícího zdaňovacího období; má-li obecně závazná vyhláška zpětnou účinnost, je neplatná. V případě stanovení místního koeficientu a při rozhodnutí obce vyjmout některé zemědělské pozemky v zastavěném území obce nebo v zastavitelné ploše obce z osvobození, se při vydání obecně závazné vyhlášky navrhuje postupovat v rámci těchto již daných jednotných lhůt. Obecně závazné vyhlášky musí mít dostatečnou legisvakanci jednak z důvodu informovanosti vyhláškou dotčené veřejnosti, jednak z důvodu realizace změn nutných pro správu daně z nemovitostí.

K Čl. XI. Přechodná ustanovení

K bodu 1

Předpokládá se nabytí účinnosti tohoto zákona dnem 1. ledna 2008. Již ve zdaňovacím období 2008 mohou poplatníci uplatnit nárok na osvobození pozemků evidovaných v katastru nemovitostí podle druhu jako orná půda, chmelnice, vinice, ovocné sady a trvalé travní porosty. Pokud obec vydá obecně závaznou vyhlášku, ve které stanoví, že některé z těchto pozemků v zastavěném území obce nebo v zastavitelné ploše obce se neosvobozují, podle této obecně závazné vyhlášky se postupuje nejdříve ve zdaňovacím období 2009. Předpokladem je, aby obecně závazná vyhláška nabyla platnosti do 1. srpna 2008 a účinnosti nejpozději do 1. ledna 2009.

K bodu 2

V případě, že obce stanovily v obecně závazné vyhlášce koeficient 0,3 nebo 0,6, postupuje se podle těchto koeficientů naposledy ve zdaňovacím období 2008. Od zdaňovacího období 2009 se koeficienty 0,3 nebo 0,6 neuplatní, nejnižší koeficient bude vždy 1,0. Ostatní obecně závazné vyhlášky vydané podle § 6 odst. 4 a podle § 11 odst. 3 a 4 zákona o dani z nemovitostí přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud obsahují koeficienty 1,0 a vyšší, mohou být i nadále platné a účinné.

K bodu 3

Po nabytí účinnosti tohoto zákona obce mají možnost vydat obecně závaznou vyhlášku a stanovit v ní místní koeficient. Obecně závazná vyhláška musí nabýt platnosti nejpozději do 1. srpna a účinnosti nejpozději do 1. ledna, pokud podle nich má být postupováno v následujícím zdaňovacím období. Jestliže obecně závazná vyhláška nabude platnosti nejpozději do 1. srpna 2008 a účinnosti nejpozději do 1. ledna 2009, bude podle ní postupováno poprvé ve zdaňovacím období 2009.

K ČÁSTI PÁTÉ

K Čl. XII

K bodu 1 - § 5

Navrhovaná úprava zpřesňuje znění ustanovení § 5 odst. 1. Skutečnost, že poplatníkem daně darovací v případě, kdy nabyvatel majetku má trvalý pobyt nebo sídlo v cizině, je dárce, vyplývá z obtížné vymahatelnosti daňové pohledávky v cizině. V návaznosti na nově navrženou formulaci § 6 odst. 2 a 3 je v § 5 odstavec 2 nadbytečný, a proto se navrhuje jej vypustit.

K bodům 2 a 3- § 6 odst. 1

Základním předpokladem pro zdanění daní darovací je bezúplatné nabytí majetku na základě právního úkonu. Zahraniční právní úpravy znají i jiné právní důvody nabytí majetku než česká právní úprava, např. darování pro případ smrti, odkazy apod. Do návrhu zákona byla zapracována úprava, která umožní zdanit takovéto bezúplatné nabytí majetku osobami zařazenými do III. skupiny poplatníků.

Současně se v návaznosti na navrhované osvobození I. a II. skupiny poplatníků od daně darovací zařazuje zdanění bezúplatného nabytí práva odpovídajícího věcnému břemeni nebo práva, jehož obsahem je opětující se plnění obdobné věcnému břemeni zřízené ve prospěch dárce při darování nemovitosti, do předmětu daně darovací a vyjímá se z předmětu daně z převodu nemovitostí.

K bodům 4 a 5 – § 6 odst. 2 a § 6 odst. 3

Zpřesňuje se předmět daně darovací zejména ve vztahu k cizině, kdy subjektem daňového vztahu je cizí státní příslušník nebo právnická osoba se sídlem v cizině. Pokud movitý majetek nebo jiný majetkový prospěch bude poskytnut na území České republiky (tuzemsko), bezúplatné nabytí tohoto majetku bude předmětem daně darovací, a to bez ohledu na státní příslušnost, pobyt nebo sídlo dárce či nabyvatele. Bude-li tento majetek poskytnut mimo území České republiky, předmět daně darovací vznikne za předpokladu, že nabyvatelem nebo dárce bude fyzická osoba, která je občanem České republiky s trvalým pobytem v České republice nebo právnická osoba se sídlem v České republice. Přijetím navrhované úpravy budou odstraněny výkladové problémy stávajícího ustanovení § 6 odst. 2 .

K bodu 6 - § 6 odst. 4 písm. c)

Předmětem daně darovací je bezúplatné nabytí majetku na základě právního úkonu, přičemž právním úkonem mimo jiné je i závět'. V návaznosti na změnu § 6 odst. 1 se navrhuje v zákoně jednoznačně vyjádřit, že bezúplatná nabytí majetku, která jsou předmětem daně dědické, nejsou předmětem daně darovací.

K bodu 7 - § 6 odst. 7

Legislativně technická úprava navazující na nové označení odstavců.

K bodu 8 - § 7 odst. 2

Předmětem daně darovací je mimo jiné bezúplatný převod členských práv a povinností v bytovém družstvu. Ocenění podle zákona č. 151/1997 Sb. (zákon o oceňování majetku), tj. podílem na čistém obchodním majetku v účetní hodnotě podle jeho stavu ke dni ocenění, je pro účely stanovení základu daně darovací administrativně náročné. Navrhuje se v tomto případě vycházet z ceny obvyklé, tedy z ceny, kterou by bylo možné za převod členského podílu v rozhodné době (tj. v době převodu členských práv a povinností) a místě dosáhnout. Navrhovaná úprava tak bude v souladu i z úpravou oceňování přechodu členských práva a povinností v družstvu v případech, kdy jsou předmětem dědického řízení.

K bodům 9 a 12 - § 8 odst. 1 písm b), § 9 odst. 2

K zajištění splnění závazku dlužníka jsou mimo jiné uzavírány smlouvy o zajišťovacím převodu práva zpravidla s podmínkou, kdy na jejím splnění závisí, zda vlastnické právo zanikne a přejde zpět na převodce nebo při nesplnění podmínky bude u věřitele plnit uhrazovací funkci. Institut zajištění závazku převodem práva je upraven v ustanovení § 553 občanského zákoníku. Zákon nestanoví žádné bližší náležitosti smlouvy o zajišťovacím převodu práva, s výjimkou požadavku písemné formy. Nedostatečná právní úprava institutu zajišťovacího práva v občanském zákoníku má negativní dopad na jasnost daňových aspektů zajišťovacího převodu vlastnictví k nemovitostem. V praxi jsou známy případy, kdy převod práva na základě § 553 občanského zákoníku se uskutečňuje s úmyslem stran, aby byl trvalý, nikoliv jen za účelem zajištění pohledávky věřitele včetně jejího náhradního uspokojení z předmětu převedeného práva. Dokonce se vyskytly případy, kdy věřitel, na kterého byla na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva převedena nemovitost, postoupil pohledávku a současně s postoupenou pohledávkou na postupníka přešlo i vlastnické právo k nemovitosti. Tento další převod vlastnického práva k nemovitosti byl zapsán do katastru nemovitostí pouze záznamem a poté nový nabyvatel nemovitosti provedl další, tedy od uzavření smlouvy o zajišťovacím převodu práva již třetí převod vlastnictví k nemovitosti. Z důvodu jednoznačnosti se do zákona navrhuje zpracovat úpravu, podle které převod vlastnického práva k nemovitostem na základě smlouvy uzavřené podle § 553 je předmětem daně z převodu nemovitostí s tím, že pokud dojde k úhradě dluhu dlužníkem, který převedl vlastnické právo k nemovitosti ve prospěch věřitele a nemovitost bude vrácena převodci (dlužníkovi), daňový subjekt bude moci požádat o prominutí daně z převodu nemovitostí podle nově navrhovaného § 25 odst. 4.

Dle ustanovení § 553 občanského zákoníku, nabývá právo ze zajišťovacího převodu práva věřitel a stává se tak, byť podmíněně, vlastníkem nemovitosti. Vzhledem k tomu, že nabyvatel nemovitosti (věřitel) bude mít nemovitost ve své dispozici, navrhuje se, aby byl poplatníkem daně a v případě jejího vrácení původnímu převodci (dlužníkovi) měl právo požádat o prominutí daně.

K bodům 10, 11 a 13 - § 8 odst. 1 písm. c), § 9 odst. 1 písm. b) a § 10 odst. 1 písm. c)

V návaznosti na zařazení práva odpovídajícího věcnému břemeni nebo práva, jehož obsahem je opětující se plnění obdobné věcnému břemeni, je-li zřízeno současně s bezúplatným převodem nemovitosti, do předmětu daně darovací, navrhuje se vynětí nabytí těchto práv z předmětu daně z převodu nemovitostí, jakož i z ustanovení upravujících poplatníka a základ daně z převodu nemovitostí.

K bodům 14 až 17 - § 19 odst. 1, § 19 odst. 2 písm. a) a b), § 19 odst. 3 a odst. 4 písm. a) a b)

V rámci daňových změn se navrhuje osvobození od daně dědické u II. skupiny poplatníků a u daně darovací u I. a II. skupiny poplatníků. Do I. skupiny náleží příbuzní v řadě přímé a manželé a do II. skupiny náleží sourozenci, synovci, neteře, strýcové a tety, manželé dětí (zeť, snacha), děti manžela (nevlastní děti), rodiče manžela (tchán, tchyně), manželé rodičů (nevlastní rodiče) a osoby, které s dárce nebo zůstavitelem žily nejméně po dobu jednoho roku před převodem nebo smrtí zůstavitele ve společné domácnosti a které byly odkázány výživou na dárce nebo zůstavitele.

K bodům 18 a 19 - § 19 odst. 5 a 7

Legislativně technické úpravy, které navazují na navrhované osvobození I. a II. skupiny poplatníků od daně dědické a daně darovací.

K bodu 20 – § 20 odst. 1 písm. g)

Zákonem č. 138/2006 Sb., kterým byl změněn zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, byly zřízeny Regionální rady regionu soudržnosti jako právnické osoby. Tyto instituce zabezpečují činnosti ve veřejném zájmu a obdobně, jako tomu je u územních samosprávných celků, navrhuje se bezúplatné nabytí majetku těmito subjekty osvobodit od daně dědické a daně darovací.

K bodu 21 - § 20 odst. 4 písm. a)

Navrhuje se zpřesnit znění ustanovení, které upravuje osvobození bezúplatného nabytí majetku právnickými osobami. Smyslem osvobození podle ustanovení § 20 odst. 4 písm. a) je nezatěžovat daní darovací bezúplatná nabytí majetku právnickými osobami, pokud ve veřejném zájmu zabezpečují obecně prospěšné činnosti.

K bodu 22 - § 20 odst. 10

V návaznosti na osvobození bezúplatného nabytí majetku I. skupinou poplatníků od daně darovací se zrušuje osvobození nabytí vlastnického práva k nemovitostem, které jsou kulturními památkami, touto skupinou poplatníků.

K bodu 23 - § 21 odst. 1 písm. c)

Ke vzniku práva odpovídajícího věcnému břemeni je nutný vklad práva do katastru nemovitostí. Je-li toto právo zřizováno písemnou smlouvou, navrhované doplnění § 21 odst. 1 písm. c) jednoznačně stanoví počátek běhu lhůty pro podání přiznání k dani darovací.

K bodu 24 - § 21 odst. 5

Z důvodu snížení administrativní náročnosti se navrhuje, aby obdobně jako tomu je u územních samosprávných celků, přiznání k dani dědické nebo k dani darovací nepodávali poplatníci zařazení do I. a II. skupiny, příspěvkové organizace, dobrovolné svazky obcí, veřejné výzkumné instituce, veřejná nezisková ústavní zdravotnická zařízení, vysoké školy a

Regionální svazky regionu soudružnosti, bude-li bezúplatné nabytí majetku od daně dědické nebo daně darovací osvobozeno.

K bodu 25 - § 25 odst. 4 až 6

Navrženou úpravou se umožňuje požádat o prominutí daně z převodu nemovitostí v případě, kdy bude naplněna rozvazovací podmínka dohodnutá ve smlouvě o zajišťovacím převodu práva. Podle § 610 občanského zákoníku mohou účastníci písemnou smlouvou dohodnout i jiná vedlejší ujednání mající povahu výhrad a podmínek připouštějících zánik právního vztahu založeného kupní smlouvou. Oproti obecné rozvazovací podmínce (§ 36 občanského zákoníku), kde v případě jejího naplnění dochází samočinně k zániku právních účinků kupní smlouvy, účinky kupní smlouvy s jinými vedlejšími ujednáními podle § 610 zanikají až uplatněním podmínky či výhrady účastníkem smlouvy.

Navrhuje se, aby ve všech případech, kdy dojde ke zpětnému nabytí nemovitosti původním převodcem, daňový subjekt (ručitel) mohl požádat o prominutí daně z převodu nemovitostí, popřípadě daně darovací. Při převodu vlastnictví k nemovitosti na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva touto podmínkou je podání žádosti do 3 let od zpětného nabytí vlastnictví k nemovitosti původním vlastníkem (§ 25 odst. 4). V ostatních případech je nárok na prominutí daně podmíněn podáním žádosti do 3 let od právních účinků vkladu práva nebo od účinnosti smlouvy u nemovitosti, která není předmětem evidence v katastru nemovitostí (§ 25 odst. 5). Z důvodu jistoty naplnění podmínek pro prominutí daně se v zákoně stanoví požadavek, aby u nemovitostí evidovaných v katastru nemovitostí bylo v katastru nemovitostí zapsáno opětovné nabytí vlastnictví k nemovitosti původním vlastníkem (převodcem).

K bodu 26 - § 25 odst. 8

Legislativně technická úprava, která umožní prominutí daně podle nově navrhovaného § 25 odst. 4 a 5 v kterémkoliv stadiu daňového řízení.

K Čl. XIII

Přechodná ustanovení

Pro případy, kdy skutečnost, která je předmětem daně, nastala před účinností zákona a daňové řízení proběhne až po jeho účinnosti, navrhuje se do zákona zapracovat článek jednoznačně upravující postup podle dosavadní právní úpravy. Bude-li převedena nemovitost na základě smlouvy o zajišťovacím převodu práva nebo dojde-li ke zpětnému převodu nemovitosti z důvodu zrušení smlouvy před účinností zákona, při prominutí daně bude postupováno podle nové právní úpravy a při splnění v zákoně stanovených podmínek bude daň z převodu nemovitostí prominuta.

K ČÁSTI ŠESTÉ

Navrhuje se zrušit povinnosti zákonem vymezeným daňovým subjektům (povinným subjektům), správcům daně, kontrolním orgánům, výrobcům a dovozcům technických zařízení a servisním střediskům, které zákon ukládá k zajištění evidence hotovostních plateb za použití fiskální registrační pokladny a v souvislosti s jejím provozem.

K ČÁSTI SEDMÉ

K bodu 1 a 2

Navrhuje se zrušit oprávnění servisních techniků registračních pokladen k přístupu k informacím v databázi pokladen a údajům o platbách povinných subjektů uložených na technickém zařízení, u něhož provádějí servis, a s tím související povinnost zachovávat mlčenlivost ohledně takto získaných údajů ze správy daní.

K bodu 3

Navrhuje se změna textu tak, aby se v řízení o závazném posouzení uplatnila beze zbytku dispoziční zásada a správce daně byl tedy oprávněn buď jednoznačně souhlasit s petitem, který je obsažen v návrhu na vydání rozhodnutí o závazném posouzení, nebo s tímto návrhem nesouhlasit. Nepřipouští se tedy ve výroku vlastní interpretace správce daně. Ta by však měla být obsažena v odůvodnění nesouhlasného rozhodnutí. Z důvodu rychlosti a efektivnosti výkonu agendy související se závazným posouzením se navrhuje vyloučit možnost odvolání proti rozhodnutí o závazném posouzení.

K bodu 4

Navrhovaná změna reaguje na skutečnost, že správce daně vydávající rozhodnutí nemusí být vždy identický se správcem daně, který bude toto rozhodnutí při stanovení daně respektovat (např. závazná posouzení vydávaná Ministerstvem financí).

K bodu 5

Navrhovaná změna reaguje na situaci, kdy se prokáže, že rozhodnutí o závazném posouzení bylo vydáno na základě nepřesných, neúplných nebo nepravdivých údajů. Podle stávající úpravy § 39 odst. 5 by správce daně musel toto rozhodnutí zrušit vydáním dalšího individuálního správního aktu. Z důvodu rychlejšího a hospodárnějšího výkonu správy daní se navrhuje, aby se rozhodnutí o závazném posouzení, které bylo vydáno na základě nepřesných, neúplných nebo nepravdivých údajů, stalo ze zákona neaplikovatelným pro vyměřovací nebo doměřovací řízení, ve kterém toto bylo zjištěno, a to bez nutnosti tuto skutečnost osvědčovat vydáním dalšího rozhodnutí. Znamená to tedy, že pokud v dalším nebo dřívějším zdaňovacím období budou podmínky dodrženy, bude závazné posouzení respektováno. Ochrana práv daňového subjektu bude zachována, neboť skutečnost, že správce daně došel k závěru, že se jedná o rozhodnutí vydané na základě nepřesných, neúplných nebo nepravdivých údajů, bude patrná ze samotného vyměřovacího nebo doměřovacího řízení, na jehož základě dojde ke stanovení daně, které se závazné posouzení týkalo. Správce daně tuto skutečnost uvede v případné zprávě o daňové kontrole nebo v odůvodnění platebního výměru. Vadné posouzení skutečností, na jejichž základě bylo závazné posouzení vydáno, by bylo posléze předmětem odvolání proti rozhodnutí ve věci.

K bodu 6

Navrhuje se zpřesnění textu vymezujícího dobu, po kterou lze rozhodnutí o závazném posouzení uplatnit, aby nevznikaly interpretační pochyby o tom, že rozhodnutí o závazném posouzení je nutno respektovat po celou dobu trvání daňové povinnosti, které se týká, tj. až do uplynutí konečné prekluzivní lhůty pro vyměření, respektive doměření daně.

K bodu 7

Vzhledem k nové úpravě navržené v odstavci 4, se navrhuje přeformulovat okruh případů, kdy dochází ke zrušení rozhodnutí o závazném posouzení.

K bodu 8

Vzhledem ke změnám v oblasti registračních pokladen se navrhuje úprava textu, která by v obecné rovině zachovala povinnost daňových subjektů k evidenci hotovostních plateb bez použití registračních pokladen. Povinnost vést průběžnou evidenci hotovostních plateb podle navrhovaného ustanovení se vztahuje toliko na platby prováděné v rámci podnikatelské či jiné samostatně výdělečné činnosti, a to za podmínky, že o nich není evidováno v účetnictví či jiné evidenci předepsané jiným zákonem. Povinnost zaznamenávat údaje, které jsou nezbytné pro posouzení daňové povinnosti daného daňového subjektu vychází z obecného principu, že daňový subjekt má povinnost unést důkazní břemeno o své daňové povinnosti.

K ČÁSTI OSMÉ

Zrušuje se část týkající se novely ustanovení zákona o registračních pokladnách.

K ČÁSTI DEVÁTÉ

K bodu 1

k písmenu r)

Předmětem poplatku je závazné posouzení, zda za příslušné zdaňovací období způsob rozdělení poplatníkem vynaložených výdajů (nákladů) odpovídá § 23 odst. 5 a § 24 odst. 3 zákona o daních z příjmů.

k písmenu s)

Předmětem poplatku je závazné posouzení poměru výdajů (nákladů) poplatníka spojených s provozem nemovitosti používané z části k podnikatelské nebo k jiné samostatné výdělečné činnosti a zčásti k soukromým účelům, které lze uplatnit jako výdaj (náklad) na dosažení, zajištění a udržení příjmů podle § 24 odst. 2 zákona o daních z příjmů.

k písmenu t)

Předmětem poplatku je závazné posouzení skutečnosti, zda zásah provedený poplatníkem do majetku je technickým zhodnocením podle § 32a odst. 6 a § 33 zákona o daních z příjmů nebo opravou nebo údržbou podle zákona o účetnictví.

k písmenu u)

Předmětem poplatku je závazné posouzení, zda u výdajů (nákladů), u nichž má poplatník pochybnost, se jedná o výdaje (náklady) vynaložené v daném zdaňovacím období při realizaci projektů výzkumu a vývoje, které lze odečíst od základu daně.

k písmenu v) a bodu 2

Navrhuje se poplatek dosud stanovený v položce 1 bodu 4 za vydání rozhodnutí o závazném posouzení podle § 38nc zákona č. 586/1992 Sb., ve výši 50 000 Kč splatný při vydání rozhodnutí zpoplatnit již při přijetí žádosti o vydání rozhodnutí. Z tohoto důvodu je zařazen pod bod 1 položky 1, a to ve stejné výši jako doposud.

Zrušují se poplatky uvedené v položce 1 v bodu 3 v důsledku změny zákona o registračních pokladnách za vydání osvědčení o certifikaci typu fiskální registrační pokladny a za udělení autorizace servisnímu středisku.

k písmenu w)

Předmětem poplatku je závazné posouzení, zda sazba daně z přidané hodnoty odpovídá § 47 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty .

K ČÁSTI DESÁTÉ

K článku XVIII

K bodům 2, 3, 5 až 11, 13 až 16 a 19

Body souvisejí s nově zaváděným zdaněním odpadních olejů. Směrnice 2003/96/ES automatické daňové zvýhodnění odpadních olejů nepřipouští. Jednotlivé členské státy, které doposud odpadní oleje daňově zvýhodňovaly, činily tak na základě individuálních výjimek s platností do 31. prosince 2006. Dotčené členské státy mohly požádat o prodloužení těchto výjimek ve smyslu čl. 19 směrnice 2003/96/ES z důvodu zvláštní politiky.

Na základě poskytnutých údajů Evropská komise přezkoumala žádosti o výjimky některých členských států a zaujala odmítavý postoj k udělení požadovaných výjimek. Podle Evropské komise by příznivější zdanění odpadních olejů nebylo v souladu s daňovou a environmentální politikou ES, neboť by znamenalo upřednostnění odpadních olejů před jinými konkurenceschopnými energetickými produkty.

Na druhou stranu je Evropská komise toho názoru, že odpadní oleje jsou vzhledem k vysokým cenám ropy konkurenceschopné energetické produkty a navíc se jich většina používá pro jiné účely než pro pohon motorů nebo pro výrobu tepla. Takové „jiné“ použití je od spotřební daně osvobozeno.

Naopak předmětem spotřební daně jsou odpadní oleje, které jsou použity pro výrobu tepla. V rámci výroby tepla jsou však od spotřební daně osvobozeny ty odpadní oleje, které jsou spalovány při vysokých teplotách v rámci mineralogických postupů a metalurgických procesů (v cementářských pecích, vápenkách, ocelárnách a lomech), čili ekologičtější způsobu energetického využití.

K bodům 1, 4, 17, 18, 20, 24 a 27

Jde o legislativně-technické úpravy spojené se zavedením sazby spotřební daně z odpadních olejů.

K bodu 12

Daňová zvýhodnění biopaliv, nově upravená zákonem č. 575/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, jsou neslučitelná s právem ES, protože nesplňují podmínky pro uplatnění osvobození biopaliv stanovené směrnicí 2003/96/ES. Výše uvedená daňová zvýhodnění nejsou součástí víceletého programu na podporu biopaliv ve smyslu směrnice a dosud nebyla notifikována Evropské komisi.

K bodu 21

Navržená novela obsahuje úpravu sazeb spotřební daně z cigaret tak, aby bylo od 1. ledna 2008 dosaženo takové výše sazeb, které byly k tomuto datu pro Českou republiku stanoveny v rámci vyjednaného přechodného období, tj. dosažení EU minimální sazby spotřební daně z cigaret. Z důvodu zachování proporcionality míry zdanění jednotlivých tabákových výrobků dochází současně i k úpravě sazeb u tabákových výrobků jiných než cigarety. Snaha o zachování míry proporcionality zdanění jednotlivých tabákových výrobků nebyla při třech posledních úpravách výše sazeb spotřební daně z tabákových výrobků respektována a rozdíly v úrovni zdanění jednotlivých tabákových výrobků se od roku 2004 neustále prohlubují. Neúměrné rozdíly ve zdanění jednotlivých tabákových výrobků, tj. de facto „daňové zvýhodnění“ jedné tabákové komodity vůči jiné, není žádoucí.

Navýšením sazeb spotřební daně z cigaret tak bude dosaženo plné kompatibility s právem ES. Celkový roční přínos navrženého zvýšení sazeb spotřební daně z tabákových výrobků pro příjmy státního rozpočtu se předpokládá ve výši +5,7 mld. proti roku 2007.

K bodům 22 a 23

Zpřesňuje se definice a předmět značkování a barvení minerálních olejů. Z novely vyplývá, že značkování a barvení minerálních olejů, které jsou použity jako pohonná hmota pro mezinárodní plavby, je povinné.

K bodům 25 a 32

Upřesňují se osoby, kterým vznikají povinnosti a zákazy podle části čtvrté („Značkování a barvení vybraných minerálních olejů“) a části páté („Značkování některých dalších minerálních olejů“) zákona.

K bodům 26, 28, 29, 33 a 34

Jedná se o opravu technické chyby.

K bodům 30 a 31

Jedná se o upřesnění výrobků, které nesmějí být značkovány tak, aby souhlasily s kódy nomenklatury.

K článku XIX

Vzhledem k maximální lhůtě 90 dní, kterou má celní ředitelství na to, aby rozhodlo o vydání zvláštního povolení na přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně, je nutné zajistit u subjektů užívajících odpadní oleje kontinuitu v jejich podnikatelské činnosti.

K ČÁSTI JEDENÁCTÉ

Komplexně se ruší samostatný zákon, kterým se o jeden rok (od 1. ledna 2008) posouvá povinnost evidovat platby na registrační pokladně s fiskální pamětí.

K ČÁSTI DVANÁCTÉ

K čl. XXI

Novela zákona o spotřebních daních má nabýt účinnosti dnem 1. ledna 2008. Vzhledem ke znění ustanovení § 118a je nutné, aby novela zákona o spotřebních daních, jež má nabýt účinnosti dnem 1. ledna 2008, byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nejméně tři měsíce před tímto datem, tj. nejpozději 30. září 2007. Pokud by se tak nestalo, nebudou splněny závazky vyplývající České republice z Přístupové smlouvy, tj. dosažení EU minimálních sazeb spotřební daně z cigaret nejpozději k 1. lednu 2008.